

การตระหนักและรับรู้ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2564

**THE AWARENESS OF EMOTIONAL INTELLIGENCE AND
SELF-EFFICACY AFFECTING PERSONAL FINANCIAL
PLANNING OF WORKFORCE IN ROYAL THAI ARMY**

BY

MAJOR DECHDAMRONG BOONTEM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR**

**THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2021

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การตระหนักและรับรู้ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

โดย

พันตรี เดชดำรง บุญเต็ม

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2564

ผศ.ดร.ณัฐวดี ไรจน์นิรุตติกุล
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.พัฒน์ พิธิษฐเกษม
กรรมการ

ดร.เฉลิมพร เย็นเชือก
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ. ร.ต. หญิง ดร. วรณี สุขสาตร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
4 สิงหาคม 2564

Thesis entitled

**THE AWARENESS OF EMOTIONAL INTELLIGENCE AND
SELF-EFFICACY AFFECTING PERSONAL FINANCIAL
PLANNING OF WORKFORCE IN ROYAL THAI ARMY**

by

MAJOR DECHDAMRONG BOONTEM

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Business Administration

Rangsit University
Academic Year 2021

Asst. Prof. Nuttawut Rojniruttikul, D.P.A.
Examination Committee Chairperson

Asst. Prof. Phat Pisitkasem, Ph.D.
Member

Chalernporn Yenyuak, D.P.A.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plit.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

August 4, 2021

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดีเนื่องมาจากได้รับความอนุเคราะห์ ดร.เฉลิมพร เย็นเยือก อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ และคอยให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีมา โดยตลอด ทั้งยังสละเวลาเพื่อแนะนำแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์และส่งเสริมให้เกิด วิทยานิพนธ์ที่สามารถนำมาใช้ในการทำงานได้จริง อีกทั้งท่านยังให้โอกาสในการพัฒนาความคิด ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนสามารถออกมาเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่านประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และท่านอาจารย์ ที่ให้เกียรติสละ เวลาและให้ความกรุณาในการตรวจสอบ แก้ไข ตลอดจนให้แนวทางในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณผู้ที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ทั้ง 350 ราย โดยงานวิจัยนี้จะไม่สำเร็จ ลุล่วง หากขาดผู้ที่ช่วยให้ข้อมูลในแบบสอบถาม ทั้งที่ข้อมูลบางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ยากจะตอบ แบบสอบถามได้ แต่ท่านก็ยังสละเวลาเพื่อให้งานวิจัยครบถ้วนสมบูรณ์

ขอขอบคุณครอบครัว ที่ให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้สามารถลุล่วงทุกปัญหา ทั้งยัง คอยสนับสนุนศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณท่านอาจารย์โรงเรียนทหารการเงินทุกท่าน ที่คอยช่วยแนะนำแนวทางใน การทำงานวิจัย และคอยตรวจสอบงานวิจัย ช่วยขัดเกลางานวิจัยให้สำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่ ร่วมศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2562 ทุกคนที่คอยช่วยให้กำลังใจ และกระตุ้นในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณสถาบันวิชาการป้องกันประเทศและมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้ ทุนการศึกษาครั้งนี้ หากไม่ได้รับทุนการศึกษานี้ ผลงานวิจัยฉบับนี้ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้

พันตรี เฉชดำรง บุญเต็ม

ผู้วิจัย

6204183 : พันตรี เดชดำรง บุญเต็ม
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การตระหนักรู้และความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของ
 ตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารใน
 กองทัพบก
 หลักสูตร : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.เฉลิมพร เย็นเยือก

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกที่ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน 2) ศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 ตัวอย่าง แล้ววิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนาประกอบการนำเสนอ

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31 – 40 ปี มีสถานภาพโสด และมีชั้นยศระดับนายทหารชั้นประทวน ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกอยู่ในระดับสูง โดยมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเก่ง และด้านดี ตามลำดับ ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบกอยู่ในระดับสูงมาก โดยการประเมินสถานภาพของตนเองอยู่ในระดับสูงมาก การกำหนดเป้าหมายทางการเงินอยู่ในระดับสูง การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงินอยู่ในระดับสูง การปฏิบัติตามแผนการเงินอยู่ในระดับสูงมาก และการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ และด้านสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งประกอบด้วยความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งและความฉลาดทางอารมณ์ ด้านสุขส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกและการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยการนำแนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองมากระตุ้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 178 หน้า)

คำสำคัญ: ความฉลาดทางอารมณ์, การรับรู้ความสามารถของตนเอง, การวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ลายมือชื่อนักศึกษา ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

6204183 : Major Dechdamrong Boontem
 Thesis Title : The Awareness of Emotional Intelligence and Self - Efficacy Affecting
 Personal Financial Planning of Workforce in Royal Thai Army
 Program : Master of Business Administration
 Thesis Advisor : Chalernporn Yenyuak, D.P.A.

Abstract

This study aimed 1) to study the differences in the personal factors of the military officers of the Royal Thai Army making personal financial planning different, 2) to study the level of emotional intelligence and self-efficacy, 3) to study the relationship between emotional intelligence and financial planning of the military officers of the Royal Thai Army and 4) to study the relationship between self-efficacy and financial planning of the military officers of the Royal Thai Army. A questionnaire was used to collect the data from 350 samples, and the results were analyzed using descriptive statistics for the presentation.

The results of the research were as follows: Most of the respondents were male, 31-40 years old, single and having military rank. The level of emotional intelligence of the military officers of the Royal Thai Army was at a high level. The emotional intelligence in terms of happiness was ranked the most, followed by skill and goodness respectively. Their self-efficacy level was very high. The financial planning of the military officers of the Royal Thai Army was at a very high level. Self-assessment of their status was at very high level. Setting financial goals was at a high level. Setting options and evaluating financial options were at a high level. Compliance with the financial plan was a very high. And the monitoring and improvement of the financial plan were at a very high. According to the results, it was found that personal factors of sex, age and marital status that were different made them have different personal financial plans. Emotional Intelligences in terms of goodness, skill, and happiness affected the personal financial planning of the military officers of the Royal Thai Army, and self-efficacy was connected to the personal financial planning of the military officers.

Therefore, personal financial planning of the military officers of the Royal Thai Army should be promoted by adopting an approach to develop the emotional intelligence and self-efficacy to stimulate their personal financial planning.

(Total 178 pages)

Keywords: Emotional Intelligence, Self - Efficacy, Personal Financial Planning

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ณ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 สมมติฐาน	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.4 กรอบแนวคิด	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2	
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือ ประชากรศาสตร์	12
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์	16
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง	24
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	26
2.3 งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง	41
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีการวิจัย	49
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม	58
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	58
บทที่ 4 ผลการวิจัย	64
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหารในกองทัพบก	64
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหารในกองทัพบก	66
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองของกลุ่ม ตัวอย่างข้าราชการทหารในกองทัพบก	71
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของกลุ่ม ตัวอย่างข้าราชการทหารในกองทัพบก	73
4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	77
4.7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	126
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายและข้อเสนอแนะ	137
5.1 สรุปผลการวิจัย	137
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	143
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	147
บรรณานุกรม	150
ภาคผนวก	154
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	155

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก ข	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	หน้า 168
ประวัติผู้วิจัย		178

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ ปี พ.ศ. 2558 – 2562	1
1.2 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามประเภทของ ค่าใช้จ่าย ปี พ.ศ. 2558 – 2562	2
1.3 แสดงหนี้สินของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งเงินกู้ ปี พ.ศ. 2558 – 2562	3
1.4 แสดงจำนวนข้าราชการทหารที่เข้ารับการศึกษาในกรมยุทธศึกษา ทหารบกประจำปีงบประมาณ 2563	6
1.5 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหารที่เข้ารับการศึกษาในกรมยุทธ ศึกษาทหารบกประจำปีงบประมาณ 2563	7
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	51
3.2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ของแบบสอบถาม	57
4.1 ความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการ ทหารในกองทัพบก	64
4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความ ฉลาดทางอารมณ์ โดยรวม จำแนกเป็นรายด้าน	66
4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความ ฉลาดทางอารมณ์ด้านดี โดย จำแนกเป็นรายข้อ	66
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความ ฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง โดยจำแนกเป็นรายข้อ	68
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความ ฉลาดทางอารมณ์ ด้านสุข โดยจำแนกเป็นรายข้อ	70
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการ รับรู้ความสามารถของตนเอง โดยรวม	71
4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการ รับรู้ความสามารถของตนเอง โดยจำแนกเป็นรายข้อ	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวม จำแนกเป็นรายด้าน	73
4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการประเมินสภาพของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ	74
4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน จำแนกเป็นรายข้อ	74
4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงิน จำแนกเป็นรายข้อ	75
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการปฏิบัติตามแผนการเงิน จำแนกเป็นรายข้อ	75
4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน จำแนกเป็นรายข้อ	76
4.14 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน	77
4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	78
4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	78
4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	79
4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	80
4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้น ยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	80
4.21 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน สถานภาพการเงินส่วนบุคคล	81
4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน สถานภาพการเงินส่วนบุคคล	82
4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผล การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วน บุคคล	82
4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วน บุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	83
4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ สมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน สถานภาพการเงินส่วนบุคคล	84
4.26 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการ ประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	84
4.27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้น ยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพ การเงินส่วนบุคคล	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	86
4.29 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	87
4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	87
4.31 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	87
4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	88
4.33 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	88
4.34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	89
4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.36 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนด ทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	90
4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผล การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการ ประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	91
4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วน บุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	92
4.39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ สมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนด ทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	92
4.40 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการ กำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	93
4.41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้น ยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือก และการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	94
4.42 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตาม แผนการเงินส่วนบุคคล	95
4.43 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตาม แผนการเงินส่วนบุคคล	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	96
4.45 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	96
4.46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	97
4.47 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	97
4.48 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	98
4.49 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	99
4.50 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	99
4.51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.52	100
แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	
4.53	101
ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	
4.54	102
ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	
4.55	102
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	
4.56	103
ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการวางแผนส่วนบุคคล	
4.57	104
ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล	
4.58	105
ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล	
4.59	107
ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	
4.60	108
ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.61	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	110
4.62	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ รายด้านกับ การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	111
4.63	ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล	113
4.64	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองรายด้าน กับการวางแผนส่วนบุคคล	114
4.65	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล	116
4.66	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	118
4.67	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก	120
4.68	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	122

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.69 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	124
4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกัน	126
4.71 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มี ความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหาร ในกองทัพบก	132
4.72 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมี ความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหาร ในกองทัพบก	134

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิด

8

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาวะที่เศรษฐกิจได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งการปรับค่าครองชีพสูงขึ้นผลที่ตามมาคือราคาของเครื่องอุปโภค-บริโภคสูงขึ้น ส่งผลให้การดำเนินชีวิตในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันเป็นไปอย่างยากลำบาก ยังมีภาระทางครอบครัว เช่น ค่าใช้จ่ายในการผ่อนบ้าน ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ตลอดจนค่าครองชีพในปัจจุบันที่มีทิศทางสวนทางรับรายรับของแต่ละครัวเรือน

จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในช่วงปี พ.ศ.2558 ถึงปี พ.ศ. 2562 พบว่า ครัวเรือนทั่วประเทศ มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 26,371 บาท ส่วนใหญ่เป็นรายได้ จากการทำงาน ซึ่งได้แก่ ค่าจ้างและเงินเดือน ค่าไรสุทธิจากการทำธุรกิจ และค่าไรสุทธิจากการทำการเกษตร และรายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงาน เช่น เงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครัวเรือน/รัฐ รายได้จากทรัพย์สิน เช่น ดอกเบี้ย นอกจากนี้ยังมีรายได้ ที่ไม่เป็นตัวเงินซึ่งอยู่ในรูปสวัสดิการ/สินค้าและบริการต่าง ๆ

ตารางที่ 1.1 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

ปี พ.ศ. 2558 – 2562

ปี พ.ศ.	รายได้ประจำ	รายได้ไม่ประจำ	รายได้ทั้งสิ้นต่อเดือน (บาท)
2558	19,997.67	7,547.33	27,545.00
2559	20,774.69	6,346.31	27,121.00
2560	19,179.14	7,757.86	26,937.00
2561	22,894.27	3,603.73	26,498.00
2562	26,083.00	287.00	26,370.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 26,370.00 บาท และเมื่อคำนวณแนวโน้มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึงปี 2562 มีแนวโน้มของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศที่ลดลงจากเดิม

ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนทั่วประเทศในช่วงปี พ.ศ.2558 ถึงปี พ.ศ. 2562 พบว่า มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 21,236 บาท เป็นค่าอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ รองลงมาเป็นค่าที่อยู่อาศัย และเครื่องใช้ภายในบ้าน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและยานพาหนะ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับของใช้ส่วนบุคคล/ เครื่องนุ่งห่ม/รองเท้า ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา และค่าเวชภัณฑ์/ ค่ารักษาพยาบาล ตามลำดับ สำหรับค่าใช้จ่ายการบันเทิง/การจัดงานพิธี และ กิจกรรมทางศาสนา และค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ค่าภาษี ของขวัญ เบี้ยประกันภัย ซ้อสลากกินแบ่ง/ หวย ดอกเบียร์ พบว่ามีจำนวนไม่มากนัก

ตารางที่ 1.2 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย
ปี พ.ศ. 2558 – 2562

ปี พ.ศ.	ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภค	ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภค	ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นต่อเดือน (บาท)
2558	19,068.93	2,749.07	21,818.00
2559	18,417.00	2,727.00	21,444.00
2560	19,028.49	2,868.51	21,897.00
2561	18,486.00	2,860.00	21,346.00
2562	18,397.00	2,839.00	21,236.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563

จากตารางที่ 1.2 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 21,236.00 บาท และเมื่อคำนวณแนวโน้มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึงปี 2562 มีแนวโน้มของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศที่ลดลงจากเดิม

ในด้านหนี้สินของครัวเรือนทั่วประเทศในช่วงปี พ.ศ.2558 ถึงปี พ.ศ. 2562 พบว่าครัวเรือนที่มีจำนวนหนี้สินเฉลี่ย 167,913 บาท ต่อครัวเรือน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการก่อหนี้เพื่อใช้ในครัวเรือน คือใช้ในการอุปโภคบริโภคร้อยละ 38.4 ซื้/เช่าซื้อบ้าน/หรือที่ดินร้อยละ 37.3 และหนี้เพื่อใช้ในการศึกษามีเพียงร้อยละ 1.3 เท่านั้น สำหรับหนี้เพื่อใช้ในการลงทุนและอื่นๆ (ร้อยละ 23) พบว่าส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่ใช้ทำการเกษตรร้อยละ 14.3 รองลงมาใช้ทำธุรกิจร้อยละ 8.1 และหนี้อื่น ๆ อีกร้อยละ 0.6 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562)

ตารางที่ 1.3 แสดงหนี้สินของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งเงินกู้ ปี พ.ศ. 2558 – 2562

ปี พ.ศ.	หนี้ในระบบ	หนี้นอกระบบ	รวมหนี้สินทั้งสิ้น (บาท)
2558	122,293.72	40,982.28	163,276.00
2559	124,592.36	39,994.61	164,587.00
2560	134,794.40	42,333.59	177,128.00
2561	145,647.38	28,780.62	174,428.00
2562	165,737.00	2,177.00	167,914.00

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563

จากตารางที่ 1.3 จะเห็นว่าหนี้สินของครัวเรือนทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 167,914.00 บาท และเมื่อดูแนวโน้มหนี้สินต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึงปี 2562 มีแนวโน้มของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนทั้งประเทศที่เพิ่มขึ้น

ในส่วนของการชำระค่าเช่าในกองทัพบกส่วนใหญ่มีรายได้มาจากเงินเดือนประจำเพียงอย่างเดียว อีกทั้งการปรับเงินเดือนของข้าราชการทหารในกองทัพบกมีการปรับเงินเดือนตามวงรอบ ซึ่งการปรับเงินเดือนนั้นไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ข้าราชการทหารในกองทัพบกจำเป็นต้องตระหนักถึงรายได้และค่าใช้จ่าย และการตัดสินใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตน เพื่อให้เกิดรายได้ที่สมดุลกับรายจ่ายและเป็นการวางแผนทางการเงินในอนาคต

การตัดสินใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้นล้วนมาจากความสามารถของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน เนื่องมาจากความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลทั้งสิ้น

ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นรูปแบบหนึ่งของความฉลาดทางสังคม ที่ประกอบด้วยความสามารถในการรับรู้อารมณ์และความรู้สึกทั้งของตนเองและของผู้อื่น ซึ่งเป็นความฉลาดที่เกิดจากการประสานงานระหว่างอารมณ์และเหตุผล หรือการทำงานของจิตใจและสมอง ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งการตัดสินใจในการวางแผนทางด้านรายได้หรือการตัดสินใจในการใช้จ่ายเงิน ซึ่งอารมณ์ของแต่ละบุคคลนั้นมีผลต่อแรงกระตุ้นในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลทั้งสิ้น

Bandura (1997) มีความเชื่อว่า การรับรู้ถึงความสามารถของตนเองนั้น ส่งผลต่อการกระทำของบุคคล บุคคล 2 คน อาจมีความสามารถไม่ต่างกัน แต่อาจมีการแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้ พบว่าคน 2 คน มีการรับรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ในคนเดียวก็เช่นกัน ถ้ารับรู้ความสามารถของตนเองในแต่ละสภาพการณ์แตกต่างกัน อาจจะแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมที่แตกต่างกัน Bandura พบว่า การรับรู้ความสามารถของคนเรานั้น ไม่ตายตัว หากแต่มีความยืดหยุ่นตามสภาพการณ์ ดังนั้นสิ่งที่กำหนดถึงประสิทธิภาพการแสดงออกจึงขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองในสภาพการณ์นั้น คือเรามีความเชื่อว่า เรามีความสามารถ เราก็จะแสดงออกถึง ความสามารถนั้นออกมา คนที่เชื่อว่าตนมีความสามารถจะมีความมุ่งมั่น อดสาหะไม่ท้อถอย และประสบความสำเร็จในชีวิต ในที่สุด (Evan, 1989)

ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ทำการศึกษาเป็นข้าราชการทหาร ที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลสำหรับข้าราชการทหารในกองทัพบก จึงสนใจศึกษาในความสัมพันธ์ของ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมวางแผนและพัฒนา ข้าราชการทหารในกองทัพบก ให้มีการวางแผนทางการเงินให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำรงชีวิตข้าราชการในกองทัพบกต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกที่ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก

1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก

1.3 สมมติฐาน

1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

1.3.2 ความฉลาดทางอารมณ์ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

1.3.3 การรับรู้ความสามารถของตนเองส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ โดยเลือกใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและได้กำหนดขอบเขตการวิจัยได้ดังนี้คือ

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประจำปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย โรงเรียนกิจการพลเรือน

โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ วิทยาลัยการทัพบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก จำนวน 1,510 คน โดยจำแนกตามโรงเรียนที่อยู่ภายในกรมยุทธศึกษา ในปีงบประมาณ 2563 ดังนี้ โรงเรียนกิจการพลเรือน จำนวน 368 คน โรงเรียนทหารการเงิน จำนวน 412 คน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง จำนวน 203 คน โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ จำนวน 65 คน วิทยาลัยการทัพบก จำนวน 100 คน โรงเรียนเสนาธิการทหารบก จำนวน 210 คน ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก จำนวน 152 คน ตามตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 แสดงจำนวนข้าราชการทหารที่เข้ารับการศึกษาในกรมยุทธศึกษาทหารบกประจำปีงบประมาณ 2563

สถานศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก	จำนวนผู้เข้ารับการศึกษา (คน)
โรงเรียนกิจการพลเรือน	368
โรงเรียนทหารการเงิน	412
โรงเรียนส่งกำลังบำรุง	203
โรงเรียนอนุศาสนาจารย์	65
วิทยาลัยการทัพบก	100
โรงเรียนเสนาธิการทหารบก	210
ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก	152
รวม	1,510

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประจำปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย โรงเรียนกิจการพลเรือน โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ วิทยาลัยการทัพบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก จำนวน 350 คน

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหารที่เข้ารับการศึกษานในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประจำปีงบประมาณ 2563

สถานศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก	จำนวนผู้เข้ารับการศึกษ (คน)
โรงเรียนกิจการพลเรือน	85
โรงเรียนทหารการเงิน	96
โรงเรียนส่งกำลังบำรุง	47
โรงเรียนอนุศาสนาจารย์	15
วิทยาลัยการทัพบก	23
โรงเรียนเสนาธิการทหารบก	49
ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก	35
รวม	350

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- (1) ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ
- (2) ความฉลาดทางอารมณ์ ผู้ศึกษาใช้ทฤษฎี ความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (2544) ซึ่งแบ่งความฉลาดทางอารมณ์ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข
- (3) การรับรู้ความสามารถของตนเอง ผู้ศึกษาใช้ทฤษฎี การรับรู้ความสามารถของตนเองของแบนดูรา (Bandura, 1997)

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย

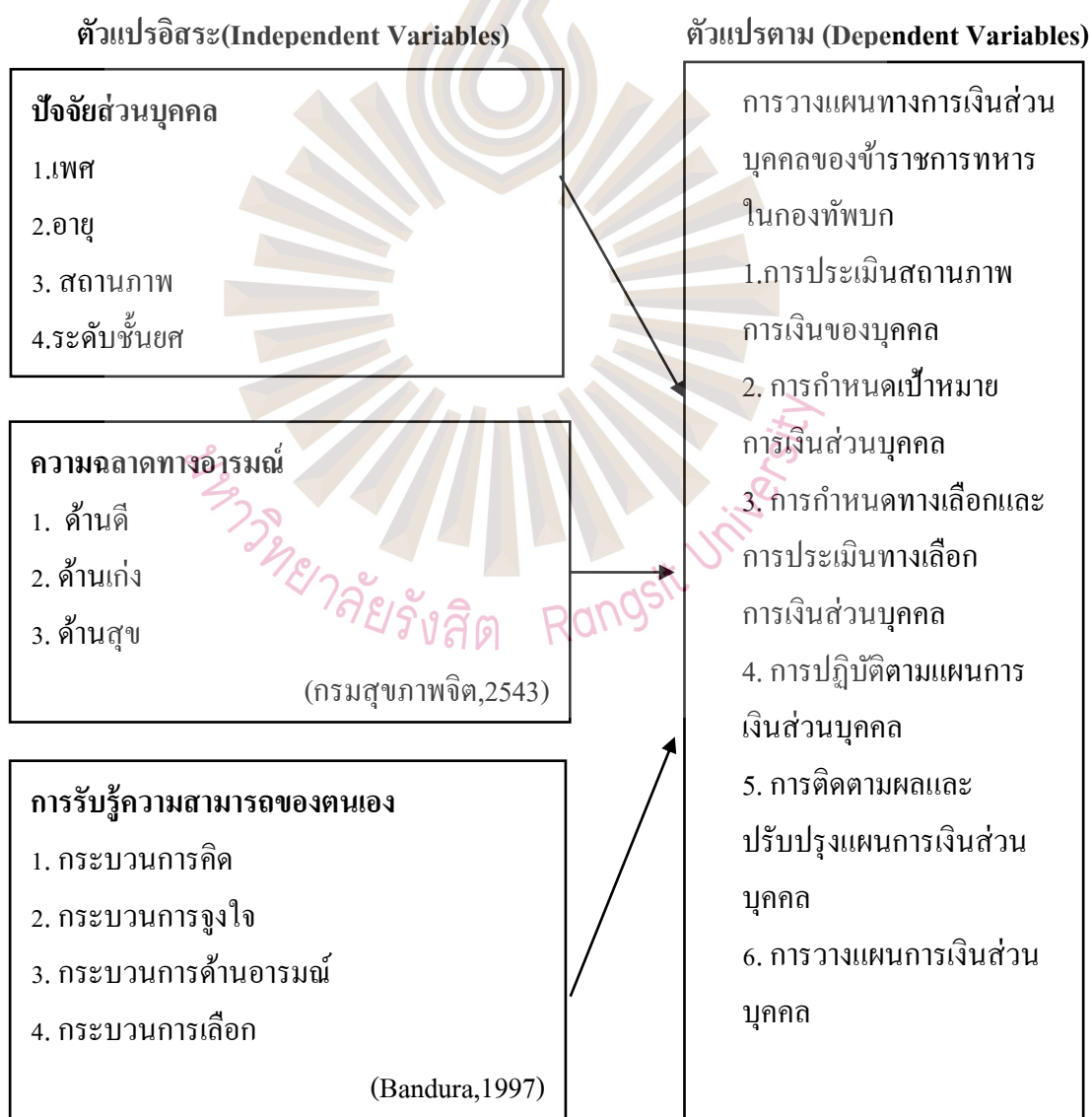
- (1) การประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล
- (2) การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล
- (3) การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล
- (4) การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล
- (5) การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล
- (6) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษานับตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 25623 จนถึงเดือน เมษายน พ.ศ. 2563

1.5 กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง การตระหนักและรับรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากการผู้ทำการวิจัยท่านอื่นหลายท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาถึงเพื่อใช้ในการศึกษา

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิด

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน หมายถึง ผู้บังคับบัญชาของทหารประเภทหนึ่งที่มียศดังต่อไปนี้ สิบตรี (ส.ต.) สิบโท (ส.ท.) สิบเอก (ส.อ.) จำสิบตรี (จ.ส.ต.) จำสิบโท (จ.ส.ท.) จำสิบเอก (จ.ส.อ.) และจำสิบเอก (พิเศษ)

ข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร หมายถึง ผู้บังคับบัญชาของทหารประเภทหนึ่งที่มียศดังต่อไปนี้ ร้อยตรี (ร.ต.) ร้อยโท (ร.ท.) ร้อยเอก (ร.อ.) พันตรี (พ.ต.) พันโท (พ.ท.) พันเอก (พ.อ.) พลตรี (พล.ต.) พลโท (พล.โท) และ พลเอก (พล.เอก)

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับชั้นยศ

- 1) เพศ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เป็นผู้ชาย หรือผู้หญิง
- 2) อายุ หมายถึง ช่วงเวลาที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันของแต่ละบุคคล
- 3) สถานภาพสมรส หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงในการเป็นสามีภรรยา กัน แบ่งได้ดังนี้ โสด สมรส และหย่าร้าง
- 4) ระดับชั้นยศ หมายถึง ระดับชั้นยศทางทหาร แบ่งได้ดังนี้ ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน และ ข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร

ประชากร หมายถึง ข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประจำปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย โรงเรียนกิจการพลเรือน โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ วิทยาลัยการทัพบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก จำนวน 1,510 คน

ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อสร้างแรงจูงใจในตนเอง และบริหารจัดการอารมณ์ อันจะส่งผลดีต่อตนเองและความสัมพันธ์ต่อคนรอบข้าง ประกอบด้วย การตระหนักรู้ในตนเอง การควบคุมตนเอง การจูงใจตนเอง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และทักษะทางสังคม (กรมสุขภาพจิต, 2544)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การตัดสินใจในความสามารถของตนเอง ต่อแสดง พฤติกรรมของแต่ละบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่สำคัญ อันหนึ่งที่แสดงถึงการเลือกที่จะใช้ความพยายามในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ระดับการรับรู้ ความสามารถของตนเองนั้นมีผลต่อการกระทำ และยังส่งผลต่อรูปแบบทางความคิดและ ปฏิกริยาทางอารมณ์ ในการมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว (Bandura, 1997)

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาเพื่อจัดสรรทรัพยากรทางการเงินที่กิจการมีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดระเบียบทางการเงินด้วยการหารายได้และใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน เพื่อเป็นการควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสมสอดคล้องกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ และสามารถทำการจัดสรรเพื่อการออมได้อย่างเหมาะสม

ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กลุ่มของบุคคลหรือองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป้าหมาย หรือสิ่งที่บุคคลต้องการจะได้รับจากการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตน เช่น เพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นต้น

กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง ระยะเวลาที่บุคคลได้ทำการกำหนดไว้ในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง การจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ โดยมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงที่จะให้บุคคลบรรลุผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง

บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคล

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกองทัพบกในการนำไปวางแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลภายในกองทัพบกและสามารถนำมาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนสายวิทยาการภายในกองทัพบกในการกระตุ้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารต่อไป

1.7.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

1) ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยสามารถนำข้อมูลระดับความฉลาดทางอารมณ์มาพิจารณาในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อใช้ในการดำเนินงานให้เหมาะสมได้

2) ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยสามารถนำข้อมูลระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก มาพัฒนาสายงานด้านบุคคลให้สามารถทำงานให้ตรงกับความสามารถของคนที่มียู่ เพื่อทำให้องค์กรพัฒนายิ่งขึ้น

1.7.2 ประโยชน์ต่อองค์กร

1) กองทัพบกสามารถนำความสัมพันธ์ของความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ไปจัดทำยุทธศาสตร์ด้านสวัสดิการกำลังพล ให้สามารถจัดการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

2) โรงเรียนในเหล่าสายวิทยาการของกองทัพบก สามารถนำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางรับราชการของทหาร เพื่อกระตุ้นให้กำลังพลรู้จักการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และสามารถวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อแก้ปัญหาด้านการเงินของกำลังพลทหารในอนาคต

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและ การค้นคว้าเอกสารและวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีในเรื่องที่ได้ทำการศึกษา และนำเสนอการค้นคว้าเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือประชากรศาสตร์
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือประชากรศาสตร์

2.1.1 ความหมายของคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือประชากรศาสตร์

Hauser and Duncan (1959) ให้ความหมายของคุณลักษณะส่วนบุคคล หรือลักษณะของประชากรศาสตร์ หมายถึง การที่จะศึกษาขนาด โครงสร้างการกระจายตัว ส่วนประกอบของประชากร องค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลงประชากร และการเปลี่ยนแปลงประชากรที่เกิดขึ้น

Hanna and Wozniak (2001) และ Schiffman and Kanuk (2003) กล่าวว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลหรือลักษณะของประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ศาสนาและเชื้อชาติ เป็นต้น ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งใช้เป็นลักษณะพื้นฐาน

ที่นักการตลาดนำมาพิจารณา สำหรับการแบ่งส่วนตลาด (Market Segmentation) โดยนำมาเชื่อมโยงกับความต้องการความชอบและอัตราการใช้สินค้าของผู้บริโภค

วิทวัส รุ่งเรืองผล (2558) ให้ความหมายว่า เกณฑ์ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือลักษณะของประชากรศาสตร์ จะแบ่งเป็นกลุ่มต่าง ๆ ตามลักษณะดังนี้ เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาอาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น โดยทั่วไปตามลักษณะเหล่านี้ จะเป็นเกณฑ์ที่นักการตลาดนิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาดให้กับผลิตภัณฑ์หลายชนิด

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลหรือลักษณะของประชากรศาสตร์ คือ ลักษณะ พื้นฐานของบุคคล ที่มีความแตกต่างกันไปในด้านต่างๆ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ส่วนบุคคล อาชีพ เป็นต้น โดยปัจจัยที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็นกลุ่ม ตามลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป เพื่อให้วิเคราะห์ความแตกต่างของในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน

2.2.2 องค์ประกอบของคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือประชากรศาสตร์

ภาวิณี กาญจนากา (2534) กล่าวว่า ทฤษฎีทางคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือลักษณะของประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ วงจรชีวิตครอบครัว การศึกษา รายได้ เป็นต้น ทฤษฎีดังกล่าวมีความสำคัญในการตัดสินใจของบุคคล โดยลักษณะทางประชากรศาสตร์ มีดังนี้

1) เพศ บุคคลที่มีเพศต่างกัน มีแนวโน้มที่จะมีความชอบหรือความสนใจที่แตกต่างกัน เช่น เพศชายจะสนใจผลิตภัณฑ์ประเภทกีฬา ได้แก่ บาสเกตบอล กอล์ฟ ฟุตบอล ขณะที่เพศหญิงอาจจะสนใจกีฬา เช่น วายน้ำ แบดมินตัน เทนนิส หรือสนใจผลิตภัณฑ์เสริมความงามต่าง ๆ จึงเป็นโอกาสดีสำหรับนักการตลาดที่จะตอบสนองความต้องการและกิจกรรมแต่ละเพศดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์บางชนิดที่มีการแบ่งเพศของสินค้า เช่น น้ำหอม โดยมีการทำกลิ่นที่แตกต่างกัน เพศชายจะเน้นกลิ่นแนวสปอร์ต สดชื่น เพศหญิง จะเน้นกลิ่นหอมของดอกไม้ เป็นต้น

2) อายุ เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์สำหรับบุคคลวัยต่าง ๆ อาทิ หนังสือ อาหาร เป็นต้น บุคคลที่อายุแตกต่างกันจะมี

ความสนใจในกิจกรรมที่ต่างกัน และสนใจผลิตภัณฑ์ที่ประเภทต่างกัน ประเภทการสื่อสารที่องค์กรธุรกิจจะเลือกใช้เพื่อเข้าถึงบุคคลในวัดต่าง ๆ ก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงอายุ โดยแบ่งเป็น 4 วัย ดังนี้

2.1) วัยเด็ก จะมีความสนใจในผลิตภัณฑ์ประเภทขนม ลูกอม การ์ตูน สิ่งที่ยุวัยนี้สนใจมักจะเป็นสื่อทางโทรทัศน์มากกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อทางโทรทัศน์ที่เป็นรายการสำหรับเด็กและควรเน้นที่ให้ความสนุกสนาน

2.2) วัยรุ่น มีแนวโน้มที่จะมีความสนใจในผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับความบันเทิง และผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ต่าง ๆ แต่บุคคลกลุ่มนี้มีกำลังซื้อไม่มาก เนื่องจากยังไม่มีรายได้ เป็นของตนเอง ตลาดสำหรับบุคคลวัยนี้จะเป็นผลิตภัณฑ์ประเภท ตามคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ เสื้อผ้าเชื้อที่บุคคลวัยนี้สนใจจะเป็นทางโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ

2.3) วัยรุ่นตอนปลายถึงวัยกลางคน บุคคลกลุ่มนี้มีรายได้ที่แน่นอนเป็นของตนเอง วัยนี้อาจเป็นตลาดที่ดีสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีราคาปานกลางถึงสูง ผลิตภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงผลของการใช้ เพื่อชะลออายุของตน หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการดำรงชีวิต เช่น เครื่องสำอางที่มีเป้าหมายคือ สตรีวัยกลางคน รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ บ้าน โทรศัพท์มือถือ สื่อที่เข้าถึงบุคคลกลุ่มนี้จะเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตคล้ายกับกลุ่มวัยรุ่น

2.4) วัยเกษียณอายุหรือวัยชรา กลุ่มคนนี้เป็นกลุ่มที่มีรายได้จากเงินบำนาญ หรือตักลुकหลาน นิยมจ่ายเงินเมื่อมีความจำเป็น ผู้ที่อยู่ในวัยนี้น่าจะเป็นตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับการท่องเที่ยว หรือผลิตภัณฑ์ที่สร้างความแข็งแรงของสุขภาพ เช่น ที่ออกกำลังกาย โปรแกรมเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ สื่อที่เข้าถึงบุคคลในกลุ่มนี้ได้แก่ วิทยุหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ แต่การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ต้องอาศัยความระมัดระวังไม่ให้เป็นการแบ่งแยกของช่วงอายุว่ากำลังเข้าสู่วัยชราอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการต่อต้านการรับรู้และการเลือกซื้อจากกลุ่มดังกล่าว

3) เชื้อชาติ สามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งส่วนการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์บางประเภท เช่น เสื้อผ้า อาหาร เครื่องประดับ เป็นต้น บุคคลที่มีเชื้อชาติเดียวกันจะมีวัฒนธรรม วิถี

การดำเนินชีวิต ค่านิยม และความเชื่อที่เหมือนกัน ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ เช่นเดียวกัน

4) รายได้ เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนการตลาด เนื่องจากสะท้อนถึงอำนาจในการซื้อสินค้าของผู้บริโภค นอกจากนี้รายไดยังมีผลต่อชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ อาทิ ถ้าผู้บริโภคมีรายได้สูง มักจะมีความสนใจในสินค้าฟุ่มเฟือยและมีคุณภาพมากกว่าผู้บริโภคที่มีรายได้ต่ำที่จะให้ความสนใจต่อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเท่านั้น

5) วงจรชีวิตครอบครัว แต่ละขั้นของวงจรจะส่งผลในการกำหนดว่า บุคคลใดทำหน้าที่ในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ชนิดและประเภทของผลิตภัณฑ์ เช่น ในช่วงที่ครอบครัวเริ่มต้นแต่งงานและมีบุตร และเกี่ยวกับบ้าน ผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกในครอบครัวสนใจอาจจะเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับเด็กและบ้าน เป็นต้น

6) ชนชั้นทางสังคม มีผลกระทบที่สำคัญและรุนแรงต่อความชอบของสินค้า เช่น บ้าน รถ เสื้อผ้า เครื่องประดับ เป็นต้น หลายบริษัทได้ทำการออกแบบสินค้าและบริการให้เข้ากับชนชั้นทางสังคมต่าง ๆ โดยรสนิยมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายใน 1 ปี เช่น ในช่วงปี ค.ศ. 1990 เป็นช่วงเวลาแห่งการแสดงออกทางฐานะเพื่อชนชั้นที่สูงกว่า ทุกวันนี้รสนิยมของผู้คนทั่วโลกเน้นเศรษฐกิจพอเพียง ถึงแม้ว่าสินค้าบางชนิดยังมีราคาสูงด้วยตราสินค้าก็ยังมีกลุ่มคนที่แสวงหาสินค้านี้ราคาแพงเหล่านี้

จากองค์ประกอบของค่านิยมหรือประชากรศาสตร์ มีผลต่อการตัดสินใจกระทำอย่างไรอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความแตกต่างกันในการกระทำสิ่งต่างๆ ซึ่งรวมไปถึงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพด้วย โดยปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อข้าราชการทหารในกองทัพประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ และระดับชั้นยศ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะทำให้เกิดการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารที่แตกต่างกัน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์

ในช่วงแรกที่นักจิตวิทยาได้ศึกษาเกี่ยวกับเซาว์ปัญญา ส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถด้านเซาว์ปัญญา เช่น ความจำและการแก้ปัญหา แต่อีกด้านหนึ่งยังมีนักจิตวิทยาหลายคน ที่เริ่มเห็นความสำคัญของความฉลาดที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับเซาว์ปัญญา

Wechsler (1958) ได้ให้คำจำกัด ความของเซาว์ปัญญาว่า “เป็นความสามารถหลาย ๆ ด้าน รวมกันของแต่ละบุคคลในการกระทำอย่างมี จุดมุ่งหมาย คิดแบบมีเหตุผลและจัดการในการควบคุมกับสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ” โดยความฉลาดที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับเซาว์ปัญญา มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ อารมณ์ บุคคลและสังคม แนวคิดที่ว่า ความสามารถภายในของแต่ละบุคคล และความสามารถในการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น มีความสำคัญที่ทดสอบหรือประเมินได้ เช่นเดียวกับการทดสอบเซาว์ปัญญา หรือแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ ต่อมาได้มีข้อมูลจากการศึกษาผลวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่าการเข้าใจและยอมรับเป็น คุณสมบัติของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่มีความสามารถ โดยเฉพาะข้อมูลจากการวิจัยชี้บ่งว่าผู้นำและผู้ตามที่สามารถสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีความนับถือและการสร้างหรือพัฒนาสัมพันธภาพที่ อบอุ่นกับผู้ร่วมงานถือว่าเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพ ได้มีองค์กรหลายแห่งที่ได้พัฒนาวิธีการประเมิน หรือแบบทดสอบในความสามารถทางสังคมและ อารมณ์ เช่น การสื่อความหมาย ความไวในการรับรู้ ความคิดริเริ่มและทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลดั่งนั้นเริ่มตั้งแต่ค.ศ. 199 เป็นต้นมา ได้ มีการทำการศึกษาวิจัยกันอย่างกว้างขวางในเรื่องของบทบาทความฉลาดที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับเซาว์ปัญญา ที่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตและ การทำงานซึ่งเป็นพื้นฐานของความรู้ที่มีอิทธิพลต่อด้านความฉลาดทางอารมณ์ในระยะเวลาดต่อมา

2.2.1 ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์

Goleman (1998) กล่าวว่าความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) หรือ Emotional Quint EQ หมายถึง ความสามารถในการที่บุคคลตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อการสร้างแรงจูงใจในตนเองบริหารจัดการในการควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ได้

Gardner (1943) กล่าวว่า ความสำเร็จของบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ ทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่จะขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านอารมณ์ด้วย จากผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ที่ศึกษาย้อนหลังเกี่ยวกับความสำเร็จในการทำงาน โดยศึกษานักศึกษา จำนวน 5 คน และมีการติดตามประเมินผลจนถึงวัยกลางคน พบว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนสูงไม่ได้ ประสบความสำเร็จ เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่า ทั้งด้านหน้าที่การงานและ ด้านครอบครัว

Mayer (1990) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถของบุคคล ที่จะตระหนักรู้ถึงความรู้สึกความคิด และใน สภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น ได้ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ทำให้สามารถนำความคิดและพฤติกรรมของตนเองได้อย่าง สมเหตุสมผล สอดคล้องกับการทำงาน และการดำเนินชีวิต โดยมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ๆ ฉลาดทางอารมณ์

กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต (2543) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

ดำรงศักดิ์ กล้าวิทย์กิจ (2547) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการรู้จักตนเอง ควบคุมอารมณ์ของตนเอง มีความสามารถที่จะมีความรู้สึก ร่วมกับคนอื่น ๆ เห็นอกเห็นใจคนอื่น มองโลกในแง่ดี ตลอดจนมีความสามารถที่จะกลับคืนสู่อารมณ์ปกติของตนเอง ได้เป็นอย่างดีและเข้ากับคนอื่นได้

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ คือความสามารถ ในการควบคุมอารมณ์ไม่ได้เป็น ไปตามสิ่งที่มากระทบ มีการแสดงออกอย่างชัดเจนแต่ไม่รุนแรง และสามารถดำเนินความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งความฉลาดทางอารมณ์มีผลโดยตรงต่อ การทำงานหรือการตัดสินใจของบุคคล

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ มีผู้เสนอแนวคิดที่สำคัญ

Wagner and Sternberg (1989) กล่าวว่า พฤติกรรมของ ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะเอื้อต่อความสำเร็จในวิชาชีพ ในการบริหารและในชีวิต แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1) การครองตน (Managing Set) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการตนเองให้ได้ ประสิทธิภาพสูงสุด มีกระตุ้นตนให้มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจที่ดี ให้แก่ตนเอง ไม่ย่อท้อ รู้ถึงความสามารถและศักยภาพที่มีของตน

2) การครองคน (Managing Other) หมายถึง ทักษะความรู้ในการบริหารงานต่อผู้ที่อยู่ใต้ บังคับบัญชาและความสัมพันธ์ทางสังคม มีความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น มีการมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถและให้รางวัลตามผลของงานที่ปฏิบัติออกมา

3) การครองงาน (Managing Career) หมายถึง ความสามารถในการสร้างผลกระทบที่ดีแก่ สังคม องค์กร จัดความสำคัญจำเป็นของตนให้เข้ากับสิ่งที่องค์กรให้ความสำคัญ และโน้มน้าวให้ผู้อื่นเห็นดีเห็นงามด้วย

Gardner (1993) จำแนกความฉลาดทางอารมณ์ เป็น 2 ด้าน คือ

1) ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Intelligence) เป็นความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ การตอบสนองอารมณ์และความต้องการของผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์ สถานการณ์ทางสังคมได้ดี

2) ด้านการรู้จักตนเอง (Intrapersonal Intelligence) เป็นความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ ของตนเอง สามารถแยกแยะ อารมณ์ ความรู้สึก ตลอดจนสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ เพื่อ นำไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม

Goleman (1998) ได้เสนอกรอบแนวคิดว่า ประกอบด้วย

1) ความสามารถส่วนบุคคล (Personal Competence) เป็นความสามารถที่จะบริหารจัดการตนเองได้อย่างดี คือ

1.1) การตระหนักรู้ในตนเอง (Self - Awareness) เป็นความเข้าใจใน ส่วนความรู้สึกของตนเองในแต่ละช่วงเวลา และสามารถใช้ความรู้สึกที่มีอยู่ตัดสินใจหรือประเมินสิ่งต่าง ๆ ด้วย เหตุผล เป็นความสามารถในการประเมินตนเองอย่างถูกต้องและมีความเชื่อมั่น

1.2) การจัดการอารมณ์ตนเอง (Self Regulation) เป็นความสามารถในการจัดการควบคุมกับความรู้สึกหรืออารมณ์ ที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม และสามารถปรับอารมณ์ของคนให้กลับปกติได้ มีคติ รับผิดชอบ สามารถปรับตัวและยอมรับนวัตกรรมใหม่

1.3) การจูงใจ (Motivation) เป็นการโน้มน้าวใจตนเอง เพื่อผลักดันตนเองไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ ไม่ท้อถอยต่อความผิดหวังและความคับข้องใจต่าง ๆ ใช้ความรู้สึกช่วยให้ความรู้เริ่มและความพยายาม แม้จะมีอุปสรรค มีความริเริ่ม มองโลกด้านดี

2) ความสามารถทางสังคม (Social Competence) เป็นการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

2.1) การเข้าใจอารมณ์ของผู้อื่น (Empathy) การรับรู้อารมณ์ของผู้อื่น มีความเห็นใจผู้อื่น รับรู้ถึงทัศนคติของกลุ่ม

2.2) ทักษะด้านสังคม (Social Skill) มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการที่จะจูงใจผู้อื่น มีการสื่อสารที่ดี มีความสามารถในการเป็นผู้นำ สามารถให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ขัดแย้งต่าง ๆ สามารถทำงานเป็นทีมได้ เป็นผู้ริเริ่มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงแก้ไข

Goleman (1998) กล่าวว่า องค์ประกอบทางอารมณ์ไว้ 5 องค์ประกอบ คือ

1) การรู้จักอารมณ์ตนเองตามสภาพความเป็นจริง (Knowing One's Emotions) ได้แก่ การตระหนักรู้ถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้น และสำรวจความรู้สึกและเข้าใจอารมณ์ของตนเองได้

2) การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง (Managing Emotions) ได้แก่ ความเข้าใจถึงความรู้สึกต่าง ๆ และสามารถจัดการกับความรู้สึกนั้นได้อย่างเหมาะสม สามารถที่จะปลอบประโลมตนเอง และรู้จักวิธีผ่อนคลายตนเองได้อย่างเหมาะสม

3) การจูงใจตนเอง (Motivating One's Self) เป็นความสามารถในการสร้างใจตนเองให้ไปถึงจุดหมายที่ตั้งไว้ โดยสร้างแรงจูงใจในการโน้มน้าวใจตนเองอย่างมีความริเริ่มสร้างสรรค์

4) การตระหนักรู้ถึงอารมณ์ของผู้อื่น (Recognizing Emotions in Others) ได้แก่ การเข้าใจ ถึงอารมณ์ของผู้อื่นและสามารถปรับอารมณ์ของตนเองให้สัมพันธ์กับอารมณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม รู้จักการเอาความรู้สึกของผู้อื่นมาใส่ใจของเรา

5) การคงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นไว้ (Handing Relationships) ได้แก่ ความสามารถในการจัดการอารมณ์ควบคุมของตนเองและอารมณ์ของผู้อื่นเพื่อให้สามารถดำเนินความสัมพันธ์ไปได้อย่างราบรื่น

Bar-On (1997) กล่าวว่า องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ โดยแบ่งเป็น 5 หมวด 16 ลักษณะสำคัญ ได้แก่

- 1) ความสามารถภายใน ประกอบด้วย
 - 1.1) การตระหนักรู้จักตนเอง
 - 1.2) เข้าใจภาวะอารมณ์ตนเอง
 - 1.3) กล้าแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเอง
 - 1.4) การเป็นอิสระเอกเทศ
 - 1.5) การประจักษ์แจ้งแห่งตน
- 2) ทักษะของความเก่งคน
 - 2.1) ตระหนักรู้เท่าทันความคิดผู้อื่นได้ดี
 - 2.2) ความรับผิดชอบต่อสังคม
 - 2.3) สร้างสายสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี
- 3) ความสามารถในการปรับตัว
 - 3.1) ตีความหมายของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี
 - 3.2) มีความยืดหยุ่นในความรู้สึคนึกคิด
 - 3.3) แก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดี
- 4) กลยุทธ์ในการบริหารความเครียด
 - 4.1) จัดการกับความเครียดได้ดี
 - 4.2) ควบคุมอารมณ์ได้ดี
- 5) บังคับด้านแรงจูงใจและภาวะอารมณ์
 - 5.1) มองโลกในแง่ดี
 - 5.2) สร้างความสนุกสนานให้แก่ตนเองและผู้อื่นได้ดี
 - 5.3) รู้สึกและแสดงออกถึงความเป็นสุขให้ปรากฏได้

Salovey and Mayer (1997) กล่าวว่า องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งจะเน้นกระบวนการคิด หลักการของความฉลาดทางอารมณ์จะอยู่ในองค์รวมของการใช้ ความสามารถทางด้านสติปัญญา และอารมณ์ การปรับปรุงมี 4 องค์ประกอบ คือ

1) การรับรู้ การประเมิน การแสดงออก ซึ่งอารมณ์ประกอบด้วยความสามารถในการบอกอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นได้ แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับความรู้สึก จำแนกความรู้สึกต่างๆ ที่ตรงกันข้ามได้

2) การใช้อารมณ์เกื้อหนุนความคิด ประกอบด้วย การจัดลำดับความคิด การมองสิ่งต่าง ๆ ในแง่ดี มองเห็นแนวทางในการแก้ปัญหา ทำให้เกิดความคิดอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล

3) การวิเคราะห์และใช้ความรู้สึกจากอารมณ์ที่เกิดขึ้นประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์และควรใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม ดีความหมายของความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้น รับรู้และเข้าใจ ความรู้สึกที่ซับซ้อนและเข้าใจของอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลง

4) การรับรู้และควบคุมอารมณ์ เพื่อส่งเสริมความมั่งคั่งทางอารมณ์และสติปัญญา ประกอบด้วย การเปิดใจกว้างยอมรับต่อความรู้สึกที่ดีและไม่ดีที่เกิดขึ้นได้ ปลดปล่อยตนเองจากภาวะอารมณ์ พิจารณาและจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและผู้อื่นได้

กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต (2546) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ที่ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการคือ

ด้านเก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และ แสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

- 1) รู้จักและมีแรงจูงใจในตนเอง
 - 1.1) รู้ศักยภาพตนเอง
 - 1.2) การสร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเองได้
 - 1.3) มีความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย
- 2) ตัดสินและแก้ปัญหา
 - 2.1) รับรู้และเข้าใจปัญหา
 - 2.2) มีขั้นตอนในการแก้ปัญหา
 - 2.3) มีความยืดหยุ่น

3) มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

- 3.1) สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
- 3.2) กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม
- 3.3) แสดงความเห็นที่ขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

ด้านดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วยความสามารถ ดังต่อไปนี้

1) ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

- 1.1) รู้อารมณ์และความต้องการของตนเอง
- 1.2) ควบคุมอารมณ์และความต้องการได้
- 1.3) แสดงออกอย่างเหมาะสม

2) เห็นใจผู้อื่น

- 2.1) มีความใส่ใจผู้อื่น
- 2.2) มีความเข้าใจและมีการยอมรับผู้อื่น
- 2.3) มีการแสดงความเห็นใจอย่างเหมาะสม

3) รับผิดชอบ

- 3.1) รู้จักให้ รู้จักรับ
- 3.2) รู้จักรับผิดชอบ / ให้อภัย
- 3.3) เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

ด้านสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข ประกอบด้วย

1) ภูมิใจในตนเอง

- 1.1) มองเห็นคุณค่าตนเอง
- 1.2) มีความเชื่อมั่นใจตนเอง

2) พึงพอใจในชีวิต

- 2.1) มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ
- 2.2) มีอารมณ์ขัน
- 2.3) มีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

3) มีความสงบทางใจ

- 3.1) สามารถทำกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุข
- 3.2) รู้สึกผ่อนคลาย

3.3) สามารถสร้างหรือหาวิธีการสร้างความสงบทางจิตใจ

นางพาง ลឹมสุวรรณ (2547) กล่าวว่า ทักษะทางอารมณ์ หรืออีคิวของคนอาจจัดได้เป็นเรื่องใหญ่ ๆ 5 เรื่อง คือ

1) สามารถรู้อารมณ์ตนเอง คนที่จะมีทักษะชีวิตที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติข้อนี้ คือ เป็นคนที่ รู้ตัวเองว่าตัวเองกำลังรู้สึกอย่างไร คือการติดตามความรู้สึกของตัวเองได้ในขณะที่อารมณ์กำลังบังเกิด ขึ้นในตัวเรา เช่น รู้สึกว่าเรากำลังเริ่มรู้สึกโกรธ หรือเริ่มรู้สึกไม่พอใจแล้ว ฉะนั้นเราจึงต้องมีการ สังเกตตัวเองอย่างเสมอ การรู้ตัวเองว่าตัวเองกำลังรู้สึกอย่างไร จะทำให้คน ๆ นั้นควบคุมอารมณ์ได้ดี ขึ้น ไม่ตกเป็นทาสของอารมณ์ชั่ววูบแล้วทำอะไรที่มีผลร้ายแรงดังที่เราเคยได้ยินเสมอว่า “เขามา คนตายเพราะเกิดบันดาลโทสะ การรู้ว่าตัวเองกำลังมีอารมณ์แบบใด นอกจากจะทำให้เราสามารถ ควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น และยังทำให้เราสามารถหลุดพ้นจากอารมณ์นั้น ได้เร็วขึ้น เพราะทำให้เรารู้จักไปทางที่จะระบายอารมณ์นั้นออกไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง คนที่ไม่รู้จักหรือไม่รู้สึกถึงอารมณ์ ตัวเองมาก ๆ จะไม่สามารถแสดงออกซึ่งอารมณ์ อาจกลายเป็นเฉยเมย เป็นคนไม่สนุก ไม่รู้สึกขบขัน ในเรื่องความขบขันคือไม่มีอารมณ์ขัน ซึ่งจะกลายเป็นคนน่าเบื่อสำหรับผู้อื่น ได้ เพราะเป็นคนจืดชืด ไร้สีสัน

2) สามารถบริหารอารมณ์ตนเอง ทุกคนเมื่อมีอารมณ์บางอย่างเกิดขึ้นแล้ว ต้องรู้วิธีที่จะ จัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม เช่น เกิดอารมณ์โกรธ อารมณ์ไม่พอใจใคร จะต้องหาทางออก ไม่ใช่เก็บกดสะสมอารมณ์เหล่านี้ไว้มาก ๆ ซึ่งจะเกิดอาการทนไม่ไหวแล้วถึงจุดหนึ่งจะ ระเบิดอารมณ์ออกมารุนแรงโดยทำร้ายคนอื่นหรือทำร้ายตัวเอง เช่น ฆ่าตัวตาย

3) สามารถทำให้ตัวเองมีพลังใจ คือ เป็นคนที่สร้างแรงบันดาลใจหรือแรงใจให้อย่างทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิต ไม่เป็นคนย่อท้อหมดเรี่ยวแรงง่าย หรือยอมแพ้โดยง่ายตาย

4) สามารถเข้าถึงจิตใจผู้อื่น ความสามารถที่เป็นคุณสมบัติของผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับจิตใจผู้อื่น จะขาดไม่ได้เลย เช่น จิตแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ แต่ที่จริงแล้วทุก ๆ คน ควรจะมี คุณสมบัตินี้อย่างมาก จะทำให้เป็นคนที่น่าคบหาสมาคม เป็นคนที่คนอื่นนิยมชมชอบ เป็นคนที่เพศ ตรงข้ามชอบ ทำให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี เป็นคนมีเสน่ห์และสามารถเข้าสังคมเป็นอย่างดี ความสามารถนี้ หมายถึงว่า เราสามารถเข้าใจได้หรือรู้ได้ว่าถ้าเราเป็นเขาเราจะรู้สึกอย่างไร ซึ่งหมายถึง ความเห็นใจ ผู้อื่นหรือความสามารถที่เอาใจเขามาใส่ใจเรานั้นเอง การที่คนเราจะสามารถ เข้าใจจิตใจผู้อื่นได้เขา จะต้องเข้าใจตัวเขาเองก่อน เขาต้องรู้จักตัวเองและมีความรู้สึกของตัวเองเสียก่อน ว่าตัวเองรู้สึก อย่างไรจึงจะสามารถอ่านความรู้สึกของบุคคลอื่นได้

5) สามารถรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นคุณสมบัติที่สำคัญอีกเช่นกัน เพราะคงไม่มีประโยชน์ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดีแต่ไม่สามารถทำให้ความสัมพันธ์นั้นยั่งยืนยาวนานได้ ก็จะต้องรู้จักปล่อยวางความสัมพันธ์ที่มีอยู่ให้มืออยู่ต่อไป ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการบริหารจัดการกับความรู้สึกของบุคคลอื่น โดยทำให้คนอื่นที่อยู่ใกล้เราแล้วเขาเกิดความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตัวเขาเองและเขาเกิดความรู้สึกที่ดีกับเราด้วย

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์จะพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์คือความสามารถในการที่บุคคลตระหนักรู้ถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อการสร้างแรงจูงใจในตนเองบริหารจัดการในการควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านเก่ง ด้านดี และ ด้านสุข ซึ่งในแต่ละด้านนั้นมีผลต่อการพิจารณาในการวางแผนทางการเงินในแต่ละขั้นตอนเนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของแต่ละบุคคล

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

2.3.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1997) อธิบายว่า การรับรู้ถึงความสามารถของตนเองนั้น หมายถึงการตัดสินใจในความสามารถของตัวเอง ต่อแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ นอกจากนี้ยังอธิบายไว้เพิ่มเติมว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่สำคัญอันหนึ่งซึ่งแสดงถึงการเลือกที่จะใช้ความพยายามในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นมีผลต่อการกระทำ และไม่ควรห่อหุ้มความล้มเหลวของบุคคล นอกจากนี้ ยังส่งผลต่อรูปแบบทางความคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ ในการมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม รอบตัว นอกจากเบนคูราแล้วยังมีนักวิจัยท่านอื่นอีกหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนไว้ อาทิเช่น

Berry (1990) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองว่าเป็นความสามารถของ บุคคลในการจัดการกับเป้าหมายของตนเอง โดยบุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถในเรื่องใดบ้าง และจะไม่ประหม่นในสิ่งที่ต้องเผชิญไว้สูงมากนัก

Mcshane and Von Glinow (2005) อธิบายว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง คือมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถและแรงจูงใจที่จะกระทำในพฤติกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Tella and Ayeni (2006) ได้อธิบายเพิ่มเติมจากแนวคิดของแบนดูราว่า การรับรู้ความสามารถ ของตนเองนั้น สามารถสร้างความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เกี่ยวกับวิธีคิด อารมณ์ และการแสดงออก ของพฤติกรรม บุคคลที่มีระดับการรับรู้การรับรู้ความสามารถของตนต่ำจะเกิดความเครียด เกิดความวิตกกังวลและจะมีความนับถือตัวเองต่ำ ส่วนบุคคลที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงนั้นจะรู้สึกสนุกกับการกิจที่ได้รับผิดชอบและมีความนับถือตัวเองสูง

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตน (Self - Efficacy) หมายถึง การที่บุคคลได้ตัดสินใจที่เกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะจัดการและดำเนินการกระทำ พฤติกรรมให้บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในสถานการณ์ที่บางครั้งอาจจะมี ความคลุมเครือ ที่ไม่ชัดเจน มีความแปลกใหม่ ที่ไม่สามารถที่จะทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นได้ และสามารถพัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดผลิตผลต่าง ๆ ขึ้นได้ โดยการประเมินจากประสบการณ์ที่ได้ผ่านมา ซึ่งมีผลต่อกระบวนการในการ ตัดสินใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใด ๆ เพื่อจัดการกับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญหน้าให้เป็นที่ไปตามที่ ได้คาดหวัง

2.3.2 อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถตนเองต่อพฤติกรรม

Bandura (1997) อธิบายไว้ว่า การที่บุคคลรับรู้ความสามารถของตนเอง มีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ผ่านกระบวนการ 4 กระบวนการดังนี้

1) กระบวนการคิด (Cognitive Process) การรับรู้ความสามารถตนเองมีผลต่อกระบวนการคิด คือจะมีส่วนช่วยในการสนับสนุน หรือในการบั่นทอนความพยายามที่จะปฏิบัติภารกิจ โดยการ ประเมินและคาดการณ์เรื่องในอนาคต ตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งบุคคลที่มีระดับ ของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่สูง มักจะคิดว่าตนเองสามารถที่จะปฏิบัติภารกิจนั้น ๆ ให้สำเร็จ บุคคลที่มีระดับในการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะคิดว่า

ตนเองไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติภารกิจนั้น ๆ ให้สำเร็จได้ คิดว่าตนเองจะต้องประสบแต่ความล้มเหลว

2) กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) เป็นผลจากกระบวนการทางความคิด เมื่อบุคคล คิดถึงผลที่มาจากการปฏิบัติภารกิจ ก็จะเกิดมีความคาดหวัง ซึ่งความคาดหวังต่อผลที่จะเกิดขึ้นนั้นจะ เป็นแรงจูงใจในการเพิ่มความเชื่อมั่นที่จะกระทำภารกิจนั้น ๆ ได้สำเร็จ

3) กระบวนการด้านอารมณ์ (Affective Process) บุคคลที่มีระดับของการรับรู้ความสามารถ ของตนเองที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อสภาวะทางอารมณ์ที่แตกต่างกัน เมื่อจะต้องเผชิญกับงานที่มีความ ยากลำบากและมีความซับซ้อน คือ หากบุคคลที่มีระดับของการรับรู้ความสามารถ ของตนเองอยู่ใน ระดับต่ำ จะเกิดความเครียด ความวิตกกังวล ความกลัว และรู้สึกสับสน ในทิศทางตรงกันข้ามหาก บุคคลนั้นมีระดับการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองอยู่ในระดับสูง จะไม่ก่อให้เกิดความเครียด ไม่มี ความวิตกกังวล ไม่มีความกลัว และไม่รู้สึกสับสน นอกจากนี้ยังชอบที่จะทำงานที่มีความยากลำบาก และท้าทาย ซึ่งจะส่งผล โดยตรงต่อความสำเร็จในภารกิจต่าง ๆ

4) กระบวนการเลือก (Selection Process) เมื่อบุคคล ได้ประเมินหรือได้รับรู้ถึงความสามารถของตนเองแล้ว จะส่งผลไปถึงขั้นตอนของการตัดสินใจเลือกที่จะเลือกปฏิบัติหรือเลือกไม่ปฏิบัติภารกิจ ผู้ที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับต่ำมักจะหลีกเลี่ยงภารกิจที่ยาก และมี ความเสี่ยง เพราะไม่มีความมั่นใจที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจจนสำเร็จได้ผลการรับรู้ความสามารถของตนเอง Bandura (1997) อธิบายว่า การรับรู้ถึงความสามารถของตัวเองนั้น มีผลต่อโดยตรงต่อ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

2.4.1 ทฤษฎีการเงินของเคนส์

ปณณดา ราชรองไชย (2553, น.24) จากการเกิดภาวะทางเศรษฐกิจของโลกที่ตกต่ำในช่วงปี ค.ศ.1930 จากความเชื่อเดิมของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกที่กล่าวว่าจะมีกลไกในการปรับตัวเองในระบบเศรษฐกิจให้เข้าสู่ดุลยภาพโดยอัตโนมัติ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วในช่วงนั้นความเชื่อนี้

กลับใช้ไม่ได้ผล ซึ่งเหตุการณ์ครั้งนั้นส่งผลให้ปริมาณเงินจำนวนรอบในการหมุนเวียนของเงินตลอดจนระดับราคาสินค้านั้นได้เกิดการลดลงเป็นอย่างมาก จึงเป็นสิ่งที่ทำให้นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษชื่อ John Maynard Keynes ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า The General Theory Of Employment Invest and Money หรือเรียกกันสั้นๆว่า The General Theory (ทฤษฎีทั่วไป) ขึ้นในปี ค.ศ.1936 ซึ่งมีแนวคิดที่แตกต่างจากสำนักคลาสสิก โดยเคนส์มีความเห็นที่ว่า ไม่มีกลไกในการปรับตัวโดยอัตโนมัติในระบบเศรษฐกิจ เพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงานที่เกิดขึ้น แต่เคนส์ได้นำเสนอว่าการนำนโยบายการเงินมาใช้ในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวไม่น่าจะช่วยให้ระบบเศรษฐกิจเกิดเสถียรภาพขึ้นได้ แต่สิ่งที่จะต้องกระทำคือการที่ภาครัฐควรจะเข้ามาแทรกแซงในการดำเนินกิจการทางด้านเศรษฐกิจ โดยการนำนโยบายการคลังมาใช้ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการใช้นโยบายการเงิน โดยแนวคิดของเคนส์นั้นได้พยายามที่จะเน้นให้เห็นความเชื่อมโยงกันระหว่างตลาดเงิน และตลาดผลผลิตในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงคุณภาพในตลาดเงินจะมีผลกระทบต่อการทำงานของตลาดผลผลิต โดยมีอัตราดอกเบี้ยเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์โดยปรากฏตามทฤษฎีความต้องการถือเงิน (Liquidity Preference Theory) ซึ่งกล่าวบุคคลจะมีความปรารถนาในการถือเงินสืบเนื่องด้วยจุดประสงค์หรือเหตุผล 3 ประการดังนี้

1) ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transaction Demand for Money)

ทั้งนี้เกิดจากความจำเป็นที่บุคคลในสังคม หรือในระบบเศรษฐกิจจะต้องการถือเงินสดเพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งความต้องการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันนี้จะมากขึ้นอยู่กับรายได้ของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ก็ยังมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามาประกอบในการกำหนดความต้องการถือเงิน เช่น ระดับมาตรฐานค่าครองชีพ ความถี่ของระยะเวลาที่ได้รับรายได้ด้วย โดยเรื่องของอุปสงค์ของการถือเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยนั้น จะมีเรื่องของมูลค่าการซื้อขาย แลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่งนั้น จะรวมถึงการซื้อขายสินค้า/บริการขั้นสุดท้าย และการซื้อขายสินค้า/บริการขั้นกลาง ตลอดจนการซื้อขายสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งจะทำให้มูลค่ารวมของสิ่งที่กล่าวมานี้มีมูลค่าที่มากกว่าค่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น Gross National Product : GNP โดยอยู่ในข้อสมมติฐานที่ว่า สัดส่วนระหว่างผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นกับมูลค่าของการซื้อขายทั้งหมดนั้นคงที่ซึ่งจะส่งผลให้อุปสงค์ของเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยกับรายได้ประชาชาติ (National Income) เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเสมอ โดยความต้องการถือเงินของครัวเรือนอันเนื่องมาจากสาเหตุทางด้านรายได้ และความต้องการ

ที่จะถือเงินของหน่วยธุรกิจ อันเนื่องมาจากสาเหตุทางด้านธุรกิจ ซึ่งต่างก็มีความสำคัญต่อการถือเงินของระบบเศรษฐกิจทั้งหมดโดยรวมทั้งสองสิ่งเช่นกัน ซึ่งในความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ของเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยกับระดับรายได้ประชาชาตินั้นมีความสัมพันธ์ในลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน

2) ความต้องการถือเงินเพื่อเหตุฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money)

ทั้งนี้เกิดจากความจำเป็นที่บุคคลในสังคม หรือในระบบเศรษฐกิจจะต้องการถือเงินสดเพื่อสำหรับในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน เช่น เจ็บป่วย อุบัติเหตุที่ไม่คาดคิด เป็นต้น ซึ่งในความต้องการถือเงินประเภทนี้ก็จะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของแต่ละบุคคลเช่นเดียวกัน แต่สำหรับอัตราดอกเบี้ยแล้วนั้นการถือเงินในประเภทนี้จะแปรผันในลักษณะที่ตรงข้าม

3) ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand for Money)

ทั้งนี้เกิดจากการถือเงินไว้โดยมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งหวังผลกำไรที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินตรา ซึ่งความต้องการในรูปแบบนี้ก็จะมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในลักษณะที่แปรผกผันกัน นั่นแสดงว่าถ้าหากคาดว่าอัตราดอกเบี้ยในอนาคตน่าจะสูงขึ้นก็จะทำให้คนเปลี่ยนสินทรัพย์ที่ตนถืออยู่ เช่น พันธบัตร มาอยู่ในรูปของเงินสดทันที ซึ่งหากไม่ยอมสละอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับเพียงเล็กน้อยนี้ก็อาจจะต้องพบกับภาวะขาดทุนในส่วนของทุนซึ่งอาจจะเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากกว่าอนาคตก็ได้

2.4.2 ข้อจำกัดของทฤษฎีการถือเงินเพื่อเก็งกำไร

1) ไม่ได้นำเรื่องของการถือครองสินทรัพย์ที่มีอายุการไถ่ถอนในระยะสั้น และสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงมาใช้ในการพิจารณา เพราะในความเป็นจริงแล้วนั้นอาจจะมีกรถือครองสินทรัพย์ประเภทดังกล่าวแทนการถือเงินสด ทั้งนี้เนื่องจากสินทรัพย์ดังกล่าวอาจจะขายโอนได้อย่างรวดเร็วและไม่ก่อให้เกิดการขาดทุน

2) ไม่ได้พิจารณาคุณสมบัติของสินค้าที่สามารถเลื่อนการใช้ได้ (Postponable Goods) ยกตัวอย่างเช่น หากมีการคาดว่าในอนาคตสินค้าจะมีราคาสูงขึ้น หน่วยธุรกิจก็จะทำการกักตุนสินค้าเอาไว้ โดยการยอมลดการถือครองเงินสดในปัจจุบันให้น้อยลงและใช้เงินสดนั้นทุ่ม

ไปกับการกักตุนสินค้าแทน หรืออาจจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งที่ว่า เป็นการเลื่อนบริการที่จะใช้ในอนาคตมาใช้ในปัจุบันแทน เพื่อผลตอบแทนที่มากขึ้น

3) จากข้อสมมติที่ว่าหน่วยเศรษฐกิจแต่ละหน่วยจะมีการคาดคะเนในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยในอนาคตได้อย่างมั่นใจ ดังนั้น ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหน่วยเศรษฐกิจจะมีการถือถือเฉพาะเงินสดหรือหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร เพียงชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนั้นหน่วยเศรษฐกิจจะมีการถือเงินสด และหลักทรัพย์ในสัดส่วนที่เหมาะสมอยู่แล้ว

การเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงินอาจเกิดจากนโยบายที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลง โดยปริมาณเงินส่วนเกินนี้จะถูกแปรไปเก็บเป็นรูปหลักทรัพย์มาถือไว้แทนเงิน ส่งผลให้ราคาหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นจนทำให้ดอกเบี้ยลดลงมา ในที่สุดก็จะเข้าสู่ดุลยภาพ ซึ่งจะทำให้เงินส่วนเกินนั้นหมดไป

2.4.3 ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้ถาวรของ Friedman (Permanent Income Theory of Consumption)

นครเศรษฐ (2551, น.10) กล่าวว่า คราวเรือนจะมีพฤติกรรมในจัดสรรรายได้เพื่อการบริโภคโดยอิงกับรายได้ในระยะยาว (Long Term Income) ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมนี้เขาได้กำหนดให้รายได้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ รายได้ถาวร (Permanent Income) และรายได้ชั่วคราว (Transitory Income) และกำหนดให้ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคประกอบไปด้วย 2 ส่วนเช่นกัน คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถาวร (Permanent Consumption) และค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชั่วคราว (Transitory Consumption)

รายได้ชั่วคราวซึ่งเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดฝันในงวดเวลาใดเวลาหนึ่งอาจมีค่าเป็นได้ทั้งบวกหรือลบ แต่ในระยะยาวแล้วรายได้ส่วนนี้จะหักกลบลบกันพอดีดังนั้นในระยะยาว รายได้ที่เกิดขึ้นจริงในงวดเวลาใดเวลาหนึ่งจึงมีเฉพาะส่วนของรายได้ถาวรเท่านั้น และเหตุผลที่มองเดียวกันนี้ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในระยะยาวที่เกิดขึ้นจริงจึงมีเฉพาะส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถาวรด้วยเช่นกัน ภายใต้ข้อสมมติที่ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังต่อไปนี้

- 1) รายได้ถาวรกับรายได้ชั่วคราว
- 2) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคถาวรกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชั่วคราว
- 3) รายได้ชั่วคราวกับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคชั่วคราว

จะได้ว่า ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในระยะยาวจะขึ้นอยู่กับรายได้ถาวร (ควรเป็นรายได้หลังหักภาษีแล้ว) ตามแนวคิดของ Friedman รายได้ถาวร หมายถึง มูลค่าปัจจุบันของรายได้เฉลี่ยระยะยาวที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งในระยะยาว รายได้ถาวรในงวดเวลาใดเวลาหนึ่งจะเท่ากับรายได้ถาวรในอดีต

2.4.4 ทฤษฎีการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้เปรียบเทียบ (Relative Income Theory of Consumption)

นครเศรษฐราชจิต (2551, น.11) ทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาขึ้น โดย James S. Duesenberry (1997) ความเชื่อตามแนวคิดของทฤษฎีสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 สมมติฐาน คือ

1) Duesenberry (1997) เชื่อว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับรายได้สัมบูรณ์ตามแนวคิดของ John Maynard Keynes เท่านั้น แต่จากการที่มนุษย์มีพฤติกรรมการเลียนแบบในการบริโภคของสังคม (Demonstration Effect) จึงทำให้ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะขึ้นอยู่กับระดับรายได้เปรียบเทียบกับระดับรายได้โดยเฉลี่ยของคนในสังคมด้วย กล่าวคือ ครัวเรือนที่มีระดับรายได้ซึ่งเปรียบเทียบกับแล้วต่ำกว่าระดับรายได้โดยเฉลี่ยของคนในสังคม มีแนวโน้มที่ครัวเรือนเหล่านี้จะมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคต่อรายได้ค่อนข้างสูง ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมของครัวเรือนจะพยายามรักษาระดับของการบริโภคให้ใกล้เคียงกับระดับการบริโภคโดยเฉลี่ยของคนในสังคม ส่วนครัวเรือนที่มีระดับรายได้ซึ่งเปรียบเทียบกับแล้วสูงกว่าระดับรายได้เฉลี่ยของคนในสังคม มีแนวโน้มที่ครัวเรือนเหล่านี้จะมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคต่อรายได้ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เพราะครัวเรือนในกลุ่มนี้จะมีระดับของการบริโภคสูงอยู่แล้ว ดังนั้นจึงสามารถที่จะทำการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคโดยจัดสรรเงินจากรายได้เพียงส่วนน้อยก็พอเพียงสำหรับการบริโภคสินค้าและบริการให้ใกล้เคียงกับระดับการบริโภคโดยเฉลี่ยของคนในสังคมได้แล้ว

2) นอกจาก Duesenberry (1997) จะเชื่อว่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคขึ้นอยู่กับระดับรายได้เปรียบเทียบกับระดับรายได้โดยเฉลี่ยของสังคมแล้ว เขายังเชื่ออีกว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดปัจจุบันยังขึ้นอยู่กับระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาก่อนๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพราะครัวเรือนที่มีระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและระดับรายได้อยู่ในระดับหนึ่งแล้วจะเป็น

การยากที่จะทำให้เขลดระดับค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคให้ต่ำกว่าเดิมเมื่อระดับรายได้เปรียบเทียบกับระดับรายได้ที่เคยได้รับสูงสุด (Previous Peak Income) แ่ลง

2.4.5 หลักแนวคิดการจัดการเงินส่วนบุคคล

2.4.5.1 การบริหารการเงินส่วนบุคคลและการวางแผนทางการเงิน

เงินมีบทบาทต่อบุคคลเป็นอย่างยิ่งเพราะมนุษย์จำเป็นต้องใช้เงินจับจ่ายใช้สอยสิ่งของจำเป็นสำหรับการดำรงชีพประจำวันของบุคคลเพราะเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกสบายให้แก่บุคคล เงินเป็นสิ่งที่มือิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลอย่างมากที่จะให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจสู่ความมั่นคงหรือความมั่นคงในครอบครัว (สรศักดิ์ วิชัยปะ, 2540, น.7)

ความสำคัญของการจัดการด้านการเงิน (สุขใจ น้ำผุด อ้างถึงใน สรศักดิ์ วิชัยปะ, 2540, น.7) การจัดการด้านการเงิน หมายถึง การบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มา ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ที่ดีที่สุด คือ ได้รับความมั่งคั่งสูงสุด อันจะนำมาซึ่งความสุขและความมีเสถียรภาพทางการเงินของบุคคล เพราะเงินเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลได้รับในสิ่งที่ตนหวังไว้ ดังนั้นการเรียนรู้ในการจัดระเบียบการเงินของตนเองและครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดผล โดยเริ่มต้นด้วยการวางแผนการเงินสำหรับตนเองและครอบครัวยอมทำให้ทุกคนมีโอกาสร่วมประสบความสำเร็จในชีวิตได้

รายได้และรายจ่ายส่วนบุคคล (จันทร์เพ็ญ จาปะเกษตร์ อ้างถึงใน สรศักดิ์ วิชัยปะ, 2540, น.7) ระดับรายได้และความมั่งคั่งเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าบุคคลจะอยู่อย่างไรและทำอะไร รายได้และความมั่งคั่งเป็นสิ่งแสดงถึงความสำเร็จช่วยให้เป็นคนกว้างขวาง และเป็นที่ยอมรับของสังคม

(1) แหล่งที่มาของรายได้ส่วนบุคคล รายได้ส่วนบุคคลประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ส่วนบุคคลทั้งหมดจะได้รับมาจากค่าจ้างและเงินเดือน ซึ่งรายได้ของคนอายุน้อยทั้งหลายจะมาจากแหล่งนี้ทั้งหมด

(2) ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล คนต้องการรายได้เพื่อใช้ซื้อสิ่งต่างๆ คนส่วนมากมีความพอใจกับสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องทำงานเพื่อให้ได้เงินมากและใช้จ่ายเงิน

นั้น ไปตามความพอใจ การเพิ่มขึ้นของรายได้ทั้งหมดทำให้ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลเกี่ยวกับสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นตามไปด้วย การเพิ่มขึ้นที่คล้ายคลึงกันของแบบการใช้จ่ายในแต่ละบ้านจะเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าที่เป็นอยู่เดิม เนื่องจากสินค้าในตลาดที่เพิ่มมากขึ้นและสามารถเลือกซื้อได้สะดวกขึ้น จึงเป็นเหตุให้เกิดการพัฒนาในการใช้จ่าย ครอบครัวซึ่งมีรายได้จะซื้อสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานก่อน ส่วนรายได้ที่เหลือก็ตัดสินใจว่าจะใช้จ่ายอย่างไร การใช้จ่ายโดยมีการตัดสินใจที่รอบคอบทำให้ชีวิตมีความหมายมากขึ้น

2.4.5.2 ความหมายของเงิน

เงิน (Money) คือ สิ่งที่สังคมได้สมมติขึ้น และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปของสังคม ในขณะนั้น เพื่อใช้เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ ใช้ในการชำระหนี้ตามความต้องการ (จรินทร์ เทศวานิช อ้างถึงใน ปุณณา ราชรองไชย, 2553, น.15)

เงิน (Money) หมายถึง สิ่งใดๆ ที่สังคมยอมรับโดยทั่วไปในขณะใดขณะหนึ่งและในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ในฐานะเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการโดยใช้ชำระค่าสินค้าและบริการรวมทั้งการชำระหนี้ในปัจจุบันและในอนาคต (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน อ้างถึงใน ปุณณา ราชรองไชย, 2553, น.15)

เงินเป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการและใช้ชำระหนี้โดยใช้เป็นเครื่องวัดและมูลค่าและบริการเป็นหน่วยเงินตราตามเวลา สถานที่ที่กำหนด ดังนั้นเงินจึงเป็นที่ยอมรับจากประชาชนทั่วไป เงินที่ใช้ในระบบเศรษฐกิจแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ เงินเหรียญ (Coins) เงินกระดาษ (Paper Money) และเงินธนาคาร (Scriptural Money) คือเงินฝากกระแสรายวันซึ่งจะต้องสั่งจ่ายตามคำสั่งของเจ้าของบัญชีเงินฝากกระแสรายวันด้วยเช็ค

2.4.5.3 การบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal literacy)

ปุณณา ราชรองไชย (2553, น.15) การบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal Literacy) เป็นทักษะการจัดการเงินของบุคคลว่าด้วยเรื่องการจัดหาเงินรายได้เพื่อมาใช้ในการดำรงชีพของบุคคลขณะเดียวกันจะต้องหาวิธีการหรือเทคนิคของการใช้จ่ายเงิน การออมและการลงทุน

ของบุคคลให้มีประสิทธิภาพจนบุคคลมีอิสรภาพทางการเงิน (Financial Freedom) คือสภาวะมีอิสรเสรีภาพพอจะเลือกใช้ชีวิตและเลือกอาชีพแบบที่ตนเองต้องการ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีเงินไม่พอใช้จ่ายการบริหารการเงินส่วนบุคคลเป็นทักษะชีวิต (Life Skill) ของแต่ละบุคคลการศึกษาเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลมีเนื้อหาสาระครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

- (1) การหารายได้ (Earning)
- (2) การใช้จ่ายเงิน (Spending)
- (3) การออมเงิน (Saving)
- (4) การลงทุน (Investing)

2.4.5.4 ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ปุณณดา ราชรองไชย (2553,น.16)การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีความสำคัญ ดังนี้

(1) เป็นเครื่องมือควบคุมการใช้จ่ายเงินส่วนบุคคล เพราะความต้องการบริโภคสินค้าและบริการมีมากมายไม่จำกัด หากปราศจากการควบคุมที่ดีก็จะมีภาระหนี้สินมากมายจนขาดอิสรภาพทางการเงินในที่สุด

(2) เกิดการประหยัดค่าใช้จ่ายก่อให้เกิดการออมเงิน การวางแผนทางการเงินจะทำให้บุคคลทราบว่าตนมีรายการจ่ายที่เกิดขึ้น ว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นหรือฟุ่มเฟือยได้ทำให้บุคคลสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายที่จำเป็นหรือไม่จำเป็นได้ ทำให้มีเงินออมเก็บไว้ใช้ในอนาคต

(3) เป็นเครื่องมือป้องกันปัญหาหนี้สิน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะทำให้บุคคลใช้จ่ายเงินอย่างรอบคอบมีการใช้จ่ายเงินตามฐานะรายได้ของตนไม่ต้องมีภาระหนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่ายเกินตัว

(4) เป็นเครื่องมือสร้างความมั่งคั่งและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่งคั่งและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครอบครัวใดครอบครัวหนึ่ง เกิดจากการที่บุคคลมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย เพื่อให้มีเงินออมมากพอที่จะเป็นหลักประกันของครอบครัวว่ามีความมั่นคงที่ยั่งยืนอันยาวนานตลอดไป เช่น การมีบ้านและที่ดิน มีหุ้นในบริษัท มีกิจการที่เป็นแหล่งรายได้ที่มั่นคง

(5) ช่วยทำให้สามารถประเมินฐานะทางการเงินของตนเองถูกต้องตามความเป็นจริง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะทำให้บุคคลทราบว่ามีการจ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือนเท่าใดทำให้บุคคลประเมินทางการเงินของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริงทำให้ระมัดระวังไม่ใช้จ่ายเงินเกินตัว

2.4.5.5 ลักษณะการวางแผนการเงินที่ดี

ปณฺธคา ราชรองไชย (2553, น.17) การวางแผนการเงินที่ดี ประกอบด้วย 5 ส่วนประกอบ ดังนี้

- (1) การจัดทำแผนการเงินให้คำนึงถึงประโยชน์และความพอใจของคนในครอบครัวโดยส่วนรวม
- (2) วิธีการและรูปแบบการทำแผนการเงิน ควรทำได้ด้วยวิธีการง่ายๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อนที่บุคคลสามารถกรอกรายการลงในแบบฟอร์มนั้นๆ ได้ตลอดเวลา
- (3) เป็นแผนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงๆ ไม่ใช่แผนที่จัดทำขึ้นอย่างสวยงามแต่นำมาใช้ไม่ได้และยุ่งยากเป็นภาระในการดำเนินชีวิตประจำวัน
- (4) สามารถปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์และยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
- (5) ควรมีการทดสอบและประเมินผลออกมาก่อนนำมาใช้ เพื่อพิจารณาว่ารายได้และรายจ่ายได้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นจริงตามแผนที่จัดทำไว้หรือแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในแผนการเงินที่ทำไว้จำนวนเท่าไรด้วยสาเหตุใด และมีวิธีการแก้ไขให้เป็นไปตามแผนได้อย่างไร

2.4.5.6 ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงิน

ปณฺธคา ราชรองไชย (2553, น.18) ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงินมีดังนี้

- (1) ช่วยให้ผู้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเนื่องจากการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
- (2) ช่วยให้ผู้บุคคลจัดการรายรับ รายจ่าย และเงินออมของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- (3) ช่วยให้ผู้บุคคลมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บุคคลมีภาระหนี้สินมากเกินไป
- (4) ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคคล เนื่องจากการวางแผนทางการเงินจะทำให้บุคคลคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตแล้วนำไปวางแผนทางการเงินให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินได้ตามต้องการ พร้อมจัดทำแผนการเงินรองรับไว้ด้วย

2.4.5.7 ข้อเสนอแนะการวางแผนทางการเงิน

ปณณดา ราชรองไชย (2553,น.19) ก่อนการวางแผนทางการเงินบุคคลควรรู้แนวคิดสำหรับการวางแผนทางการเงิน คือ

(1) การวางแผนทางการเงินจะประสบความสำเร็จต้องมีการตั้งเป้าหมายอย่างเป็นระบบ เช่น ต้องการซื้อกล้องถ่ายรูปดิจิทัล จำนวนเงิน 20,000 บาท ระยะเวลาออม 10 เดือนนั้นต้องออมเดือนละ 2,000 บาท เป็นต้น

(2) อย่าผัดวันประกันพรุ่ง ให้เริ่มต้นวางแผนทางการเงินกันตั้งแต่วันนี้ไม่ต้องรอให้หนี้สินล้นพ้นตัว หรือเกิดมรสุมชีวิตกับตนเองก่อนจึงวางแผนทางการเงิน

(3) ปรับเปลี่ยนความคิดที่ว่าคนรวย หรือคนมีรายได้ประจำเท่านั้นจะต้องวางแผนทางการเงิน ความจริงแล้วทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยควรมีการวางแผนทางการเงิน

(4) วิธีการวางแผนทางการเงิน สามารถเริ่มต้นด้วยตนเองอย่างง่าย ๆ เช่น ให้เริ่มต้นจากการจดบันทึกในสมุด 1 เล่มก็ทำได้โดยไม่จำเป็นต้องจ้างที่ปรึกษาทางการเงิน ราคาแพงๆ เว้นแต่มีเงินจำนวนมาก เช่น ความร่ำรวยเพราะการประกอบอาชีพ การถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล ได้รับรางวัล ได้รับค่าตอบแทนจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกได้เหรียญทองเป็นเงินจำนวนมาก เช่นนี้ควรจ้างที่ปรึกษาทางการเงินมาบริหารเงินให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุดทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

(6) รูปแบบการวางแผนทางการเงินเอกลักษณ์ส่วนบุคคล รูปแบบการจัดทำแผนการเงินอาจแตกต่างกันได้ เนื่องจากเป้าหมาย รายได้ รายจ่ายของแต่ละคนไม่เหมือนกัน

(7) ให้ทบทวนแผนการเงินของตนเองอย่างสม่ำเสมอให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะแผนการเงินที่ดีต้องสามารถยืดหยุ่นปรับปรุงได้

2.4.5.8 หลักการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ปณณดา ราชรองไชย (2553,น.19) ขั้นตอนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมี 5 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 การประเมินสถานะภาพการเงินของบุคคลในปัจจุบัน ได้แก่ การพิจารณา รายได้ค่าใช้จ่าย ทรัพย์สินภาระหนี้สินและจำนวนเงินออมที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อนำมาจัดทำบการเงินส่วนบุคคล เช่น งบดุลส่วนบุคคล งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การมีเป้าหมายทางการเงินจะทำให้บุคคลสามารถกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ ในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินจะต้องระบุให้ชัดเจนตามหลัก Smart และควรเหมาะสมกับสถานการณ์เงินของแต่ละบุคคล

ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเลือกวิธีจัดการเงิน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ และพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด เช่น การออมเงิน การใช้จ่ายเงิน การลงทุนเพื่อให้มีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นที่ต้องหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ หรือปรึกษาที่ปรึกษาทางการเงิน เช่น นายธนาคาร นักบัญชี ตัวแทนประกันภัย เป็นต้น ตามความเหมาะสมเพื่อประกอบการพิจารณาหาทางเลือกที่ดีที่สุดให้กับตนเอง

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติตามแผนการเงิน กระบวนการสำคัญที่สุดกระบวนการวางแผนการเงิน ส่วนบุคคลคือการปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดไว้หากไม่ปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางแผนไว้ก็ตามก็ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ขั้นตอนที่ต้องอาศัย ความมุ่งมั่นและตั้งใจอย่างสูง

ขั้นที่ 5 การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน หลังจากปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้แล้วลำดับต่อมาคือการติดตามผลว่าแผนการเงินนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติจริงได้หรือไม่ หากไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้จะต้องทำการปรับแผนการเงินใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนไป เช่น สถานะทางการเงินของครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจึงต้องทบทวนและปรับปรุงแผนการเงินอยู่เสมอ

2.4.5.9 ปัจจัยพื้นฐานของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ปณณดา ราชรองไชย (2553, น.20) ปัจจัยพื้นฐานของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นปัจจัยหลัก ประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ

(1) ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนในครอบครัวใดครอบครัวหนึ่ง ผู้วางแผนการเงินคือ หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้กำหนดแผนการเงินร่วมกับสมาชิกในครอบครัวจะก่อให้เกิดความผูกพันภายในครอบครัวและยอมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจร่วมกัน

ถ้ามีการตัดสินใจนอกเหนือจากแผนการที่วางไว้ก็มักจะมอบให้เป็นการตัดสินใจของผู้นำครอบครัวเพียงผู้เดียว ถ้าเป็นคนโสดก็จะวางแผนทางการเงินด้วยตนเอง

(2) รายได้ส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ส่วนบุคคลสุทธิซึ่งเป็นจำนวนเงินรายได้หลังหักภาษีที่สมาชิกภายในครอบครัวมอบให้แก่ครอบครัว ควรวางแผนการเงินให้สอดคล้องกับรายได้สุทธิที่มีอยู่

(3) วิเคราะห์บันทึกทางการเงิน เป็นการวิเคราะห์รายการจ่ายเงินซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ได้มากน้อยเพียงใดและมีการใช้จ่ายเงินไปในทางใดบ้าง เช่น ค่าใช้จ่ายประจำ ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน ค่าใช้จ่ายการศึกษาบุตร เป็นต้น เพื่อช่วยให้การวางแผนทางการเงินในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

2.4.5.10 เป้าหมายชีวิต (Life goal)

ปยุตดา ราชรองไชย (2553,น.21) กล่าวว่า เป้าหมายชีวิต (Life goal) คือความต้องการที่ถูกกำหนดไว้ในอนาคตเพื่อเป็นหลักชัยในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ การกำหนดเป้าหมายชีวิตเปรียบเสมือนการมีเข็มทิศนำทางที่จะทำให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีทิศทางที่แน่นอน เพื่อให้การดำรงชีวิตประจำวันและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีความมั่นคง เป้าหมายของชีวิตมี 2 ลักษณะด้วยกันคือ

(1) เป้าหมายที่เป็นตัวเงินหรือเป้าหมายทางการเงิน (Financial goal) เป็นเป้าหมายที่สามารถกำหนดเป็นตัวเงินได้ เช่น ต้องการเก็บออมเงินไว้ซื้อบ้านราคา 1,000,000 บาท ต้องการเก็บออมเงินซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลราคา 570,000 บาท หรือต้องการเก็บออมเงินไว้สำหรับใช้จ่ายในช่วงเกษียณอายุ 4,000,000 บาท ถึงสำคัญที่จะทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้ คือ การกำหนดจำนวนเงินที่แน่นอน

(2) เป้าหมายที่ไม่เป็นตัวเงิน (Non – Financial goal) เป็นเป้าหมายทางสังคมที่ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการช่วยเหลือสังคมให้ได้รับความเป็นธรรมในสังคม เป็นต้น การกำหนดเป้าหมายด้านนี้ไม่สามารถกำหนดเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนได้

2.4.5.11 หลักการกำหนดเป้าหมายชีวิต

ปยุตธดา ราชรองไชย (2553,น.21) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของการกำหนดเป้าหมายทางการเงินหรือเป้าหมายชีวิต ต้องเป็นไปตามหลัก SMART ได้แก่

(1) Specific (S) มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ได้แก่ การกำหนดความต้องการที่คุณค่าต่อตนเองไว้อย่างชัดเจน เช่น นายโต้งต้องการเงินเก็บออมไว้ลงทุนจำนวน 100,000 บาท เพื่อใช้ในยามเกษียณ เป็นต้น

(2) Measurable (M) ระบุและวัดผลได้ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายสามารถระบุและวัดผลได้แน่นอน เช่น นายโต้งมีเงินใช้ยามเกษียณแน่นอนถ้าเก็บออมเงิน

(3) Accountable (A) ความมุ่งมั่นและลงมือปฏิบัติได้จริงทำได้สำเร็จ ได้แก่ การตั้งใจจริงและลงมือปฏิบัติทันทีโดยรู้ว่าจะทำอย่างไรให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ บุคคลควรมีความรับผิดชอบและมีวินัยในตัวเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

(4) Realistic (R) มีเหตุผลเป็นจริงได้ เป็นการกำหนดเป้าหมายทางการเงินต้องเหมาะสมกับสถานะของแต่ละบุคคลนั้นที่จะสามารถทำให้สำเร็จได้ ตัวอย่างเช่น นายโต้งต้องการซื้อรถยนต์ราคาคันละ 700,000 บาท ภายใน 4 ปี ในขณะที่เขามีรายได้เดือนละ 6,500 บาท เช่นนี้เป็นการกำหนดเป้าหมายที่ไม่มีเหตุผลเป็นจริงไม่ได้

(5) Time Bound (T) มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เป็นการกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่มีกรอบระยะเวลาที่แน่นอนที่ต้องทำให้สำเร็จ เพื่อประเมินความสำเร็จของเป้าหมายได้ เช่น นายโต้งต้องการซื้อรถจักรยานยนต์มูลค่า 35,000 บาท และผ่อนชำระค่ารถจักรยานยนต์เดือนละไม่เกิน 1,500 บาท ภายในเวลา 3 ปี นั่นคือ นายโต้งต้องวางแผนการออมเงินเพื่อเป็นเงินค่างวดจำนวนเท่าไรจึงจะไม่เดือนร้อนกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของตน

2.4.5.12 ประเภทของเป้าหมายชีวิตหรือเป้าหมายทางการเงิน

ปยุตธดา ราชรองไชย (2553,น.22) กำหนดเป้าหมายชีวิตแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1) เป้าหมายระยะสั้น (Short – Term Goal) เป็นการกำหนดเป้าหมายที่สามารถทำให้สำเร็จได้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี อาจเป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตหรือไม่ก็ได้ เช่น ต้องการเงินสำหรับค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากเจ็บป่วย ต้องการเก็บออมเงินเพื่อซื้อโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ภายใน 6 เดือนนี้ เป็นต้น

(2) เป้าหมายระยะยาว (Long – Term Goal) เป็นการกำหนดเป้าหมายที่สามารถทำได้เมื่อใช้ระยะเวลาานมากกว่า 1 ปี เช่น ต้องการเก็บออมเงินไว้ซื้อบ้านที่อยู่อาศัย ต้องการเก็บออมเงินไว้เพื่อจ่ายยามเกษียณ เป็นต้น

2.4.5.13 การแบ่งช่วงอายุ/ช่วงชีวิต (Life Cycle) กับการวางแผนทางการเงิน

ปณตดา ราชรองไชย (2553, น.22) กล่าวว่า ช่วงอายุของบุคคลแต่ละช่วงจะมีผลต่อความสามารถในการหารายได้และการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันตามภาระความรับผิดชอบของบุคคล ดังนั้นช่วงชีวิตจึงนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกที่ต้องพิจารณาในการวางแผนทางการเงิน ช่วงอายุของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ช่วงอายุดังนี้

(1) ช่วงเริ่มทำงานหรือช่วงสะสมทุนทรัพย์ ได้แก่ ช่วงอายุตั้งแต่เริ่มทำงานถึงอายุ 54 ปี เป็นช่วงอายุที่มีรายได้น้อยสม่ำเสมอในระยะแรกและรายได้จะเพิ่มขึ้นตามความรับผิดชอบและอายุงานที่เพิ่มขึ้น ส่วนรายจ่ายของบุคคลในช่วงอายุนี้มีรายจ่ายค่อนข้างมากเพราะเป็นช่วงที่สร้างฐานะของครอบครัว มีภาระเลี้ยงครอบครัว และซื้อทรัพย์สินต่างๆ เพื่อสร้างฐานะให้แก่ครอบครัว เช่น รถยนต์ บ้าน เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น

(2) ช่วงก่อนปลดเกษียณ ได้แก่ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 55 ถึง 64 เป็นช่วงที่มีความสามารถหารายได้สูงที่สุด เนื่องจากบุคคลมีฐานะมั่นคง ส่วนรายจ่ายจะลดเพราะบุตรสำเร็จการศึกษา ทำงานหาเลี้ยงตนเองได้และมีฐานะมั่นคง และหนี้สินลดลงจึงทำให้มีที่เหลือไว้สำหรับลงทุนมากขึ้นและควรเก็บออมเงินบางส่วนสำรองไว้ใช้สำหรับช่วงเกษียณอายุทำงานด้วย จึงควรวางแผนการเงินเกี่ยวกับการลงทุนเพื่อเกษียณอายุ นั้นควรวางแผนล่วงหน้าก่อนเกษียณอย่างน้อย 5 ปี เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ ดังนั้นผู้ที่จะปลดเกษียณต้องสำรวจฐานะทางเศรษฐกิจก่อนปลดเกษียณว่าในปีเกษียณนั้น มีทรัพย์สิน หนี้สิน และรายได้ รายจ่ายเท่าใด

(3) ช่วงหลังเกษียณอายุ (ปลดเกษียณแล้ว) ได้แก่ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป ความสามารถหารายได้ลดลงจึงต้องใช้ทรัพย์สินที่ได้สะสมและการลงทุนไว้ ผู้เกษียณจะมีแหล่งรายได้มาจากเงินบำเหน็จ บำนาญ เงินสะสม เงินประกันสังคม รายได้จากการลงทุนด้านรายจ่ายส่วนใหญ่เป็นรายจ่ายในชีวิตประจำวัน ค่าดูแลสุขภาพ ค่ารักษาพยาบาลหรือการพักผ่อนท่องเที่ยว การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงอายุนี้จะเกี่ยวกับการวางแผนลงทุนและการวางแผนจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

2.4.5.14 ปัญหาทางการเงินส่วนบุคคล

ปณณดา ราชรองไชย (2553,น.23) กล่าวว่าการบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal Literacy) เป็นทักษะชีวิตของบุคคลทุกคนที่ควรรู้จักมีการจัดการเงินที่จะทำให้บุคคลไม่เกิดปัญหาทางการเงินที่จะทำให้บุคคลคนนั้นขาดอิสรภาพทางการเงิน ขาดความมั่นคงทางการเงินที่เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(1) การพักผ่อนการออมเงิน เพราะการไม่มีวินัยในการออมและขาดความตั้งใจจริงในการที่จะออมและการยึดติดความคิดเดิมๆ ที่ว่าการออมจะต้องออมจากเงินเหลือจากการใช้จ่ายก่อน จากแนวคิดนี้จึงทำให้คนคิดว่าตนเองมีรายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเป็นวันๆ เท่านั้น ไม่มีเงินเหลือเก็บออมเพราะมีรายจ่ายมากจนไม่มีเงินเหลือเก็บ

(2) การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่ายเกินตัว เป็นการใช้จ่ายเงินเพื่อความสะดักสะบาย หรือใช้จ่ายซื้อสินค้าหรือบริการเพื่อความมีหน้ามีตาทัดเทียมคนอื่น โดยไม่คำนึงถึงรายได้ที่มีอยู่จนก่อให้เกิดการใช้จ่ายเงินเกินตัวเพราะอยากให้สังคมยอมรับ เพื่อความมีหน้ามีตาในสังคม เป็นต้น

(3) ดำรงชีวิตด้วยความประมาท เป็นการดำเนินชีวิตเรื่อยๆ โดยไม่คิดว่าจะมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นโดยไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อไรในอนาคต เช่น การว่างงาน ธุรกิจล้มเหลว การประสบอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย หรือการเสียชีวิตทำให้มีเงินไม่พอใช้จ่ายกับภาระที่เกิดขึ้นจึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ทำให้มีหนี้สินเพิ่มมากขึ้น ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่คาดคิดไว้ล่วงหน้าเพราะเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นกับตัวเองแน่นอน จึงเป็นการดำเนินชีวิตด้วยความประมาท

(4) ขาดการวางแผนทางการเงิน บางคนคิดว่าตนเองไม่มีปัญหาทางการเงิน เนื่องจากมีฐานะและอาชีพที่มั่นคงแล้ว หรือคิดว่าการวางแผนทางการเงินเหมาะสำหรับคนที่ใกล้เกษียณแล้วเท่านั้น หรือเพราะคิดว่าตนเองรายได้น้อยอยู่ไม่มีเงินออมเพราะภาระค่าใช้จ่ายสูง หรือเพราะตนยังไม่มียานทำ ยังเรียนไม่จบ เป็นต้น จึงทำให้บุคคลนั้นๆ ไม่คิดที่จะวางแผนทางการเงินและมีความคิดว่าการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องยุ่งยากไกลเกินตัว

2.4.5.15 ลักษณะของปัญหาทางการเงินส่วนบุคคล

บุณณา ราชรองไชย (2553,น.24) กล่าวว่า ลักษณะของปัญหาทางการเงินส่วนบุคคลประกอบไปด้วย 4 ประการคือ

- (1) ขาดสภาพคล่องทางการเงิน มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการมีภาระดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายทุกเดือน
- (2) มีใบแจ้งหนี้เดือนมาล่วงหน้าสำหรับหนี้ที่ต้องจ่ายในเดือนนี้แต่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด
- (3) ได้รับหนังสือทวงถามหรือหนังสือเตือนจากเจ้าหนี้เนื่องจากการผิดนัดชำระหนี้ หรือการชำระหนี้ช้ากว่ากำหนดในสัญญาเงินกู้
- (4) เมื่อมีค่าใช้จ่ายจำเป็นเกิดขึ้นหรือแม้กระทั่งค่าใช้จ่ายประจำมักใช้วิธีหยิบยืมเงินจากคนใกล้ชิดแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นจะทำให้บุคคลขาดอิสรภาพทางการเงิน ขาดความเชื่อถือในสังคมตลอดจนเกิดความเครียดและก่อให้เกิดปัญหาต่อตนเอง ครอบครัว และที่ทำงาน

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล จะพบว่าการบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal Literacy) เป็นทักษะการจัดการเงินของบุคคลว่าด้วยเรื่องการจัดหาเงินรายได้เพื่อมาใช้ในการดำรงชีพของบุคคลขณะเดียวกันจะต้องหาวิธีการหรือเทคนิคของการใช้จ่ายเงิน การออมและการลงทุนของบุคคลให้มีประสิทธิภาพจนบุคคลมีอิสรภาพทางการเงิน ซึ่งการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะต้องมีความชัดเจน สามารถระบุและวัดผลได้ สามารถปฏิบัติจริงได้ มีเหตุผลประกอบ และมีระยะเวลาแน่นอน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแต่ละบุคคลในอนาคต

2.5 งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้อง

เสนาะ กลิ่นงาม และคณะ (2549) ได้ศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคม และภาวะหนี้สินครัวเรือนเพื่อสำรวจปัญหาในการประกอบอาชีพ เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะการเป็นหนี้สิน เพื่อหารูปแบบการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสม เพื่อสร้างขั้นตอนการส่งเสริมอาชีพ และเพื่อรวบรวมปัญหาเรื่องน้ำกับการคมนาคมของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรกัลยาลง

จำกัด ในพื้นที่โครงการพัฒนาที่ดินตามพระราชประสงค์หนองพลับกัณฑ์หลวงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดเพชรบุรี ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรกัณฑ์หลวง จำกัด รวม 370 ราย ใช้วิธีการสัมภาษณ์สมาชิกและตัวแทนสมาชิกทุกครัวเรือน แต่มีผู้มาให้สัมภาษณ์เพียง 282 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีหาค่าอัตราร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าสถานภาพเศรษฐกิจสังคมและภาวะหนี้สินของสมาชิกสหกรณ์โดยภาพรวมมีฐานะความเป็นอยู่ พออยู่พอกินตามอัตภาพ ปัญหาในการประกอบอาชีพของสมาชิกคือขาดแคลนน้ำในการเพาะปลูก ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลกับภาวะการเป็นหนี้ จะเห็นได้ว่าภาวะหนี้สินจะผูกพันตาม โดยเพศ อายุและสถานภาพทางสังคมที่ต่างกันจะทำให้เกิดภาวะหนี้สินที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม สมาชิกในครัวเรือน แรงงานในครัวเรือน อาชีพหลัก อาชีพรอง บ้านอยู่อาศัย ยานพาหนะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า รูปแบบการส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสม ความเป็นไปได้ในขณะนี้ ควรส่งเสริมอาชีพด้านการเลี้ยงสัตว์ การซ่อมรถจักรยานยนต์ ช่างไฟฟ้า ด้านหัตถกรรมตัดผม/เสริมสวย นวดแผนโบราณ ซ่อมรถยนต์ การสร้างขั้นตอนสำหรับการส่งเสริมอาชีพ ควรใช้กระบวนการแบบการมีส่วนร่วม ปัญหาเรื่องระบบน้ำชลประทานมีปัญหามากที่สุด

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ส่วนบุคคลในสถานภาพและการบริโภคที่สัมพันธ์กับรายได้ในประเด็นค่าใช้จ่ายส่งผลกระทบต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของแต่ละบุคคล โดยสภาพสังคม ระดับรายได้ ส่งผลโดยตรงต่อปัญหาหนี้สินทางการเงิน ส่วน โดยเพศ อายุและสถานภาพทางสังคมที่ต่างกันจะทำให้เกิดภาวะหนี้สินที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

สำรวจ จงเจริญ (2544) ได้ศึกษาปัญหาหนี้สินข้าราชการครู โดยเลือกกลุ่มข้าราชการครูเพื่อมาเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 800 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบ 2 ชั้น แล้วใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า ข้าราชการครูที่มีหนี้สินในปี 2544 ทั่วประเทศ ถือครองหนี้อยู่ประมาณ 200,000 ล้านบาท ซึ่งโดยเฉลี่ยข้าราชการครูแต่ละคนจะมีหนี้คนละประมาณ 500,000 ล้านบาท โดยที่ข้าราชการครูที่มีระดับเงินเดือน 15,000 – 20,000 บาท และอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จะถือครองหนี้สูงสุด สำหรับแหล่งเงินกู้ยืม สหกรณ์ออมทรัพย์ครูเป็นแหล่งเงินกู้ที่ข้าราชการครูนิยมสูงสุด รองลงมาได้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ส.ป.ช.) เป็นข้าราชการครูที่มีหนี้สูงสุด รองลงมาได้แก่ ข้าราชการครูจากกรมสามัญศึกษา สาเหตุสำคัญที่ทำให้ข้าราชการครูเป็นหนี้มี 3 ประการคือ 1) เพื่อจัดหาที่อยู่อาศัย 2) เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และ 3) เพื่อใช้จ่ายในการศึกษานบุตร

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า อายุและระดับเงินเดือนที่แตกต่างกันจะทำให้เกิดปัญหาหนี้สินที่แตกต่างกัน และความฉลาดทางอารมณ์ที่เป็นตัวกระตุ้นในการบริหารทางการเงินและการรับรู้ความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้จ่ายเงินของแต่ละบุคคล ซึ่งถือว่าเป็นการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ได้ศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่างรวม 512 ตัวอย่าง การเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีแจกแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ 75 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 9,000 – 15,000 บาท (กลุ่ม 1) ส่วนใหญ่มีอายุ 18 – 25 ปี การศึกษาจบระดับปริญญาตรี อายุการทำงานไม่เกิน 5 ปี แหล่งรายได้พิเศษมาจากการซื้อขายหลักทรัพย์ ในทุกกลุ่มอาชีพประมาณไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือน ยกเว้นกลุ่มรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป (กลุ่ม 2) มาจากค่าคอมมิชชั่นมากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน กว่าร้อยละ 67.6 ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการใช้รายได้พิเศษ โดยรวมกับรายได้ประจำเพื่อใช้จ่าย นอกจากนี้ยังพบว่าร้อยละ 61 ของกลุ่มตัวอย่าง มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่ ส่วนใหญ่จัดเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด รองลงมา เพื่อการออมและเป็นค่าทดแทนบุญคุณและเพื่องานสังคม ตามลำดับ ส่วนค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นรายจ่าย ค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมาเป็นค่าพาหนะและค่าเดินทาง ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการออมการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มตัวอย่างมักเป็นการจ่ายเพื่อออมในรูปแบบออมทรัพย์ และค่าใช้จ่ายเป็นการทดแทนบุญคุณเป็นการจ่ายเพื่อบิดามารดา ญาติพี่น้อง

2) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.8 มีความรู้และความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้จ่าย 3 ส่วนและออม 1 ส่วน ส่วนใหญ่มีการจัดทำงบประมาณรายรับ – รายจ่าย แต่ละเดือน เป็นเวลา 1 – 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบพบว่า งบประมาณของค่าใช้จ่ายที่ตั้งไว้เท่ากับค่าใช้จ่ายจริงเป็นส่วนใหญ่ และกว่าร้อยละ 60.8 มักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น กรณีมีเงินเหลือกว่าร้อยละ 89.7 ของกลุ่มตัวอย่างนิยมฝากธนาคาร ส่วนในกรณีมีเงินไม่พอใช้จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เวลาที่ใช้ในการสร้างฐานะทางการเงินส่วนใหญ่ไม่เกิน 5 ปี

3) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงินโดยเมื่อเปรียบเทียบรายได้และรายจ่าย พบว่ามีรายได้กับรายจ่ายในระดับพอๆ กัน กรณีเมื่อทราบว่าเงินสดจะขาดมือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ซึ่งสอดคล้องกันในทุกระดับของรายได้ กลุ่มตัวอย่าง

ร้อยละ 30.8 วางแผนเปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6 – 10% ของรายได้ ซึ่งกลุ่มนี้ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างยังมีเป้าหมายในการออมที่ชัดเจน นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.5 ไม่มีบัตรเครดิต มีเพียงร้อยละ 27.2 มีบัตรเครดิตเพียง 1 ใบและอีกร้อยละ 18.3 มีมากกว่า 1 ใบ สำหรับการจ่ายชำระหนี้ตามบัตรเครดิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีจ่ายเต็ม 100% มากกว่าการจ่ายขั้นต่ำ ส่วนการสร้างเครดิตทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างพบว่าเกิดจากหน้าที่/ การงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกันทุกระดับของรายได้ รองลงมาเกิดจากเงินสดในธนาคารและหลักทรัพย์ ตามลำดับ

4) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง รองลงมาหารายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความสุขและการรับรู้ความสามารถของตนเองส่งผลต่อการใช้จ่ายเงินของแต่ละบุคคล ซึ่งถือว่าการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล โดยการจัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย เป็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้า และพิจารณาถึงการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้เกิดความสุขในอนาคตของแต่ละบุคคล

ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (2562)

คำถามที่คนเป็นหนี้ส่วนใหญ่ต้องการคำตอบ คือ “ทำอะไรเมื่อเป็นหนี้” แต่ไม่มีใครถามคำถามว่า “ทำอะไรไม่ให้เป็นหนี้” ซึ่งคำถามอันหลังนั้น น่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุโดยตรงมากกว่า เมื่อถามถึงสาเหตุหลักที่คนส่วนมากเป็นหนี้ ส่วนใหญ่ก็มาจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายล่วงหน้า ไม่มีวินัยทางการเงิน ถูกดึงดูดด้วยของลดราคา ของแถม และที่สำคัญคือ ไม่ได้คำนึงถึงรายได้และความสามารถในการชำระคืน

การเริ่มต้นบริหารหนี้ ควรเริ่มต้นจากการบริหารรายได้ก่อน สำหรับผู้ที่มีรายได้ประจำ จะสามารถวางแผนการเงินได้ง่าย เนื่องจากจะมีกระแสเงินสดที่เข้ามาสม่ำเสมอ ส่วนผู้ที่มีรายได้จากการทำธุรกิจจะต้องมีการทำประมาณการอย่างเหมาะสมว่า รายได้ส่วนนี้มีการปรับเพิ่มขึ้น ลดลงอย่างไร หากมีรายได้ไม่แน่นอน ก็ไม่ควรก่อหนี้ระยะยาวโดยการคาดหวังว่าจะนำรายได้ในส่วนนี้มาชำระหนี้ดังกล่าว นอกจากการบริหารรายรับแล้วก็ควรมีการบริหารรายจ่ายด้วย ควรทำบัญชี

รายจ่ายทุกวัน และมีการควบคุมรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เมื่อเงินเดือนออกควรจัดแบ่งเงินเป็นส่วนๆ เพื่อครอบครัว เพื่อตัวเอง ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่าเดินทาง ค่าที่อยู่อาศัย (ผ่อน/เช่า) ค่าผ่อนชำระหนี้สิน ค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายเรื่องการศึกษา ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง และส่วนที่ลืมไม่ได้คือ เงินออม ควรมีการออมก่อนจ่าย ไม่ใช่จ่ายก่อน เหลือแล้วค่อยออม และควรแบ่งเงินออมออกเป็น ส่วนตามเป้าหมาย เช่น ออมสำรองเผื่อฉุกเฉิน ออมเพื่อการศึกษาบุตร ออมเพื่อเกษียณอายุ เป็นต้น

หลังจากบริหารรายได้-รายจ่ายแล้ว ควรสำรวจภาระหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ โดยต้องมีข้อมูล จำนวนเงินกู้ยืมตั้งต้น จำนวนหนี้คงค้าง อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลากู้ยืม และเงื่อนไขการปรับกรณีผิดนัดชำระ รวมถึงจะต้องสำรวจฐานะทางการเงินของตนเอง ซึ่งรวมถึงสินทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่ด้วย หลังจากนั้นก็บริหารหนี้สินโดยการประเมินความสามารถในการผ่อนชำระของตนเอง โดยทั่วไปจะอยู่ในระดับที่ไม่เกิน 35-40% ของรายได้ หากประเมินแล้ว มีความสามารถในการชำระคืนเพิ่มขึ้น กล่าวคือ มีกระแสเงินสดเหลือให้เลือกชำระคืนหนี้ที่อัตราดอกเบี้ยสูงก่อน แล้วค่อยเรียงลำดับไล่มา ปิดบัญชีที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ กรณีที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้และหาทางออกไม่ได้แล้วจริงๆ ไม่ควรเหนียมอายที่จะขอความช่วยเหลือจากคนใกล้ชิด เพื่อให้หลุดจากวังวนของหนี้

ข้อควรระวังในการเป็นหนี้ที่คนส่วนมากมักอยู่ในวังวนของหนี้ คือ การกู้หนี้จากบัตรเครดิตหนึ่งมาจ่ายหนี้บัตรอีกใบหนึ่ง และการกดเงินสดออกมาชำระหนี้บัตรเครดิตซึ่งถือเป็นวิธีแก้หนี้ที่ผิดอย่างมหันต์ เพราะหนี้เดิมที่มีอยู่จะขยายวงออกไปกลายเป็นหนี้ก้อนใหญ่อย่างรวดเร็ว และที่สำคัญที่สุดคือไม่ควรกู้เงินนอกระบบมาชำระหนี้ที่ไม่สามารถชำระคืนได้ อย่าลืมนว่าการแก้หนี้ยากกว่าการสร้างหนี้หลายเท่า

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความสุข มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยบุคคลทุกคนล้วนที่จะต้องการมีความสุข ซึ่งในการหาความสุขของบุคคลนั้น หากจำเป็นต้องใช้จ่าย และมีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ จึงเกิดการสร้างหนี้สิน ดังนั้นการวางแผนในการสร้างหนี้สิน ถือเป็น การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลประเภทหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวกับการตัดสินใจทางอารมณ์ เพื่อให้เกิดความสุข

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552) ได้ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เก็บข้อมูลจากพนักงานของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 210 คน รวม 19 สาขา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนในด้านของหนี้สินมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนทางภาษี การวางแผนการออมและการลงทุน ไม่มีการวางแผนใดๆ การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน ตามลำดับ

ผลการศึกษาทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนการใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด ซึ่งมีเหตุผลในการวางแผนเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต มีแหล่งข้อมูลในการวางแผนจากอินเทอร์เน็ต ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนด้านการเงินมากที่สุดคือ คนรู้จัก หรือเพื่อน

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านดีและด้านสุข มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยกรวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นความฉลาดทางอารมณ์ประเภทหนึ่ง ซึ่งหากต้องการเป็นคนดี จะมีการออกเงินเพื่อใช้จ่ายเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต และเป็นการสร้างความภูมิใจให้แก่ตนเอง ส่วนการวางแผนการเงินในการเกษียณอายุและวางแผนประโยชน์ของพนักงานเป็นความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข

สัจฉิณี ทองช่วง (2558) ได้ศึกษา การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกซ์เซล โดยนำเสนอการใช้โปรแกรมผ่านกรณีศึกษาเพื่อชี้ให้เห็นประโยชน์ว่าการวางแผนการเงินเป็นสิ่งสำคัญในชีวิต และปัจจัยในการดำรงชีวิตคือที่อยู่อาศัย การได้มาซึ่งที่อยู่อาศัยซึ่งมีมูลค่าสูง จะต้องมีการวางแผนการเงินอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในระยะยาว โดยนำโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกซ์เซล มาช่วยวางแผนทางการเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยได้

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านสุข และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยการสร้างความสุขของตนเองด้วยการหาปัจจัยในการดำรงชีวิตเป็นความฉลาดทางอารมณ์ที่เกี่ยวกับด้านสุข ซึ่งหากมีการวางแผนทางการเงินอย่างรอบคอบจะทำให้ไม่เกิดปัญหาหนี้สินในระยะยาว

อนุชิตา ประเสริฐศักดิ์ (2559) ได้ศึกษา การใช้ข้อมูลสารสนเทศจากการทำบัญชีในครัวเรือน เพื่อวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยใช้ข้อมูลจากแบบสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และพบว่า ครัวเรือนมีหนี้สินสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเกิดจาก 3 สาเหตุหลัก ได้แก่ 1) การไม่มีความรู้พื้นฐานทางการเงินที่เพียงพอ 2) ทักษะคิดต่อการใช้จ่ายเงินที่ไม่ถูกต้อง

และ 3) การเข้าถึงแหล่งเงินได้ง่าย จึงสรุปได้ว่า คราวเรือนต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยให้ทำบัญชีครัวเรือนเพื่อสรุปรายรับ รายจ่าย เงินสดคงเหลือ สินทรัพย์ และหนี้สินส่วนบุคคล และนำข้อมูลสารสนเทศจากการทำบัญชีครัวเรือนมาวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ได้นำหลักวงจรคุณภาพมาใช้กำหนดขั้นตอนในการวางแผนการเงิน โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนเกี่ยวกับเงินสดและสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง 2) การวางแผนเกี่ยวกับเครดิตส่วนบุคคล 3) การวางแผนเกี่ยวกับการประกันชีวิตและสุขภาพ 4) การวางแผนเกี่ยวกับการลงทุนของบุคคล และ 5) การวางแผนการเงินสำหรับการปลดเกษียณ

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความสุขด้านสุข และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งการใช้สารสนเทศในการจัดทำบัญชีครัวเรือน ทั้งการสรุปรายรับ รายจ่าย เงินสดคงเหลือ เป็นการวางแผนการเงินประเภทหนึ่งและยังสอดคล้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในกระบวนการคิด ซึ่งในแต่ละส่วนล้วนมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

กุลพัฒน์ ศิริกมล (2559) ได้ศึกษา การพัฒนาโปรแกรมจำลองแผนการเกษียณอายุ โดย วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสาขาอาชีพและสถานภาพได้แก่ อาชีพข้าราชการ พนักงานบริษัท และธุรกิจส่วนตัว พบว่า การออมและการลงทุนเพื่อการเกษียณอายุสามารถมองเห็นภาพการเงินหลังการเกษียณอายุได้มากขึ้นและเกิดการกระตุ้นให้เกิดการวางแผนการเกษียณอายุต่อไปในอนาคต

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านความสุขด้านสุข และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การพัฒนาโปรแกรมจำลองแผนการเกษียณอายุ เป็นกระบวนการเลือกในการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการออกและการลงทุนเพื่อเกษียณอายุ และสามารถมองเห็นอนาคตในการเกษียณอายุ

ปิยปราน ปรีชา ผดุงจิตต์ (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากบุคลากรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 400 คน พบว่ากลุ่มบุคลากรส่วนใหญ่จะมีการออมในรูปแบบการเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มากที่สุด เพราะการออมง่าย เนื่องจากมีการหักเงินฝากจากบัญชีเงินเดือน หรือบัญชีที่เปิดไว้ ซึ่งเป็นการสะดวกสบายอีกทั้งผู้ออมยังรู้สึกสบายใจว่าได้มีเงินออมแต่ละเดือนเพิ่มขึ้น และผู้ออมได้รับสิทธิประโยชน์จากสวัสดิการ

หลายประการ เช่น ได้รับเงินสวัสดิการกรณีสมรส คลอดบุตร อุปสมบท และนอกจากผลตอบแทนสูงกว่าธนาคารพาณิชย์ยังจะได้รับเงินปันผลในแต่ละปี และยังได้รับเงิน ฌาปนกิจสงเคราะห์เมื่อตนได้เสียชีวิตลง

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยการตัดสินใจในการออกจะมีแรงจูงใจทั้งสิ้น เช่นการออมเพื่อสำหรับการสมรส การคลอดบุตร การอุปสมบท ซึ่งหากขาดแรงจูงใจแล้ว ย่อมมีผลต่อการออม ดังนั้น การรับรู้ความสามารถของตนเอง ในด้านการจูงใจ มีผลต่อการออก ซึ่งเป็นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลประเภทหนึ่ง

สยาม เกิดจรัส (2560) ได้ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร จำนวน 372 คน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ คือ ด้านกำหนดเป้าหมาย รองลงมาคือด้านการจัดสร้างแผนด้านการรวบรวมข้อมูลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผน และด้านการดำเนินตามแผน ตามลำดับ และผลทดสอบสมมติฐานยังพบว่า กลุ่มเป้าหมาย มีอายุระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณที่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ในด้านสุข และการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยบุคคลที่ต้องการความสุขในวัยเกษียณอายุ จะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย และจัดสร้างแผนการประเมิน อีกทั้งการดำเนินการตามแผนการเงินให้ได้ เพราะการวางแผนทางการเงินในวัยเกษียณ เป็นความฉลาดทางอารมณ์ประเภทหนึ่ง ที่ทำให้ตนมีความสุขในอนาคต

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาเรื่อง การตระหนักและรับรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลการแปรผลข้อมูล และวิธีการทางสถิติสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ และการทดสอบสมมุติฐานเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่กำหนดขึ้น โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้เตรียมการไว้ดังหัวข้อมต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

3.1.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษากายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประกอบด้วย โรงเรียนกิจการพลเรือน โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ วิทยาลัยการทัพบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และ ศูนย์ภาษา

กรมยุทธศึกษาทหารบก จำนวน 1,510 คน ตามข้อมูลในทะเบียนประวัติกำลังพลที่เข้ารับการศึกษาในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประจำปีงบประมาณ 2563

3.1.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประกอบด้วย โรงเรียนกิจการพลเรือน โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ วิทยาลัยการทัพบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และ ศูนย์ภาษากกรมยุทธศึกษาทหารบก โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ กำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ดังต่อไปนี้

$$\begin{array}{l} \text{สูตร} \\ \text{เมื่อ} \\ \text{แทนค่า} \end{array} \quad \begin{array}{l} n \\ n \\ N \\ e \\ n \\ n \end{array} \quad \begin{array}{l} = \\ = \\ = \\ = \\ = \\ = \end{array} \quad \begin{array}{l} \frac{N}{1+Ne^2} \\ \text{จำนวนตัวอย่างที่จะต้องทำการสุ่ม} \\ \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \\ \text{ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง} \\ \frac{1,510}{1+1,510 (0.05)^2} \\ 316.23 \end{array} \quad (3-1)$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 317 ตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณเท่ากับ 317 ตัวอย่าง และได้ทำการเก็บแบบสอบถามเพิ่มอีก 33 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดและป้องกันการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก จำนวน 350 ตัวอย่าง

3.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้เลือกกลุ่มตัวอย่างตามหลักการสุ่มตัวอย่างแบบช่วงชั้น ซึ่งแบ่งตามสถานศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประจำปีงบประมาณ 2563 ได้ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างแต่ละกลุ่มชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก	จำนวนผู้เข้ารับการศึกษ (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนกิจการพลเรือน	368	85
โรงเรียนทหารการเงิน	412	96
โรงเรียนส่งกำลังบำรุง	203	47
โรงเรียนอนุศาสนาจารย์	65	15
วิทยาลัยการทัพบก	100	23
โรงเรียนเสนาธิการทหารบก	210	49
ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก	152	35
รวม	1,510	350

จากตารางที่ 3.1 จะพบว่าการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มตัวอย่างแบบวิธีโควตาตามจำนวนของผู้เข้ารับการศึกษในแต่ละหน่วยรับการศึกษาที่อยู่ภายในกรมยุทธศึกษาทหารบกในปีงบประมาณ 2563 ซึ่งมีจำนวนรวม 1,510 คน ดังนี้

โรงเรียนกิจการพลเรือน มีผู้เข้ารับการศึกษจำนวน 368 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 85 คน โรงเรียนทหารการเงิน มีผู้เข้ารับการศึกษจำนวน 412 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 96 คน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง มีผู้เข้ารับการศึกษจำนวน 203 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 47 คน โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ มีผู้เข้ารับการศึกษจำนวน 65 คน สุ่มตัวอย่าง

โดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 15 คน วิทยาลัยการแพทย์ มีผู้เข้ารับการศึกษานี้จำนวน 100 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 23 คน โรงเรียนเสนาธิการทหารบก มีผู้เข้ารับการศึกษานี้จำนวน 210 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 49 คน และศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก มีผู้เข้ารับการศึกษานี้จำนวน 152 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 35 คน รวมตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 350 คน

การสุ่มตัวอย่างของแต่ละสถานศึกษาที่ได้มีการจัดสรรโควตา จะใช้การสุ่มแบบบังเอิญ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่มีความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบสอบถามเพื่อถามความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ 5 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อวัดความฉลาดทางอารมณ์ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ
- 3) นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์เพื่อปรับปรุงแก้ไข
- 4) ทำการปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอให้อาจารย์ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพื่อให้อาจารย์อนุมัติก่อนแจกแบบสอบถาม
- 5) แจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือครั้งนี้ เริ่มจากการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร หนังสือ สื่อสิ่งพิมพ์ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน กรอบแนวความคิดที่จะศึกษา พร้อมทั้งกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน พร้อมกับวิธีการตอบคำถามดังต่อไปนี้ คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับชั้นยศ ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ คำถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ

คำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- (1) เพศ มาตรการวัดระดับนามบัญญัติ(Nominal Scale)
- (2) อายุ มาตรการวัดระดับเรียงอันดับ(Ordinal Scale)
- (3) สถานภาพสมรส มาตรการวัดระดับนามบัญญัติ(Nominal Scale)
- (4) ระดับชั้นยศ มาตรการวัดระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้วัดระดับความฉลาดทางอารมณ์ ตามที่ผู้วิจัยได้อ้าง แบบสอบถามของกรมสุขภาพจิตเป็น แบบมาตรวัดประเมินค่า (Likert Scale) มี 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น ด้านบวกและด้านลบมีข้อความทั้งหมด 52 ข้อ ซึ่งจำแนกตามเนื้อหาของตัวแปร สังเกต 3 ด้าน คือ

(1) ด้านดี มีข้อความทั้งหมด 18 ข้อ แบ่งเป็นคำถามด้านบวก 12 ข้อและคำถามด้านลบ 6 ข้อ โดยคำถามด้านบวกจำนวน 12 ข้อประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 1 ข้อคำถามที่ 3 ข้อคำถามที่ 4 ข้อคำถามที่ 6 ข้อคำถามที่ 7 ข้อคำถามที่ 10 ข้อคำถามที่ 11 ข้อคำถามที่ 12 ข้อคำถามที่ 14 ข้อคำถามที่ 15 ข้อคำถามที่ 17 และข้อคำถามที่ 18 ส่วนคำถามด้านลบจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 2 ข้อคำถามที่ 5 ข้อคำถามที่ 8 ข้อคำถามที่ 9 ข้อคำถามที่ 13 และข้อคำถามที่ 16

(2) ด้านเก่ง มีข้อความทั้งหมด 18 ข้อ แบ่งเป็นคำถามด้านบวก 9 ข้อและคำถามด้านลบ 9 ข้อ โดยคำถามด้านบวกจำนวน 9 ข้อประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 20 ข้อคำถามที่ 22 ข้อคำถามที่ 23 ข้อคำถามที่ 25 ข้อคำถามที่ 28 ข้อคำถามที่ 31 ข้อคำถามที่ 32 ข้อคำถามที่ 34 และข้อคำถามที่ 36 ส่วนคำถามด้านลบจำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 19 ข้อคำถามที่ 21

ข้อคำถามที่ 24 ข้อคำถามที่ 26 ข้อคำถามที่ 27 ข้อคำถามที่ 29 ข้อคำถามที่ 30 ข้อคำถามที่ 33 และข้อคำถามที่ 35

(3) ด้านสุข มีข้อคำถามทั้งหมด 16 ข้อ แบ่งเป็นคำถามด้านบวก 13 ข้อ และคำถามด้านลบ 3 ข้อ โดยคำถามด้านบวกจำนวน 13 ข้อประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 38 ข้อคำถามที่ 39 ข้อคำถามที่ 41 ข้อคำถามที่ 42 ข้อคำถามที่ 43 ข้อคำถามที่ 44 ข้อคำถามที่ 45 ข้อคำถามที่ 46 ข้อคำถามที่ 47 ข้อคำถามที่ 48 ข้อคำถามที่ 49 ข้อคำถามที่ 50 และข้อคำถามที่ 51 ส่วนคำถามด้านลบจำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 37 ข้อคำถามที่ 40 และข้อคำถามที่ 52

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้วัดการรับรู้ความสามารถของตนเองแบบทั่วไป ตามที่ผู้วิจัยให้อ้างอิงแบบสอบถามจากแนวความคิดของ Bandura (1977) ซึ่งปรับปรุงพัฒนาโดย จิตตระการ สุกรีดี (2543) มีข้อคำถามทั้งหมด 17 ข้อเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่าแบบเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ โดยแบ่งเป็นด้านบวกและด้านลบ ซึ่งแยกตามเนื้อหาของตัวแปรสังเกต 2 แบบ คือ

(1) ข้อคำถามเชิงบวก 7 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 1 ข้อคำถามที่ 8 ข้อคำถามที่ 9 ข้อคำถามที่ 10 ข้อคำถามที่ 13 ข้อคำถามที่ 14 และข้อคำถามที่ 15

(2) ข้อคำถามเชิงลบ 10 ข้อ ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ 2 ข้อคำถามที่ 3 ข้อคำถามที่ 4 ข้อคำถามที่ 5 ข้อคำถามที่ 6 ข้อคำถามที่ 7 ข้อคำถามที่ 11 ข้อคำถามที่ 12 ข้อคำถามที่ 16 และข้อคำถามที่ 17

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ข้อเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่าแบบเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งเนื้อหาแบ่งออกตามตัวแปร แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

- (1) การประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล 3 ข้อ
- (2) การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล 5 ข้อ
- (3) การกำหนดและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล 4 ข้อ
- (4) การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล 4 ข้อ
- (5) การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล 4 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นอื่น ๆ ในการตอบแบบสอบถาม

3) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเฉพาะในส่วนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และคำนิยามศัพท์ นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไข และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบประเมินข้อคำถาม โดยคำถามแต่ละข้อโดยมีการแทนค่าคำถามในการประเมิน ดังนี้

ใช้ได้	หมายถึง	คะแนนเท่ากับ 1
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	คะแนนเท่ากับ 0
ใช้ไม่ได้	หมายถึง	คะแนนเท่ากับ -1

4) นำแบบสอบถามที่มีค่าอัตราส่วนความเที่ยงตรง โดยใช้การทดสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ในการวัดค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถามนี้ ทำได้โดยให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและตัดสินใจ จากนั้นผู้เชี่ยวชาญตรวจทาน และพิจารณาให้ จึงนับได้ว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การเห็นพ้องต้องกันของผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยร้อยละ 50 ในแต่ละหัวข้อคำถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุง โดยสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา คือ ค่าอัตราส่วนดัชนี (Index of Item-Objective-Congruence : IOC) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตรดังนี้ (กรมวิชาการ, 2545, น. 116)

$$\text{สูตร} = \frac{\sum R}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
	R	แทน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	SR	แทน	ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญอาจจะเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อความนั้นตรงวัตถุประสงค์

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อความข้อนั้นตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่

-1 = แน่ใจว่าข้อความข้อนั้นไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเสร็จแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5	เป็นข้อความที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพราะวัดตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจริง
น้อยกว่า 0.5	เป็นข้อความที่ต้องตัดทิ้งหรือแก้ไข เพราะไม่ได้วัดตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการ

แบบสอบถามในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 โดยแบบสอบถามแต่ละข้อความสามารถใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบสอบถามที่ได้เตรียมไว้ให้กลุ่มตัวอย่างวิจัยถูกนำมาทดสอบก่อน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความชัดเจนของคำถามทุกข้อ โดยทำการทดสอบกับข้าราชการทหารชั้น

ประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนทหารการเงิน ซึ่งเป็นบุคคลเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด แล้วนำมาทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การวิเคราะห์โดยหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติค่าอัลฟาที่ได้แสดงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม เมื่อได้ผลแล้วจึงนำมาตรวจสอบด้านภาษา ตลอดจนกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล หากพบปัญหาควรดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในงานสนามจริงต่อไป

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) ของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ความเชื่อมั่น
ความฉลาดทางอารมณ์	
1. ด้านดี	0.812
2. ด้านเก่ง	0.816
3. ด้านสุข	0.806
ความฉลาดทางอารมณ์รวม	0.822
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	0.837
การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	
1. การประเมินสถานะภาพการเงินของตนเอง	0.763
2. การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	0.873
3. การกำหนดทางเลือกและประเมินผล ทางเลือก	0.786
4. การปฏิบัติตามแผนการเงิน	0.775
5. การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน	0.881
การวางแผนการเงินส่วนบุคคลรวม	0.802
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	0.951

จากตารางที่ 3.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) พบว่าแบบสอบถามทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยนี้ มีความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha มีค่า 0.951 ซึ่งมากกว่า 0.7 หรือร้อยละ 70 ถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือ (กัลยา วานิชย์บัญชา และธิดา วานิชย์บัญชา, 2558, น.159)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบกโดยการแจกแบบสอบถามไปข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่เข้ารับการศึกษาภายในกรมยุทธศึกษาทหารบก ประกอบด้วย โรงเรียนกิจการพลเรือน โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ วิทยาลัยการทัพบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก และ ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลและแนะนำในการตอบแบบสอบถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม

การแจกแบบสอบถามจำนวน 350 ฉบับ โดยแจกแบบสอบถามตามการสุ่มตัวอย่างแบบโควตาในแต่ละหน่วยงาน โรงเรียนกิจการพลเรือน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 85 คน โรงเรียนทหารการเงิน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 96 คน โรงเรียนส่งกำลังบำรุง สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 47 คน โรงเรียนอนุศาสนาจารย์ สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 15 คน วิทยาลัยการทัพบก สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 23 คน โรงเรียนเสนาธิการทหารบก สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 49 คน และศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก สุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควตาเป็นจำนวน 35 คน รวมตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 350 คน

การสุ่มตัวอย่างของแต่ละสถานศึกษาที่ได้มีการจัดสรร โควตา จะใช้การสุ่มแบบบังเอิญ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

สถิติเชิงพรรณนาคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้บรรยายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเพื่อวัดความฉลาดทางอารมณ์ ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อภาวะหนี้สินของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ผู้วิจัยทำการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน
ได้แก่ ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุข โดยนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าของส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard Deviation)

จากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดความฉลาดทางอารมณ์มี 2 ด้าน คือ ด้าน
บวกและด้านลบ และเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่าแบ่งเป็น 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ด้านบวก	ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
	ไม่จริงเลยที่สุด	1
	ค่อนข้างไม่เป็นจริง	2
	เป็นจริงปานกลาง	3
	ค่อนข้างเป็นจริง	4
	เป็นจริงที่สุด	5
ด้านลบ	ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
	ไม่จริงเลยที่สุด	5
	ค่อนข้างไม่เป็นจริง	4
	เป็นจริงปานกลาง	3
	ค่อนข้างเป็นจริง	2
	เป็นจริงที่สุด	1

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งแบ่ง โดยนำมาคำนวณ
ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

จากแบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ โดยแบ่งเป็นด้านบวกและด้านลบ เพื่อใช้วัดการรับรู้ความสามารถของตนเองแบบทั่วไปมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ด้านบวก	ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
	ไม่เห็นด้วย	2
	เห็นด้วยปานกลาง	3
	เห็นด้วย	4
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
ด้านลบ	ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
	ไม่เห็นด้วย	4
	เห็นด้วยปานกลาง	3
	เห็นด้วย	2
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

การวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง พิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนน ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนรวมของแบบสอบถามทุกข้อมาหารด้วย จำนวนข้อของแบบสอบถาม จากนั้นแบ่งกลุ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

- 1) การรับรู้ความสามารถของตนเองระดับต่ำมาก
- 2) การรับรู้ความสามารถของตนเองระดับต่ำ
- 3) การรับรู้ความสามารถของตนเองระดับปานกลาง
- 4) การรับรู้ความสามารถของตนเองระดับสูง
- 5) การรับรู้ความสามารถของตนเองระดับสูงมาก

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและทำการแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความสำคัญของความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็น 5 ระดับ โดยอาศัยเกณฑ์การหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนน ได้ ดังนี้

การแปลความหมายของความคิดเห็นตามระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	=	ระดับต่ำมาก
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	=	ระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	=	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	=	ระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	=	ระดับสูงมาก

ดังนั้นเมื่อทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ความสามารถของตนเองระดับใด ให้พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ในแต่ละระดับ

แบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีการตรวจวัดแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งเกณฑ์ได้ดังนี้

ไม่เป็นจริงที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ	1
ค่อนข้างไม่เป็นจริง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ	2
เป็นจริงปานกลาง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ	3
ค่อนข้างเป็นจริง	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ	4
เป็นจริงที่สุด	ให้ค่าคะแนนเท่ากับ	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและทำการแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความสำคัญของความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็น 5 ระดับ โดยอาศัยเกณฑ์การหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

การแปลผลจากคะแนนเฉลี่ยของความเห็นในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ผู้ศึกษาได้แปลความหมายจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นตามระดับคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	=	ระดับต่ำมาก
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	=	ระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	=	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	=	ระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	=	ระดับสูงมาก

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

สมมติฐานข้อแรกเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนทางการเงินจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับชั้นยศ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนทางการเงินจำแนกตาม เพศ ใช้การวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการวางแผนทางการเงินจำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส และระดับชั้นยศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparisons) ต่อ ไป และทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น ในกรณีความเท่ากันของความแปรปรวนในแต่ละกลุ่มด้วยสถิติ Levene test ซึ่งหากเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น คือ ความแปรปรวนเท่ากันเมื่อเปรียบเทียบรายคู่จะใช้สถิติ Bonferoni และหากความแปรปรวนไม่เท่ากันจะใช้สถิติ Games-Howell

สมมติฐานข้อสองเป็นการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระซึ่งในที่นี้คือ การรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล อันประกอบด้วย การประเมินสถานะภาพการเงิน การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก การปฏิบัติตามแผนการเงิน และการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน โดยการใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

สมมติฐานข้อสามเป็นการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่เกี่ยวข้องคือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระซึ่งในที่นี้คือ ความฉลาดทางอารมณ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล อันประกอบด้วย การประเมินสถานะภาพการเงิน การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก การปฏิบัติตามแผนการเงิน และการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน โดยการใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาเรื่อง การตระหนักและรับรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 350 คน

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล
- 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความฉลาดทางอารมณ์
- 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
- 5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน
- 6) สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหารในกองทัพบก

เพศ	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ชาย	308	88.00
หญิง	42	12.00
รวม	350	100.00

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้าราชการทหารใน กองทัพบก (ต่อ)

อายุ	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	26	7.40
20 -3 0 ปี	94	26.90
30 – 40 ปี	148	42.30
41 ปี ขึ้นไป	82	23.40
รวม	350	100.00
สถานภาพ	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
โสด	245	70.00
สมรส	96	27.40
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	9	2.60
รวม	350	100.00
ระดับชั้นยศ	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน	197	56.30
ข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร	151	43.10
พนักงานราชการ	2	0.60
รวม	350	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลของปัจจัยส่วนบุคคลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า

- 1) เพศของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 และเป็นเพศหญิงมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ
- 2) อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 40 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30 รองลงมาคืออายุในช่วง 20 – 30 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90
- 3) สถานภาพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพโสด จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือสภาพภาพสมรส จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40
- 4) ระดับชั้นยศกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับชั้นยศเป็นข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมามีระดับชั้นยศเป็นข้าราชการนายทหารชั้นประทวนมีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.10

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม จำแนกเป็นรายด้าน

ความฉลาดทางอารมณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
			แปลผล	ลำดับ
1. ด้านดี	3.85	0.29	สูง	(3)
2. ด้านเก่ง	4.23	0.34	สูงมาก	(2)
3. ด้านสุข	4.29	0.32	สูงมาก	(1)
รวม	4.14	0.31	สูง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.31) และรายด้าน พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง ด้านสุข ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ด้านดี ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยด้านสุขมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ด้านเก่ง ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.34) และด้านดี ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.29) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
			แปลผล	ลำดับ
1. เวลาโกรธหรือเกิดความไม่สบายใจฉันสามารถรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน	4.66	0.62	สูงมาก	(1)
2. ฉันอธิบายไม่ได้ว่าอะไรที่ทำให้ฉันรู้สึกโกรธ	3.51	1.39	สูง	(13)
3. เมื่อถูกทำให้ไม่พอใจฉันมักจะรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	3.42	1.20	สูง	(15)
4. ฉันสามารถรอคอยเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่พอใจ	4.33	0.79	สูงมาก	(4)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทาง
อารมณ์ด้านดี โดยจำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น		
		S.D.	แปลผล	ลำดับ
5. ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย	3.09	1.10	ปานกลาง	(18)
6. เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบฉันจะอธิบายเหตุผลให้ผู้อื่นจนยอมรับได้	4.33	0.94	สูงมาก	(5)
7. ฉันสามารถสังเกตได้เมื่อพบว่าคนใกล้ชิดมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	4.23	0.76	สูงมาก	(7)
8. ฉันไม่มีความสนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่เคยรู้จัก	3.49	1.14	สูง	(14)
9. ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิดไว้	3.59	1.39	สูง	(12)
10. ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็มีเหตุผลที่จะไม่พอใจใน การกระทำของฉัน	3.94	0.69	สูง	(10)
11. ฉันรู้สึกที่ผู้อื่นเรียกร้องความสนใจมากเกินไป	3.96	1.32	สูง	(9)
12. แม้จะมีภาระที่ต้องทำก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของ ผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ	4.33	0.70	สูงมาก	(6)
13. เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบเทียบผู้อื่นเมื่อมี โอกาส	3.32	1.26	ปานกลาง	(17)
14. ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน	4.54	0.66	สูงมาก	(2)
15. เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำว่า “ขอโทษ” ผู้อื่น ได้	4.12	0.67	สูง	(8)
16. ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก	3.90	1.47	สูง	(11)
17. ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉันก็ ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม	4.34	0.66	สูงมาก	(3)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทาง
อารมณ์ด้านดี โดยจำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
18.ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น	3.40	1.22	ปาน กลาง	(16)
รวม	4.23	0.34	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.34) ข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ เวลาโกรธหรือเกิดความไม่สบายใจฉันสามารถรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.66) ส่วนข้อที่มีคะแนนน้อยสุดคือ ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.10)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทาง
อารมณ์ ด้านเก่ง โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร	3.80	1.25	สูง	(13)
2.แม้จะเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้	3.89	0.63	สูง	(11)
3.เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ	3.99	1.28	สูง	(8)
4.ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็ม ความสามารถ	4.47	0.63	สูงมาก	(2)
5.เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ ยอมแพ้	4.14	0.79	สูง	(6)
6.เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ	3.67	1.36	สูง	(14)
7.ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิด เอาเองตามใจชอบ	3.90	0.63	สูง	(9)
8.บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข	3.90	1.41	สูง	(10)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทาง
อารมณ์ ด้านเก่ง โดยจำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
9.ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับ ฉัน	3.61	1.28	สูง	(16)
10.เมื่อต้องการทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉัน ตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	4.06	0.79	สูง	(7)
11.เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ	3.81	1.22	สูง	(12)
12.ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็ม ความสามารถ	3.23	1.03	ปาน กลาง	(18)
13.เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ ยอมแพ้	4.50	0.79	สูงมาก	(1)
14. เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ	4.20	0.84	สูง	(5)
15.ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่ คิดเอาเองตามใจชอบ	3.62	0.97	สูง	(15)
16. บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข	4.37	0.79	สูงมาก	(4)
17. ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยาก สำหรับฉัน	3.50	0.82	สูง	(17)
18. เมื่อต้องการทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	4.46	0.80	สูงมาก	(3)
รวม	3.97	0.54	สูง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี โดยรวมมีค่า
คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.54) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ เมื่อต้องเผชิญกับ
อุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ยอมแพ้ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อ
ได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.63) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ฉันรู้สึก
มีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = 1.03)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความฉลาดทาง
อารมณ์ ด้านสุขโดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านสุข	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ฉันรู้สึกดียกกว่าผู้อื่น	3.57	1.32	สูง	(13)
2.ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด	4.09	0.71	สูง	(8)
3. ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด	4.38	0.69	สูงมาก	(5)
4. ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก	3.36	0.91	ปาน กลาง	(15)
5. แม้ว่าสถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น	4.64	0.57	สูงมาก	(1)
6. ทุกปัญหาที่มีทางออกเสมอ	4.43	0.66	สูงมาก	(4)
7. เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็น เรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้	4.00	0.77	สูง	(9)
8. ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์ และวันพักผ่อน	4.37	0.74	สูงมาก	(6)
9.ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน	3.19	1.11	ปาน กลาง	(16)
10.ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	4.58	0.72	สูงมาก	(2)
11.ฉันไม่รู้ว่าทำอะไรทำเมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย	3.68	1.22	สูง	(12)
12. เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ	4.21	0.72	สูงมาก	(7)
13.เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้	4.45	0.68	สูงมาก	(3)
14.ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อย จากภาระหน้าที่	3.97	0.66	สูง	(10)
15.ฉันไม่สามารถทำใจให้มีความสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่ง ที่ต้องการ	3.90	1.43	สูง	(11)
16.ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ	3.60	1.31	สูง	(14)
รวม	4.29	0.32	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.32) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือแม้ว่าสถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.11)

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองของกลุ่มตัวอย่างข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยรวม

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	4.24	0.34	สูงมาก	(1)
รวม	4.24	0.34	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.34)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1.เมื่อฉันวางแผนไว้ฉันมั่นใจว่าสามารถทำตามแผนที่วางไว้ได้	4.07	0.71	สูง	(3)
2.ปัญหาของฉันก็คือ ฉันไม่ค่อยเอาใจใส่งานทั้ง ๆ ที่ควรต้องทำ	3.64	1.38	สูง	(11)
3. ถ้าฉันไม่สามารถทำงานให้สำเร็จในครั้งแรกได้ฉันก็ยังคงจะทำงานนั้นต่อไปจนสำเร็จ	4.00	0.67	สูง	(4)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยจำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	
			แปลผล	ลำดับ
4. เมื่อใดก็ตามที่ฉันตั้งเป้าหมายสำคัญไว้กับตัวเองแล้ว ฉันไม่ค่อยประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.98	1.36	สูง	(6)
5. ฉันมักจะล้มเลิกการทำงานต่าง ๆ ก่อนที่ฉันจะ ทำงานนั้นสำเร็จ	3.49	1.42	สูง	(14)
6. ฉันมักจะหลีกเลี่ยงในการเผชิญปัญหาและอุปสรรค	3.39	1.24	สูง	(15)
7. เมื่อใดก็ตามที่ฉันเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างที่ยุ่งยาก หรือซับซ้อน ฉันจะไม่พยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ	3.84	1.17	สูง	(9)
8. ถึงแม้ว่าฉันจะต้องทำในสิ่งที่ฉันไม่ถูกใจ ฉันก็จะ พยายามสู้ จนงานนั้นสำเร็จ	3.93	0.61	สูง	(7)
9. ถ้าฉันตัดสินใจทำสิ่งใดแล้ว ฉันก็จะมุ่งมั่นที่จะทำ ต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ	3.99	0.66	สูง	(5)
10. เมื่อฉันมีความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่ฉันไม่ สามารถทำได้สำเร็จตั้งแต่เริ่มแรก ฉันก็จะเลิกที่จะ ทำสิ่งนั้นต่อไป	3.89	1.45	สูง	(8)
11. เมื่อมีปัญหาที่ไม่ได้คาดคิดไว้เกิดขึ้น ฉันจะไม่ พยายามจัดการกับปัญหานั้น	3.58	1.34	สูง	(12)
12. ฉันพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ถ้า ฉันพบว่าสิ่งนั้นทำให้ฉันยุ่งยากหรือเกิดปัญหา	3.37	1.24	ปาน กลาง	(16)
13. ความล้มเหลวทำให้ฉันสู้ต่อไป	4.29	0.83	สูงมาก	(2)
14. ฉันรู้สึกมั่นใจในความสามารถของตัวเอง	3.84	0.64	สูง	(10)
15. ฉันเป็นคนมั่นใจในตัวเอง	4.49	0.75	สูงมาก	(1)
16. ฉันเป็นคนขอมแพ้อะไรง่าย ๆ	3.50	1.46	สูง	(13)
17. ฉันไม่ชอบที่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง	3.30	1.31	ปาน กลาง	(17)
รวม	4.24	0.34	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.34) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ฉันเป็นคนมั่นใจในตัวเอง ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ความล้มเหลวทำให้ฉันสู้ต่อไป ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.83) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ฉันไม่ชอบที่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 1.31)

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่างข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยรวม จำแนกเป็นรายด้าน

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การประเมินสถานภาพของตนเอง	4.27	0.33	สูงมาก	(2)
2. การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	4.16	0.39	สูง	(4)
3. การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงิน	4.16	0.38	สูง	(5)
4. การปฏิบัติตามแผนการเงิน	4.42	0.32	สูงมาก	(1)
5. การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน	4.22	0.34	สูงมาก	(3)
รวม	4.28	0.32	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.32) และรายด้าน พบว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในส่วนของการปฏิบัติตามแผนการเงิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ การประเมินสถานภาพของตนเอง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.33) การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงินมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.38)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการประเมินสถานภาพของตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

การประเมินสถานภาพของตนเอง	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น		
		S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีการจัดบันทึกบัญชีครัวเรือนของตนเอง	4.39	0.76	สูงมาก	(2)
2. ท่านมีการตรวจสอบจำนวนเงินออมของตนเอง	3.89	0.68	สูง	(3)
3. ท่านมีการตรวจสอบจำนวนหนี้สินของตนเอง	4.68	0.59	สูงมาก	(1)
รวม	4.27	0.33	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินสถานภาพของตนเอง โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.33) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านมีการตรวจสอบจำนวนหนี้สินของตนเอง ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือท่านมีการจัดบันทึกบัญชีครัวเรือนของตนเอง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านมีการตรวจสอบจำนวนเงินออมของตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.68)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน จำแนกเป็นรายชื่อ

การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น		
		S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีกำหนดเป้าหมายทางการเงินอย่างชัดเจน	3.95	1.03	สูง	(4)
2. ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่วัดผลได้	3.98	0.75	สูง	(3)
3. ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่ปฏิบัติได้จริง	4.27	0.76	สูงมาก	(2)
4. ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับตนเอง	3.85	0.63	สูง	(5)
5. ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีระยะเวลาที่แน่นอน	4.49	0.74	สูงมาก	(1)
รวม	4.16	0.39	สูง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.74) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีระยะเวลาที่แน่นอน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่ปฏิบัติได้จริง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับตนเอง ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.63)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงิน จำแนกเป็นรายชื่อ

การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงิน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อเพิ่มรายได้ และลดค่าใช้จ่ายให้กับตนเอง	4.27	0.73	สูงมาก	(1)
2. ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อการออม และการลงทุน	4.03	0.78	สูง	(2)
3. ท่านมีการปรึกษากับผู้มีความรู้ทางการเงิน	4.01	1.02	สูง	(3)
4. ท่านหาข้อมูลเพื่อสร้างทางเลือกก่อนการตัดสินใจ	3.91	0.68	สูง	(4)
รวม	4.16	0.39	สูง	

จากตารางที่ 4.11 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.16, S.D. = 0.39$) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อเพิ่มรายได้ และลดค่าใช้จ่ายให้กับตนเอง ($\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.73$) รองลงมาคือ ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อการออม และการลงทุน ($\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.78$) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านหาข้อมูลเพื่อสร้างทางเลือกก่อนการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.68$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการปฏิบัติตามแผนการเงิน จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติตามแผนการเงิน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามแผนการเงิน	4.59	0.80	สูงมาก	(1)
2. ท่านมีวินัยทางการเงินในการปฏิบัติตามแผนการเงิน	4.13	0.81	สูง	(3)
3. ท่านมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินได้	3.67	1.01	สูง	(4)
4. บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุนและปฏิบัติตามแผนการเงินไปด้วยกัน	4.22	0.85	สูงมาก	(2)
รวม	4.42	0.33	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามแผนการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.33) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามแผนการเงิน ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุนและปฏิบัติตามแผนการเงินไปด้วยกัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.85) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินได้การเงินได้ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 1.01)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน จำแนกเป็นรายข้อ

การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีการทบทวนผลการปฏิบัติตามแผนการเงิน	3.79	0.66	สูง	(4)
2. ท่านพยายามแก้ไขปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้	4.53	0.67	สูงมาก	(1)
3. ท่านมีการปรับปรุงแผนตามสถานการณ์การเงินของตนเอง	4.26	0.69	สูงมาก	(2)
4. ท่านนำความรู้ทางการเงินใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับแผนการเงิน	4.03	0.78	สูง	(3)
รวม	4.23	0.34	สูงมาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.34) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านพยายามแก้ไขปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ท่านมีการปรับปรุงแผนตามสถานการณ์การเงินของตนเอง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านมีการทบทวนผลการปฏิบัติตามแผนการเงิน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.66)

4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ประกอบด้วย การวิเคราะห์โดยรวมและการวิเคราะห์แยกรายด้านของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลโดยรวมประกอบด้วย

- 1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 2) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 3) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 4) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

เพศ	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล				Sig. (2-tailed)
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	
ชาย	308	4.19	0.44	3.06	0.004*
หญิง	42	3.91	0.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วย การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 3.06$, $\text{Sig.} = 0.004$)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

อายุ	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.24	0.3888
20 - 30 ปี	94	4.14	0.4499
30 - 40 ปี	148	4.19	0.4534
41 ปี ขึ้นไป	82	4.10	0.5355
รวม	350	4.16	0.4687

จากตารางที่ 4.15 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.39) และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุดคือช่วงอายุ 41 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.53)

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุระหว่างกลุ่ม	0.614	3	0.205	0.930	0.026*
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุภายในกลุ่ม	76.052	346	0.222		
รวม	76.665	349			

Levene test = 2.345 df1 = 3 df2 = 346 Sig. = 0.037 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 2.345, Sig. = 0.037) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงอย่างน้อยหนึ่งกลุ่มมีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 0.930, Sig. = 0.026

จากการวิเคราะห์ความแตกต่าง แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมี การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

สถานภาพสมรส	จำนวน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	245	4.15	0.4416
สมรส / อยู่ด้วยกัน	96	4.16	0.5412
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	9	4.31	0.3586
รวม	350	4.16	0.4687

จากตารางที่ 4.17 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.36) รองลงมาคือสถานภาพสมสม/อยู่ด้วยกัน ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.54) และสถานภาพสมรสที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุดคือสถานภาพโสด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.44)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสระหว่างกลุ่ม	0.229	2	0.114	0.519	0.006*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสภายในกลุ่ม	76.437	347	0.220		
รวม	76.665	349			

Levene test = 4.837 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.008 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(Levene test = 4.837, Sig. = 0.008) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สถานภาพสมรสในแต่ละสถานภาพอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.519$, Sig. = 0.006) จากการวิเคราะห์ความแตกต่าง แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ระดับชั้นยศ	จำนวน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นายทหารระดับชั้นประทวน	197	4.13	0.4976
นายทหารระดับสัญญาบัตร	151	4.20	0.4285
พนักงานราชการ	2	3.92	0.1555
รวม	350	4.16	0.4686

จากตารางที่ 4.19 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลแบ่งตามระดับชั้นยศ พบว่า ระดับชั้นยศนายทหารสัญญาบัตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือระดับชั้นยศนายทหารชั้นประทวน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.50) และพนักงานราชการที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.15)

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	0.551	2	276	1.256	0.286
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	76.114	347	219		
รวม	76.665	349			

Levene test = 2.069 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.128

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 2.069, Sig. = 0.128) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ระดับชั้นยศในแต่ละระดับชั้นมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.256$, Sig. = 0.286) จากการวิเคราะห์ความแตกต่าง แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศที่แตกต่างกันไม่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

การวิเคราะห์การวางแผนการเงินส่วนบุคคลแยกรายด้าน

ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

- 1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 2) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 3) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 4) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	การประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล		
			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	308	4.33	0.5199	10.714	0.001*
หญิง	42	4.285	0.6567		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลผลการวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 10.714$, $\text{Sig.} = 0.001$)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

อายุ	การประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.24	0.50
20 - 30 ปี	94	4.06	0.56
30 - 40 ปี	148	3.80	0.66
41 ปี ขึ้นไป	82	3.88	0.67
รวม	350	3.92	0.64

จากตารางที่ 4.22 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล ของบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.24$, $S.D. = 0.50$) และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุดคือช่วงอายุ 30 - 40 ปี ($\bar{X} = 3.80$, $S.D. = 0.66$)

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุระหว่างกลุ่ม	6.766	3	2.255	5.685	0.001*
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุภายในกลุ่ม	137.276	346	0.397		
รวม	144.042	349			

Levene test = 5.429 df1 = 3 df2 = 346 Sig. = 0.001 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 5.249, Sig. = 0.001) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 5.685$, Sig. = 0.001)

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

สถานภาพสมรส	จำนวน	การประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	245	3.98	0.58
สมรส / อยู่ด้วยกัน	96	3.76	0.76
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	9	4.02	0.62
รวม	350	3.92	0.64

จากตารางที่ 4.24 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือสถานภาพโสด ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.58) และสถานภาพสมรสที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล ต่ำที่สุดคือสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.76)

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุระหว่างกลุ่ม	3.398	2	1.699	4.192	0.016*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุภายในกลุ่ม	140.644	347	0.405		
รวม	144.042	349			

Levene test = 13.520 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.000 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 13.520, Sig. = 0.000) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สถานภาพสมรสในแต่ละสถานภาพอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 4.192, Sig. = 0.016)

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

ระดับชั้นยศ	จำนวน	การประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นายทหารระดับชั้นประทวน	197	3.83	0.71
นายทหารระดับสัญญาบัตร	151	4.05	0.51
พนักงานราชการ	2	3.13	0.18
รวม	350	3.92	0.64

จากตารางที่ 4.26 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลของบุคคลแบ่งตามระดับชั้นยศ พบว่า ระดับชั้นยศนายทหารสัญญา

บัตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือระดับชั้นยศนายทหารชั้นประทวน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.71) และพนักงานราชการที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.18)

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	5.596	2	2.798	7.013	0.001*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	138.446	347	0.399		
รวม	144.042	349			

Levene test = 23.525 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.000 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 23.525, Sig. = 0.000) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า ระดับชั้นยศในแต่ละระดับชั้นอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 7.013, Sig. = 0.001)

ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

- 1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 2) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 3) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 4) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล		
			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	308	4.16	0.51	3.424	0.001*
หญิง	42	3.74	0.77		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลผลการวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 3.424$, $\text{Sig.} = 0.001$)

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.22	0.41
20 - 30 ปี	94	4.05	0.57
30 - 40 ปี	148	4.17	0.56
41 ปี ขึ้นไป	82	4.04	0.58
รวม	350	4.11	0.56

จากตารางที่ 4.29 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ของบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.22$, $\text{S.D.} = 0.41$) และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ต่ำที่สุดคือช่วงอายุ 41 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.04$, $\text{S.D.} = 0.58$)

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุระหว่างกลุ่ม	1.536	3	0.512	1.628	0.183
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุภายในกลุ่ม	108.811	346	0.314		
รวม	110.347	349			

Levene test = 1.785 df1 = 3 df2 = 346 Sig. = 0.150

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 1.785, Sig. = 0.150) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.628$, Sig. = 0.183)

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

สถานภาพสมรส	จำนวน	การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	245	4.10	0.54
สมรส / อยู่ด้วยกัน	96	4.10	0.64
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	9	4.36	0.34
รวม	350	4.110.54	0.56

จากตารางที่ 4.31 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ $(\bar{X} = 4.36$,

S.D. = 0.34) รองลงมาคือสถานภาพโสด (\bar{X} = 4.10 , S.D. = 0.54) และสถานภาพสมรสสถานภาพสถานภาพสมสม/อยู่ด้วยกัน (\bar{X} = 4.10 , S.D. = 0.64)

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสระหว่างกลุ่ม	0.560	2	0.280	3.884	0.004*
ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสภายในกลุ่ม	109.787	347	0.316		
รวม	110.347	349			

Levene test = 5.092 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.007 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 5.092, Sig. = 0.007) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สถานภาพสมรสในแต่ละสถานภาพอย่างน้อยหนึ่งกลุ่มมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 3.884, Sig. = 0.004)

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

ระดับชั้นยศ	จำนวน	การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นายทหารระดับชั้นประทวน	197	4.08	0.60
นายทหารระดับสัญญาบัตร	151	4.16	0.51
พนักงานราชการ	2	3.60	0.28
รวม	350	4.11	0.56

จากตารางที่ 4.33 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของบุคคลแบ่งตามระดับชั้นยศ พบว่า ระดับชั้นยศนายทหารสัญญาบัตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.51) รองลงมาคือระดับชั้นยศนายทหารชั้นประทวน ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.60) และพนักงานราชการที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.28)

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	0.560	2	0.280	3.884	0.004*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	109.787	347	0.316		
รวม	110.347	349			

Levene test = 2.475 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.086

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 2.475, Sig. = 0.086) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ระดับชั้นยศในแต่ละระดับชั้นอย่างน้อยหนึ่งกลุ่มมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.587$, Sig. = 0.206)

ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล

1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

2) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

3) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

4) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกการเงินส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	การกำหนดทางเลือกการเงินส่วนบุคคล		Sig. (2-tailed)
			ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	
ชาย	308	4.22	0.53	5.245	0.000*
หญิง	42	3.68	0.64		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 ผลผลการวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 5.245$, Sig. = 0.000)

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล

อายุ	จำนวน	การกำหนดทางเลือก และการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.36	0.41
20 - 30 ปี	94	4.12	0.57
30 - 40 ปี	148	4.16	0.56
41 ปี ขึ้นไป	82	4.11	0.61
รวม	350	4.16	0.57

จากตารางที่ 4.36 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล ของบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ

(\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.41) และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือก และการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุดคือช่วงอายุ 41 ปี ขึ้นไป (\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.61)

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	1.260	3	0.420	1.295	0.276
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	112.44	346	0.3210.324		
รวม	113.404	349			

Levene test = 2.326 df1 = 3 df2 = 346 Sig. = 0.075

จากตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 2.326, Sig. = 0.075) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงมีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 1.295, Sig. = 0.276)

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล

สถานภาพสมรส	จำนวน	การกำหนดทางเลือก และการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
โสด	245	4.17	0.54
สมรส / อยู่ด้วยกัน	96	4.12	0.64
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	9	4.25	0.53
รวม	350	4.16	0.57

จากตารางที่ 4.38 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X}=4.25$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือสถานภาพโสด ($\bar{X}=4.17$, S.D. = 0.54) และสถานภาพสมรสสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน ($\bar{X}=4.12$, S.D. = 0.64)

ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสระหว่างกลุ่ม	1.260	3	0.420	1.295	0.276
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสภายในกลุ่ม	112.44	346	0.3210.324		
รวม	113.404	349			

Levene test = 5.983 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.003 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 5.983, Sig. = 0.003) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สถานภาพสมรสในแต่ละสถานภาพอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.683$, Sig. = 0.002)

ตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล

ระดับชั้นยศ	จำนวน	การกำหนดทางเลือก และการประเมินทางเลือก	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
นายทหารระดับชั้นประทวน	197	4.05	0.60
นายทหารระดับสัญญาบัตร	151	4.29	0.50
พนักงานราชการ	2	3.63	0.53
รวม	350	4.16	0.57

จากตารางที่ 4.40 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคลแบ่งตามระดับชั้นยศ พบว่า ระดับชั้นยศนายทหารสัญญาบัตรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือระดับชั้นยศนายทหารชั้นประทวน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.60) และพนักงานราชการที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.53)

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	5.426	2	2.713	8.719	0.000*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	107.977	347	0.0340.311		
รวม	113.404	349			

Levene test = 4.810 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.009 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 4.810, Sig. = 0.009) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ระดับชั้นยศในแต่ละระดับชั้นอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 8.719, Sig. = 0.000)

ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

- 1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 2) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 3) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 4) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล		
			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	308	4.17	0.49	2.257	0.025*
หญิง	42	3.99	0.66		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 ผลผลการวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนงานการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.257$, Sig. = 0.025)

ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.18	0.42
20 - 30 ปี	94	4.10	0.51
30 - 40 ปี	148	4.19	0.53
41 ปี ขึ้นไป	82	4.11	0.53
รวม	350	4.15	0.52

จากตารางที่ 4.43 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล การเงินส่วนบุคคล ของบุคคลที่มีอายุช่วง 30 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.53) และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล การเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุดคือช่วงอายุ 20 - 30 ปี ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุระหว่างกลุ่ม	0.614	3	0.205	0.759	0.518
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุภายในกลุ่ม	93.373	346	0.270		
รวม	93.987	349			

Levene test = 0.781 df1 = 3 df2 = 346 Sig. = 0.505

จากตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 0.781, Sig. = 0.505) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงมีการวางแผนงานการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.759$, Sig. = 0.518)

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	245	4.13	0.46
สมรส / อยู่ด้วยกัน	96	4.20	0.64
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	9	4.25	0.42
รวม	350	4.15	0.52

จากตารางที่ 4.45 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.25$,

S.D. = 0.42) รองลงมาคือสถานภาพสมสม/อยู่ด้วยกัน (\bar{X} = 4.20 , S.D. = 0.64) และสถานภาพสมรส
สถานภาพสถานภาพโสด (\bar{X} = 4.13 , S.D. = 0.64)

ตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อ
การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสระหว่างกลุ่ม	0.458	2	0.229	6.850	0.000*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสภายในกลุ่ม	93.529	347	0.270		
รวม	93.987	349			

Levene test = 8.416 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.000 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 8.416, Sig. = 0.000) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สถานภาพสมรสในแต่ละสถานภาพอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 6.850, Sig. = 0.000)

ตารางที่ 4.47 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศ
ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

ระดับชั้นยศ	จำนวน	การปฏิบัติตามแผน การเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
นายทหารระดับชั้นประทวน	197	4.13	0.56
นายทหารระดับสัญญาบัตร	151	4.16	0.47
พนักงานราชการ	2	4.12	0.18
รวม	350	4.15	0.52

จากตารางที่ 4.47 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล การเงินส่วนบุคคลแบ่งตามระดับชั้นยศ พบว่า ระดับชั้นยศนายทหารสัญญาบัตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{X}=4.16$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือระดับชั้นยศนายทหารชั้นประทวน ($\bar{X}=4.13$, S.D. = 0.56) และพนักงานราชการที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.12$, S.D. = 0.18)

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	0.614	3	0.205	0.759	0.518
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	93.373	346	0.270		
รวม	93.987	349			

Levene test = 1.496 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.226

จากตารางที่ 4.48 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 1.496, Sig. = 0.226) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ระดับชั้นยศในแต่ละระดับชั้นมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F=0.049$, Sig. = 0.952)

ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

- 1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 2) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน
- 3) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

4) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

ตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล		
			ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	308	4.08	0.55	2.109	0.036*
หญิง	42	3.88	0.67		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 ผลผลการวิเคราะห์การทดสอบค่ากลางของสองตัวแปรอิสระ (t-test) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.109$, Sig. = 0.036)

ตารางที่ 4.50 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

อายุ	จำนวน	การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.10	0.43
20 - 30 ปี	94	4.02	0.53
30 - 40 ปี	148	4.14	0.53
41 ปี ขึ้นไป	82	3.92	0.58
รวม	350	4.05	0.57

จากตารางที่ 4.50 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของบุคคลที่มีอายุช่วง 30 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.53) และช่วงอายุที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล การเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุดคือช่วงอายุ 41 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.92$, S.D. = 0.58)

ตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุระหว่างกลุ่ม	2.505	3	0.835	2.601	0.005*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุภายในกลุ่ม	111.089	346	0.321		
รวม	113.594	349			

Levene test = 2.645 df1 = 3 df2 = 346 Sig. = 0.049 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนด้วยสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 2.645, Sig. = 0.049) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า อายุในแต่ละช่วงอย่างน้อยหนึ่งกลุ่มมีการวางแผนงานเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 2.601, Sig. = 0.005)

ตารางที่ 4.52 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

สถานภาพสมรส	จำนวน	การติดตามผลและปรับปรุง แผนการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
โสด	245	4.09	0.56
สมรส / อยู่ด้วยกัน	96	4.09	0.62
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	9	4.32	0.43
รวม	350	4.25	0.56

จากตารางที่ 4.52 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล ที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.43) รองลงมาคือสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน ($\bar{X}=4.09$, S.D. = 0.62) และสถานภาพสมรสสถานภาพสหภาพ ($\bar{X}=4.09$, S.D. = 0.56)

ตารางที่ 4.53 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรสที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสระหว่างกลุ่ม	2.505	3	0.835	2.601	0.005*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรสภายในกลุ่ม	111.089	346	0.321		
รวม	113.594	349			

Levene test = 7.869 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.160

จากตารางที่ 4.53 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 7.869, Sig. = 0.160) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า สถานภาพสมรสในแต่ละสถานภาพมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.749$, Sig. = 0.474)

ตารางที่ 4.54 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

ระดับชั้นยศ	จำนวน	การติดตามผลและปรับปรุง แผนการเงินส่วนบุคคล	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
นายทหารระดับชั้นประทวน	197	4.05	0.59
นายทหารระดับสัญญาบัตร	151	4.29	0.50
พนักงานราชการ	2	3.63	0.53
รวม	350	4.16	0.57

จากตารางที่ 4.54 พบว่าค่าเฉลี่ยในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล แบ่งตามระดับชั้นยศ พบว่า ระดับชั้นยศนายทหารสัญญาบัตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือระดับชั้นยศนายทหารชั้นประทวน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.59) และพนักงานราชการที่มีค่าเฉลี่ยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.53)

ตารางที่ 4.55 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นยศที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	Mean Square	F	Sig.
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศระหว่างกลุ่ม	2.505	3	0.835	2.601	0.005*
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศภายในกลุ่ม	111.089	346	0.321		
รวม	113.594	349			

Levene test = 4.810 df1 = 2 df2 = 347 Sig. = 0.009 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way ANOVA) โดยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยการวิเคราะห์

ความแตกต่างของความแปรปรวนของสถิติ Levene test พบว่า ความแปรปรวนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Levene test = 4.810, Sig. = 0.009) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ระดับชั้นยศในแต่ละระดับชั้นอย่างน้อยหนึ่งคู่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 8.719, Sig. = 0.000)

สมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.56 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ กับ การวางแผนส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-test	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	2.307	0.147		13.842	0.000
ความฉลาดทางอารมณ์	0.535	0.037	0.616	14.551	0.000*
$R^2 = 0.379$, Adjusted $R^2 = 0.377$, F = 211.739					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย ระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารได้ถึงร้อยละ 37.9 ($R^2 = 0.379$) โดยสามารถแยกรายด้านแบ่งออกเป็นความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการในกองทัพบก ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการในกองทัพบกและความฉลาดทางอารมณ์ด้านสูงกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการในกองทัพบก ดังนี้

ตารางที่ 4.57 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
	B	Std. Error	Beta	t-test	
ค่าคงที่	1.576	0.168		9.396	0.000
1. ด้านดี	-0.183	0.089	-0.240	-2.049	0.041*
2. ด้านเก่ง	0.153	0.111	0.183	1.385	0.167
3. ด้านสุข	0.669	0.110	0.694	6.060	0.000*

$R^2 = 0.425$, Adjusted $R^2 = 0.420$, $F = 84.913$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับ การวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพทั้งด้านดี และด้านสุข สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ส่วนด้านเก่งไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพคิดเป็นร้อยละ 42.5 ($R^2 = 0.425$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1.576 - 0.183 (\text{ด้านดี}) + 0.153 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.669 (\text{ด้านสุข})$$

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1 - 0.240 (\text{ด้านดี}) + 0.183 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.694 (\text{ด้านสุข})$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพได้แก่ ด้านดีและด้านสุข ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านดี มีความสัมพันธ์ที่ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ -0.240 หมายความว่า ถ้าด้านสุขเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ลดลง 0.240 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ด้านสุข มีความสัมพันธ์ที่ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.669 หมายความว่า ถ้าด้านสุขเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.669 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี และด้านเก่ง ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.58 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล		Beta	t-test	Sig.
	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients			
	B	Std. Error			
ค่าคงที่	2.673	0.235		11.370	0.000
1. ด้านดี	-0.490	0.125	-0.560	-3.909	0.000*
2. ด้านเก่ง	0.385	0.155	0.401	2.486	0.013*
3. ด้านสุข	0.508	0.155	0.459	3.280	0.001*

$R^2 = 0.143$, Adjusted $R^2 = 0.135$, $F = 19.158$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 14.3 ($R^2 = 0.143$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปคะแนนดิบ (ด้านดี) ดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 2.673 - 0.490 (\text{ด้านดี}) + 0.385 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.508 (\text{ด้านสุข})$$

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1 - 0.560 (\text{ด้านดี}) + 0.401 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.459 (\text{ด้านสุข})$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านดี มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ -0.490 หมายความว่า ถ้าด้านดีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ลดลง 0.490 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ด้านเก่ง มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.385 หมายความว่า ถ้าด้านดีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.385 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ด้านสุข มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.508 หมายความว่า ถ้าด้านดีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.508 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน

สถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี และด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.59 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้านกับการวางแผนส่วนบุคคล การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t-test	Sig.
ค่าคงที่	1.379	0.212		6.493	0.000
1. ด้านดี	-0.131	0.113	-0.144	-1.160	0.247
2. ด้านเก่ง	0.244	0.140	0.245	1.746	0.082
3. ด้านสุข	0.568	0.140	0.494	4.070	0.000*
$R^2 = 0.354$, Adjusted $R^2 = 0.348$, $F = 63.002$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก คิดเป็นร้อยละ 35.4 ($R^2 = 0.354$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปแบบคะแนนดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1.379 - 0.131 (\text{ด้านดี}) + 0.244 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.568 (\text{ด้านสุข})$$

และได้สมการในรูปแบบมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1 - 0.144 (\text{ด้านดี}) + 0.245 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.494 (\text{ด้านสุข})$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกได้แก่ ด้านเก่ง ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านดี ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสุข มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.568 หมายความว่า ถ้าด้านสุขเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.568 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.60 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้านกับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized		Standardized		
	B	Std. Error	Beta	t-test	Sig.
ค่าคงที่	1.226	0.221		5.544	0.000
1. ด้านดี	-0.207	0.118	-0.223	-1.755	0.080
2. ด้านเก่ง	-0.145	0.146	-0.142	-0.994	0.321
3. ด้านสุข	1.046	0.146	0.890	7.179	0.000*

$$R^2 = 0.327, \text{ Adjusted } R^2 = 0.321, F = 55.861$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับการวางแผนทางการเงิน ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลข้าราชการทหารในกองทัพบก คิดเป็นร้อยละ 32.70 ($R^2 = 0.327$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1.226 - 0.207 (\text{ด้านดี}) - 0.145 (\text{ด้านเก่ง}) + 1.046 (\text{ด้านสุข})$$

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1 - 0.223 (\text{ด้านดี}) - 0.142 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.890 (\text{ด้านสุข})$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกได้แก่ ด้านสุข ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านดีและด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานการณ์การเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสุข มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 1.046 หมายความว่า ถ้าด้านสุขเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 1.046 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่ ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี และด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.61 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig.
	B	Std. Error	Beta	t-test	
ค่าคงที่	2.670	0.166		4.038	0.000
1. ด้านดี	0.167	0.088	0.180	1.888	0.060
2. ด้านเก่ง	0.161	0.109	0.158	1.469	0.143
3. ด้านสุข	0.546	0.109	0.467	4.997	0.000*

$R^2 = 0.681$ Adjusted $R^2 = 0.614$, $F = 185.890$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับการวางแผนทางการเงิน ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลส่วนบุคคลข้าราชการทหารในกองทัพคิดเป็นร้อยละ 68.1 ($R^2 = 0.681$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปคะแนนดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 2.670 + 0.167 (\text{ด้านดี}) + 0.161 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.546 (\text{ด้านสุข})$$

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1 + 0.180 (\text{ด้านดี}) + 0.158 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.467 (\text{ด้านสุข})$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพได้แก่ ด้านสุข ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านดีและ

ด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านสุข มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.546 หมายความว่า ถ้าด้านสุขเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.546 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี และด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.62 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รายด้านกับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล		t-test	Sig.	
	ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients			
B	Std. Error	Beta			
ค่าคงที่	1.935	0.213	9.083	0.000	
1. ด้านดี	-0.255	0.114	-0.302	-2.247	0.025*
2. ด้านเก่ง	0.121	0.140	0.131	0.863	0.389
3. ด้านสุข	0.679	0.140	0.636	4.844	0.000*

$R^2 = 0.245$, Adjusted $R^2 = 0.239$, $F = 37.346$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์รายด้าน กับการวางแผนทางการเงิน ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพก ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลข้าราชการทหารในกองทัพกคิดเป็นร้อยละ 24.5 ($R^2 = 0.245$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1.935 - 0.255 (\text{ด้านดี}) + 0.121 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.679 (\text{ด้านสุข})$$

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล} = 1 - 0.302 (\text{ด้านดี}) - 0.131 (\text{ด้านเก่ง}) + 0.636 (\text{ด้านสุข})$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพกได้แก่ ด้านสุข ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านดีและด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพก โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านดี มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ -0.255 หมายความว่า ถ้าด้านดีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพก ลดลง 0.255 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ด้านสุข มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.679 หมายความว่า ถ้าด้านสุขเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพก เพิ่มขึ้น 0.679 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพก ได้แก่ ด้านดีและด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและ

ปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านเก่ง ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการศึกษาผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.63 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่าย ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับ การวางแผนส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t-test	Sig.
ค่าคงที่	1.944	0.107		8.783	0.000
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	1.197	0.027	0.923	44.585	0.000*
$R^2 = 0.851$, Adjusted $R^2 = 0.851$, $F = 1987.820$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยแบบง่ายระหว่างปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 85.1 ($R^2 = 0.851$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ในรูปคะแนนถดถอยดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล = $1.944 + 1.197$ (การรับรู้ความสามารถของตนเอง)
และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล = $1 + 0.923$ 1.197 (การรับรู้ความสามารถของตนเอง)

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ที่ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 1.197 หมายความว่า ถ้าการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 1.197 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.64 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองรายด้าน กับ การวางแผนส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล					
	Unstandardized		Standardized		t-test	Sig.
	Coefficients		Coefficients			
	B	Std. Error	Beta			
ค่าคงที่	2.126	0.254				
1.กระบวนกราคิด	0.145	0.081	0.142		2.364	0.001*
2.กระบวนกราคุงใจ	0.028	0.054	0.026		0.336	0.004*
3.กระบวนกราค้านอารมณ์	0.345	0.169	0.268		3.468	0.000*
4.กระบวนกราคือเลือก	0.361	0.058	0.274		3.587	0.004*

$R^2 = 0.459$, Adjusted $R^2 = 0.326$, $F = 31.254$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเองรายด้าน กับ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 45.90 ($R^2 = 0.459$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล = $2.126 + 0.145$ (กระบวนการคิด) + 0.028 (กระบวนการ
 จูงใจ) + 0.345 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.345 (กระบวนการเลือก)

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล = $1 + 0.142$
 (กระบวนการคิด) + 0.026 (กระบวนการจูงใจ) + 0.268 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.274
 (กระบวนการเลือก)

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหาร
 ในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของ
 บุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียด
 ดังนี้

กระบวนการคิด มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.145 หมายความว่า
 ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน
 สถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.145 หน่วย
 เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการจูงใจ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.028 หมายความว่า
 ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน
 สถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.028 หน่วย
 เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.345 หมายความว่า
 ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน
 สถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.345 หน่วย
 เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.361 หมายความว่า
 ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมิน

สถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.361 หน่วย
เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการ
ทหารในกองทัพบกในส่วนของ กระบวนการคิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านอารมณ์และ
กระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินของ
บุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.65 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับ
การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-test	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	2.148	0.315		3.204	0.000
1.กระบวนการคิด	0.213	0.091	0.161	2.337	0.001*
2.กระบวนการจูงใจ	0.028	0.077	0.025	0.360	0.719
3.กระบวนการด้านอารมณ์	0.323	0.080	0.325	4.017	0.000*
4.กระบวนการเลือก	0.229	0.079	0.191	2.876	0.004*

$R^2 = 0.339$, Adjusted $R^2 = 0.328$, $F = 30.201$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.65 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยการรับรู้
ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงิน
ของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการ
ทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพ
การเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 33.90 ($R^2 = 0.339$) โดยสามารถอธิบายได้
ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการในรูปแบบคะแนนดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล = $2.148 + 0.231$ (กระบวนการคิด) + 0.028 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.323 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.229 (กระบวนการเลือก)

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล = $1 + 0.161$ (กระบวนการคิด) + 0.025 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.325 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.191 (กระบวนการเลือก)

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการคิด มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.161 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.161 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.325 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.325 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.191 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.191 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของ กระบวนการคิด กระบวนการด้านอารมณ์และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.66 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-test	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	1.094	0.263		4.150	0.000
1.กระบวนการคิด	0.343	0.076	0.298	4.483	0.000*
2.กระบวนการจูงใจ	0.191	0.067	0.222	2.833	0.005*
3.กระบวนการด้านอารมณ์	0.229	0.067	0.021	3.441	0.001*
4.กระบวนการเลือก	0.145	0.064	0.022	2.454	0.000*
$R^2 = 0.382$, Adjusted $R^2 = 0.371$, $F = 36.290$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 38.20 ($R^2 = 0.382$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล = $1.094 + 0.343$ (กระบวนการคิด) + 0.191 (กระบวนการจูงใจ) + 0.229 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.145 (กระบวนการเลือก)

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล = $1 + 0.298$ (กระบวนการคิด) + 0.222 (กระบวนการจูงใจ) + 0.021 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.022 (กระบวนการเลือก)

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการคิด มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.298 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.298 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการจูงใจ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.222 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.222 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.021 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.021 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์ที่ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.022 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.022 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของ กระบวนการคิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านอารมณ์และ กระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.67 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับ การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก						
	Unstandardized		Standardized		t-test	Sig.	
	Coefficients		Coefficients				
	B	Std. Error	Beta				
ค่าคงที่	1.428	0.255					4.235
1.กระบวนการคิด	0.341	0.078	0.332		4.256	0.000*	
2.กระบวนการจูงใจ	0.215	0.069	0.258		2.836	0.001*	
3.กระบวนการด้านอารมณ์	0.154	0.055	0.163		3.569	0.000*	
4.กระบวนการเลือก	0.125	0.048	0.135		3.547	0.000*	
$R^2 = 0.389$, Adjusted $R^2 = 0.382$, $F = 40.567$							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.67 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนด

ทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 38.90 ($R^2 = 0.389$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก} = 1.428 \\ & + 0.341(\text{กระบวนการคิด}) + 0.215(\text{กระบวนการจูงใจ}) + 0.154(\text{กระบวนการด้านอารมณ์}) \\ & + 0.125(\text{กระบวนการเลือก}) \end{aligned}$$

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก} \\ & = +0.332(\text{กระบวนการคิด}) + 0.258(\text{กระบวนการจูงใจ}) + 0.163(\text{กระบวนการด้านอารมณ์}) \\ & + 0.135(\text{กระบวนการเลือก}) \end{aligned}$$

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการคิด มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.332 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.332 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการจูงใจ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.258 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.258 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.163 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนด

ทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.163 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.135 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.135 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของ กระบวนการคิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านอารมณ์ และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือก และการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.68 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t-test	Sig.
ค่าคงที่	1.084	0.224		4.150	0.000
1.กระบวนการคิด	0.229	0.067	0.221	3.441	0.001*
2.กระบวนการจูงใจ	-0.003	0.054	-0.004	-0.062	0.951
3.กระบวนการด้านอารมณ์	-0.025	0.064	-0.027	-0.391	0.696
4.กระบวนการเลือก	0.342	0.076	0.299	4.487	0.000*

$R^2 = 0.365$, Adjusted $R^2 = 0.357$, $F = 36.025$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 36.50 ($R^2 = 0.357$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล = $1.084 + 0.229$ (กระบวนการคิด) + 0.342 (กระบวนการเลือก)

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล = $+0.221$ (กระบวนการคิด) + 0.229 (กระบวนการเลือก)

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการคิด มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.221 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.221 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.229 หมายความว่า ถ้ากระบวนการเลือกเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.229 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของ กระบวนการคิด และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผน

การเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก
 ในส่วนของกระบวนการจูงใจ และกระบวนการด้านอารมณ์ ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
 ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ตารางที่ 4.69 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับ
 การวางแผนส่วนบุคคล ด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล

ตัวแปร	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล				
	การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล				
	Unstandardized		Standardized		
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta	t-test	Sig.
ค่าคงที่	1.528	0.257		4.269	0.000
1.กระบวนการคิด	0.259	0.089	0.249	4.892	0.000*
2.กระบวนการจูงใจ	0.158	0.059	0.163	2.988	0.001*
3.กระบวนการด้านอารมณ์	0.197	0.078	0.215	3.145	0.000*
4.กระบวนการเลือก	0.269	0.087	0.247	4.996	0.001*
$R^2 = 0.334$, Adjusted $R^2 = 0.322$, $F = 30.567$					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 ผลของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างปัจจัยการรับรู้
 ความสามารถของตนเอง กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุง
 แผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง
 ของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผล
 และปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกคิดเป็นร้อยละ 33.40
 ($R^2 = 0.322$) โดยสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบ
 ดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล = 1.528 + 0.259 (กระบวนการคิด) + 0.158 (กระบวนการจูงใจ) + 0.197 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.269 (กระบวนการเลือก)

และได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล = +0.249 (กระบวนการคิด) + 0.163 (กระบวนการจูงใจ) + 0.215 (กระบวนการด้านอารมณ์) + 0.247 (กระบวนการเลือก)

จากสมการจึงสามารถอธิบายได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการคิด มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.249 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.249 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการจูงใจ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.163 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.163 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการด้านอารมณ์ มีความสัมพันธ์ถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.215 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.215 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

กระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์ที่ลดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.247 หมายความว่า ถ้ากระบวนการคิดเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผล และปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพิ่มขึ้น 0.247 หน่วย เมื่อมีการควบคุมตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ซึ่งจากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของ กระบวนการคิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านอารมณ์ และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

4.7 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	t-Test	0.004*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	ANOVA	0.026*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	ANOVA	0.006*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	ANOVA	0.286	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน(ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1				
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	t-test	0.001*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.001*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.016*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.001*	แตกต่าง

ตารางที่ 4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน(ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1				
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	t-test	0.001*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.183	ไม่แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.001*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.206	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน (ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1				
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก	t-test	0.000*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก	ANOVA	0.276	ไม่แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก	ANOVA	0.002*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก	ANOVA	0.000*	แตกต่าง

ตารางที่ 4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน (ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1				
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	t-Test	0.025*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.518	ไม่แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.000*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล	ANOVA	0.952	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน(ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1				
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การติดตามผลและปรับปรุง	t-test	0.036*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การติดตามผลและปรับปรุง	ANOVA	0.005*	แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การติดตามผลและปรับปรุง	ANOVA	0.474	ไม่แตกต่าง
ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับชั้นยศ ที่มีมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การติดตามผลและปรับปรุง	ANOVA	0.000*	แตกต่าง

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.71 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

สมมติฐาน	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 2				
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	Regression	0.000*	สอดคล้อง
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	Regression		
	ด้านดี		0.041*	สอดคล้อง
	ด้านเก่ง		0.167	ไม่สอดคล้อง
	ด้านสุข		0.000*	สอดคล้อง
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	Regression		
	ด้านดี		0.000*	สอดคล้อง
	ด้านเก่ง		0.013*	สอดคล้อง
	ด้านสุข		0.000*	สอดคล้อง
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	Regression		
	ด้านดี		0.247	สอดคล้อง
	ด้านเก่ง		0.082	สอดคล้อง
	ด้านสุข		0.000*	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.71 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก (ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผน การเงินส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการทดสอบ	
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การกำหนด ทางเลือก และการ ประเมิน ทางเลือก การเงินส่วนบุคคล	Regression			
			ด้านดี	0.080	ไม่สอดคล้อง
			ด้านเก่ง	0.321	ไม่สอดคล้อง
			ด้านสุข	0.000*	สอดคล้อง
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การปฏิบัติ ตาม แผนการเงิน ส่วนบุคคล	Regression			
			ด้านดี	0.060	ไม่สอดคล้อง
			ด้านเก่ง	0.143	ไม่สอดคล้อง
			ด้านสุข	0.000*	สอดคล้อง
ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	การ ติดตาม ผลและ ปรับปรุง แผนการ เงินส่วนบุคคล	Regression			
			ด้านดี	0.025	ไม่สอดคล้อง
			ด้านเก่ง	0.389	ไม่สอดคล้อง
			ด้านสุข	0.000*	สอดคล้อง

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.72 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

สมมติฐาน	การวางแผน การเงินส่วน บุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการ ทดสอบ
สมมติฐานที่ 3				
การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	รวม 5 ด้าน	Regression	0.000*	สอดคล้อง
การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล	Regression		
กระบวนกรคิด	บุคคล		0.001*	สอดคล้อง
กระบวนกรจูงใจ			0.719	ไม่สอดคล้อง
กระบวนกรด้านอารมณ์			0.000*	สอดคล้อง
กระบวนกรเลือก			0.004*	สอดคล้อง
การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก	ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล	Regression		
กระบวนกรคิด	บุคคล		0.000*	สอดคล้อง
กระบวนกรจูงใจ			0.005*	สอดคล้อง
กระบวนกรด้านอารมณ์			0.001*	สอดคล้อง
กระบวนกรเลือก			0.000*	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.72 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก (ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผน การเงินส่วน บุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการ ทดสอบ
สมมติฐานที่ 3				
การรับรู้ความสามารถของตนเองมี				
ความสัมพันธ์กับการวางแผนทาง				
การเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหาร				
ในกองทัพบก				
กระบวนกรคิด	การกำหนด ทางเลือก และการ ประเมิน ทางเลือก	Regression	0.000*	สอดคล้อง
กระบวนกรจูงใจ	การเงินส่วน บุคคล		0.001*	สอดคล้อง
กระบวนกรด้านอารมณ์			0.000*	สอดคล้อง
กระบวนกรเลือก			0.000*	สอดคล้อง
การรับรู้ความสามารถของตนเองมี				
ความสัมพันธ์กับ				
การวางแผน				
ทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการ				
ทหารในกองทัพบก				
กระบวนกรคิด	การปฏิบัติ ตาม แผนการเงิน ส่วนบุคคล	Regression	0.001*	สอดคล้อง
กระบวนกรจูงใจ			0.951	ไม่ สอดคล้อง
กระบวนกรด้านอารมณ์			0.696	ไม่ สอดคล้อง
กระบวนกรเลือก			0.000*	สอดคล้อง

ตารางที่ 4.72 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก (ต่อ)

สมมติฐาน	การวางแผน การเงินส่วน บุคคล	สถิติที่ใช้	Sig	ผลการ ทดสอบ
สมมติฐานที่ 3				
การรับรู้ความสามารถของตนเองมี ความสัมพันธ์กับ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหาร ในกองทัพบก	การ ติดตาม ผลและ ปรับปรุง แผนการ เงินส่วน บุคคล	การ Regression		
กระบวนกรคิด			0.000*	สอดคล้อง
กระบวนกรจูงใจ			0.001*	สอดคล้อง
กระบวนกรด้านอารมณ์			0.000*	สอดคล้อง
กระบวนกรเลือก			0.001*	สอดคล้อง

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การตระหนักและรับรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ เพื่อศึกษาระดับความฉลาด ทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยตัวแปรต้นประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ความฉลาดทางอารมณ์ และการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยสรุปผลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล
- 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความฉลาดทางอารมณ์
- 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 4) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
- 5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง การตระหนักและรับรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการทหารในกองทัพบก จากกลุ่มตัวอย่าง 350 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 88.00 มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.30 มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 70.00 และมีระดับชั้นยศเป็นนายทหารชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 56.30

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความฉลาดทางอารมณ์

จากการศึกษาพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.31) และรายด้าน พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงโดยด้านสุขมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.29$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ด้านเก่ง ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.34) และด้านดี ($\bar{X}=3.85$, S.D. = 0.29) ตามลำดับ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี โดยรวมพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี โดยรวมค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.85$, S.D. = 0.29) ข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ เวลาโกรธหรือเกิดความไม่สบายใจฉันสามารถรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน ($\bar{X}=4.66$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน ($\bar{X}=4.54$, S.D. = 0.66) ส่วนข้อที่มีคะแนนน้อยสุดคือ ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย ($\bar{X}=3.09$, S.D. = 1.10)

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง โดยรวมพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง โดยรวมค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.34) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ยอมแพ้ ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X}=4.47$, S.D. = 0.63) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ ($\bar{X}=3.23$, S.D. = 1.03)

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข โดยรวมพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}=4.29$, S.D. = 0.32) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือแม้ว่าสถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น ($\bar{X}=4.64$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ฉันพอใจกับ

สิ่งที่ฉันเป็นอยู่ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.11)

5.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง

จากการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.34) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ฉันเป็นคนมั่นใจในตัวเอง ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ความล้มเหลวทำให้ฉันสู้ต่อไป ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.83) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ฉันไม่ชอบที่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 1.31)

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.32) และรายด้าน พบว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในส่วนของการปฏิบัติตามแผนการเงิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ การประเมินสถานภาพของตนเอง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.33) การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือก การเงินมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.38)

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการการประเมินสถานภาพของตนเอง โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.33) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านมีการตรวจสอบจำนวนหนี้สินของตนเอง ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.59) รองลงมาคือท่านมีการจดบันทึกบัญชีครัวเรือนของตนเอง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านมีการตรวจสอบจำนวนเงินออมของตนเอง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.68)

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.74) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีระยะเวลาที่แน่นอน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือท่านสามารถกำหนดเป้าหมาย

ที่ปฏิบัติได้จริง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับตนเอง ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.63)

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงินโดยรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.39) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อเพิ่มรายได้ และลดค่าใช้จ่ายให้กับตนเอง ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือท่านมีการหาข้อมูล เพื่อการออม และการลงทุน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.78) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านหาข้อมูล เพื่อสร้างทางเลือกก่อนการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.68)

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการปฏิบัติตามแผนการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.33) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามแผนการเงิน ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุน และปฏิบัติตามแผนการเงินไปด้วยกัน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.85) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินได้การเงินได้ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 1.01)

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.34) โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุดคือ ท่านพยายามแก้ไขปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.67) รองลงมาคือ ท่านมีการปรับปรุงแผนตามสถานการณ์การเงินของตนเอง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีคะแนนต่ำสุดคือ ท่านมีการทบทวนผลการปฏิบัติตามแผนการเงิน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.66)

5.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ประกอบด้วยการวิเคราะห์โดยรวมและการวิเคราะห์แยกรายด้านของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ และด้านสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพสมรส และระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ และด้านสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านสถานภาพสมรส และระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ และด้านสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ และระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกันมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการติดตามผลและปรับปรุงการเงินส่วนบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ความฉลาดทางอารมณ์ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งประกอบด้วยความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งและความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข

เมื่อวิเคราะห์ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบกแยกรายด้านพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีและด้านสุขส่งผลต่อการวางแผนการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก

ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านสุข ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล ด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล และด้านการติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน ความฉลาดทางอารมณ์ของข้าราชการทหารในกองทัพบก ได้แก่ ด้านดี และด้านเก่ง ส่งผลต่อการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล และการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบกของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของกระบวนการคิด กระบวนการด้านอารมณ์และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของกระบวนการคิด กระบวนการจงใจ กระบวนการด้านอารมณ์และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของกระบวนการคิด กระบวนการจงใจ กระบวนการด้านอารมณ์และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของกระบวนการคิด และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในส่วนของกระบวนการจูงใจและกระบวนการด้านอารมณ์ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การรับรู้ความสามารถของตนเองของข้าราชการทหารในกองทัพบกในส่วนของกระบวนการคิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านอารมณ์และกระบวนการเลือก ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา เรื่อง การตระหนักและรับรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก สามารถนำผลการศึกษามาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับชั้นยศ ที่แตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน โดยปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ และด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศจะแสดงถึงการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ซึ่งเพศชายและเพศหญิงจะมีการวางแผนการเงิน ที่แตกต่างกัน ในด้านอายุจะแสดงถึงประสบการณ์ของผู้ที่จะวางแผนการเงินส่วนบุคคลของตนเองด้านสถานภาพจะเป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่จะทำให้ผู้ที่วางแผนการเงินส่วนบุคคลสามารถวางแผนการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสนาะ กลิ่นงาม และคณะ (2549) ที่ทำการศึกษาสภาพเศรษฐกิจ สังคม และภาวะหนี้สินครัวเรือนเพื่อสำรวจปัญหาในการประกอบอาชีพ เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับภาวะการเป็นหนี้สิน จากกลุ่มตัวอย่าง 370 คน พบว่า ผู้ที่มีเพศและสถานภาพสมรสที่ต่างกันจะทำให้เกิดภาวะหนี้สิน

ที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งภาวะหนี้สินนี้อยู่ในขั้นตอนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานภาพการเงินส่วนบุคคล และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สำรวม จงเจริญ (2544) ที่ได้ศึกษาปัญหาหนี้สินข้าราชการครู โดยเลือกกลุ่มข้าราชการครูเพื่อมาเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 800 คน พบว่าข้าราชการครูที่มีระดับเงินเดือน 15,000 – 20,000 บาท และอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จะถือครองหนี้สูงสุดและปัญหาหนี้สินที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาสมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก โดยในฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขจะเป็นการแสดงออกทางวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่แสดงถึงการมีความสุขในชีวิต ซึ่งจะเป็นว่าฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขนี้เป็นมีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตั้งแต่ การประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีและด้านเก่งไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินของข้าราชการทหารในกองทัพบก ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีเป็นการแสดงถึงความคิดเกี่ยวกับความดี การคิดวิเคราะห์ในการพิจารณาว่าสิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดี ซึ่งจะเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินในส่วนของการประเมินสถานภาพการเงินของบุคคลและการกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ที่ได้ศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่างรวม 512 คน พบว่าการสร้างเครดิตทางการเงินของกลุ่มตัวอย่างพบว่าเกิดจากหน้าที่และการงานมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกันทุกระดับของรายได้ ซึ่งเป็นความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนากรกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (2562) พบว่าผู้ที่มีรายได้ประจำ จะสามารถวางแผนการเงินได้ง่าย เนื่องจากจะมีกระแสเงินสดที่เข้ามาสม่ำเสมอ ส่วนผู้ที่มีรายได้จากการทำธุรกิจจะต้องมีการทำประมาณการอย่างเหมาะสมว่า รายได้ส่วนนี้มีการปรับเพิ่มขึ้น ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552) ที่ได้ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งเก็บข้อมูลจากพนักงานของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 210 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนการใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด ซึ่งมีเหตุผลในการวางแผนเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต มีแหล่งข้อมูลในการวางแผน

จากอินเทอร์เน็ต ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนด้านการเงินมากที่สุดคือ คนรู้จัก หรือเพื่อน ซึ่งเป็นตลาดทางอารมณ์ด้านสุข ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจการวางแผนทางการเงินในเกิดความมั่นคงในชีวิต

ผลการศึกษาสมมติฐานที่ 3 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก เมื่อแยกรายด้านพบว่า

การรับรู้ความสามารถของตนเองในส่วนของกระบวนการคิด มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตั้งแต่ การประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากบุคคลจะกระทำการใดในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลทั้ง 5 ลำดับขั้นตอนจะต้องมีกระบวนการคิดที่รอบคอบก่อนการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุธิดา ประเสริฐศักดิ์ (2559) ที่ได้ศึกษาการใช้ข้อมูลสารสนเทศจากการทำบัญชีในครัวเรือน เพื่อวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยใช้ข้อมูลจากแบบสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ และพบว่าครัวเรือนต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยให้ทำบัญชีครัวเรือนเพื่อสรุปรายรับรายจ่าย เงินสดคงเหลือ สินทรัพย์ และหนี้สินส่วนบุคคล และนำข้อมูลสารสนเทศจากการทำบัญชีครัวเรือนมาวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ซึ่งกระบวนการในการตระหนักและเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการคิด ในการรับรู้ความสามารถของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สยาม เกิดจรัส (2560) ที่ได้ศึกษา การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษา ชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร จำนวน 372 คน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ คือ ด้านกำหนดเป้าหมาย ซึ่งเป็นกระบวนการคิดประเภทหนึ่งในการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเองในส่วนของกระบวนการจูงใจ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน กำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือกในการวางแผนทางการเงิน กระบวนการจูงใจและแรงจูงใจ ต่าง ๆ เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกของผู้ที่จะวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งจะช่วยในการกำหนดเป้าหมาย

ทางการเงินกละกำหนดทางเลือกตลอดจนการประเมินทางเลือกในการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันฐิติ ทองช่วง (2558) ที่ได้ศึกษา การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกซ์เซล โดยนำเสนอการใช้โปรแกรมผ่านกรณีศึกษา เพื่อชี้ให้เห็นประโยชน์ว่าการวางแผนการเงินเป็นสิ่งสำคัญในชีวิต และปัจจัยในการดำรงชีวิตคือที่อยู่อาศัย การได้มาซึ่งที่อยู่อาศัยซึ่งมีมูลค่าสูง จะต้องมีการวางแผนการเงินอย่างรอบคอบ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในระยะยาว โดยนำโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกซ์เซล มาช่วยวางแผนทางการเงิน เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยได้ ซึ่งสอดคล้องกับกับรับรู้ความสามารถของตนเองในกระบวนการจูงใจในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยปรามปริยา ผดุงชิตธุ์ (2559) ที่ได้ศึกษา พฤติกรรมการออมของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากบุคลากร ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 คน พบว่ากลุ่มบุคลากรส่วนใหญ่จะมีการออมในรูปแบบการเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์มากที่สุด เพราะการออมง่ายเนื่องจากมีการหักเงินฝากจากบัญชีเงินเดือนหรือบัญชีที่เปิดไว้ ซึ่งเป็นการสะดวกสบายอีกทั้งผู้ออมยังรู้สึกสบายใจว่า ได้มีเงินออมแต่ละเดือนเพิ่มขึ้น และผู้ออมได้รับสิทธิประโยชน์จากสวัสดิการหลายประการ เช่น ได้รับเงินสวัสดิการกรณีสมรส คลอดบุตร อุปสมบท และนอกจากผลตอบแทนสูงกว่าธนาคารพาณิชย์ยังจะได้รับเงินปันผลในแต่ละปี และยังสามารถได้รับเงิน ฌาปนกิจสงเคราะห์เมื่อตนได้เสียชีวิตลง โดยกระบวนการออมเพื่อใช้จ่ายเงินล้วนมีเหตุจูงใจ ทั้งเพื่อใช้จ่ายในสิ่งที่ตนเองต้องการเป็นกระบวนการรับรู้ความสามารถของตนเองในด้านกระบวนการจูงใจ

การรับรู้ความสามารถของตนเองในส่วนของกระบวนการด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตั้งแต่ การประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล แต่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากการปฏิบัติตามแผนนั้นกระบวนการด้านอารมณ์ไม่สามารถทำให้เกิดข้อขัดข้องในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้ เนื่องจากเป็นสภาพแวดล้อมภายในตัวของผู้ที่จะทำการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรพีญา บุญฉาย (2552) ที่ได้ศึกษา การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนตัวอย่างรวม 512 ตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 61 ของกลุ่มตัวอย่าง มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่ ส่วนใหญ่จัดเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด รองลงมา เพื่อการออมและเป็นค่าทดแทนบุญคุณและเพื่องานสังคม ตามลำดับส่วนค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นรายจ่าย ค่าอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมา

เป็นค่าพาหนะและค่าเดินทาง ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการออมการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงของกลุ่มตัวอย่างมักเป็น การจ่ายเพื่อออมในรูปเงินฝากแบบออมทรัพย์ และค่าใช้จ่ายเป็นการทดแทนบุญคุณเป็นการจ่ายเพื่อบิดามารดา ญาติพี่น้อง ซึ่งกระบวนการในการตัดสินใจในการใช้จ่ายเงินและการเก็บออมเป็นกระบวนการรับรู้ความสามารถของตนเองกระบวนการหนึ่ง ซึ่งจะเป็นกระบวนการทางด้านอารมณ์ในการตัดสินใจ เพื่อใช้จ่ายเงิน

การรับรู้ความสามารถของตนเองในส่วนของกระบวนการเลือก มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตั้งแต่ การประเมินสถานภาพการเงินของบุคคล การกำหนดเป้าหมายการเงินส่วนบุคคล การกำหนดทางเลือกและการประเมินทางเลือก การเงินส่วนบุคคล การปฏิบัติตามแผนการเงินส่วนบุคคล การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากการกระบวนการเลือกนี้เกิดจากปัจจัยทั้งสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของตัวบุคคล ทำให้จะต้องมีการเลือกและมี การคิดสรรในการวางแผนการเงินตลอดขั้นตอนการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลพัฒน์ ศิริกมล (2559) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาโปรแกรมจำลองแผนการเกษียณอายุ โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสาขาอาชีพและสถานภาพได้แก่ อาชีพข้าราชการ พนักงานบริษัท และธุรกิจส่วนตัว พบว่า การออมและการลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ สามารถมองเห็นภาพการเงิน หลังการเกษียณอายุได้มากขึ้นและเกิดการกระตุ้นให้เกิดการวางแผนการเกษียณอายุต่อไปในอนาคต ซึ่งการเลือกการลงทุนหลักเกษียณอายุเป็นกระบวนการหนึ่งของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลือกวางแผนทางการเงิน

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ชัดเจนว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลไม่สามารถลดได้ ดังนั้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการส่วนใหญ่มีการวางแผนไว้แต่ไม่ชัดเจนและไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งประเด็นของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ การจดบันทึกบัญชีครัวเรือน การปรึกษากับผู้มีความรู้ทางการเงิน ดังนั้นควรมีการให้ความรู้

ความเข้าใจและส่งเสริมให้เห็นความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล รวมถึงการให้สวัสดิการที่เหมาะสมกับข้าราชการ ดังนี้

1) ปลุกจิตสำนึกของการจัดทำบัญชีครัวเรือน สร้างความเข้าใจและกระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญของการจดบันทึกบัญชีครัวเรือน โดยจัดทำเอกสารหรือคู่มือการทำบัญชีครัวเรือน รวมถึงการจัดทำสมุดบัญชีครัวเรือนสำหรับการจดบันทึกแจกจ่ายให้แก่กำลังพลทุกระดับชั้น และให้มีการตรวจสอบบัญชีครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กำลังพลเห็นระดับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เคลื่อนไหวในแต่ละเดือน ซึ่งจะช่วยให้กำลังพลเห็นคุณค่าของการจดบันทึกบัญชีครัวเรือน และเริ่มต้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

2) ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแก่ข้าราชการ โดยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยการจัดอบรมควรแบ่งระดับเป็นผู้เริ่มต้นวางแผนการเงินสำหรับข้าราชการบรรจุใหม่หรือผู้ที่ไม่มีความรู้ด้านวางแผนการเงินแต่สนใจที่จะเริ่มต้นวางแผนการเงิน และระดับผู้ที่วางแผนการเงินการส่วนบุคคลอย่างจริงจังสำหรับข้าราชการหรือผู้ที่มีการวางแผนการเงินอยู่แล้ว มาเพิ่มพูนความรู้หรือเทคนิคที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับเปลี่ยนวิธีการวางแผนอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองมากยิ่งขึ้น

3) ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินเฉพาะด้าน แก่ข้าราชการตามความสนใจ เช่น การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนหนี้สิน การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนทางภาษี และการวางแผนการเกษียณ ทั้งนี้เพราะความต้องการวางแผนการเงินของแต่ละคนมีความสนใจไม่เหมือนกัน เพื่อข้าราชการสามารถวางแผนการใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามเป้าหมายของวางแผนการเงินของแต่ละบุคคล และใช้เงินที่หาได้มาอย่างฉลาดและไม่ไปก่อหนี้สินให้กับตนเองมากเกินไป

4) ส่งเสริมให้มีการสร้างรายได้ และลดค่าใช้จ่าย เพราะสาเหตุหลักของคนที่มีหนี้สินคือมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อภาระค่าใช้จ่ายที่มีอยู่ ดังนั้นการสร้างรายได้และลดค่าใช้จ่ายจึงเป็นวิธีการแก้ปัญหาสำหรับข้าราชการที่มีหนี้สินมาก โดยให้มีศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างอาชีพในครัวเรือนที่สามารถทำได้ภายในบริเวณบ้านและบุคคลในครอบครัวสามารถทำได้ โดยไม่กระทบต่อเงินที่ต้องนำมาลงทุนมากนัก และให้มีการจัดการความรู้หรือเทคนิควิธีการลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

อย่างเป็นระบบเพื่อให้ข้าราชการสามารถเข้าไปเรียนรู้หรือแบ่งปันเทคนิควิธีการลดค่าใช้จ่ายรูปแบบต่าง ๆ ให้ข้าราชการหรือบุคคลทั่วไปได้

5) ควรกำกับดูแลข้าราชการที่ขอใบรับรองเงินเดือนหรือขออนุมัติเงินกู้ เพื่อให้ข้าราชการกู้ในวงเงินที่เหมาะสมกับสถานะรายได้และค่าใช้จ่าย ซึ่งการกู้เงินเพื่อใช้จ่ายนั้น เป็นสิทธิของกำลังพล แต่การกู้เงินของข้าราชการส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการคิดดอกเบี้ยเงินกู้และขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบ ทำให้ข้าราชการมีภาวะหนี้สินมากเกิดความสามารถในการชำระหนี้ในอนาคต ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะเป็นบุคคลสำคัญที่จะพิจารณาอนุมัติหรือเซ็นรับรองข้าราชการ โดยการพิจารณานั้นควรอยู่บนพื้นฐานของหลักการวางแผนการเงิน คือตรวจสอบสถานภาพทางการเงินของข้าราชการ เป้าหมายในการกู้ วิธีการชำระหนี้ที่เหมาะสมกับสถานภาพทางการเงิน ความมีวินัยทางการเงิน และมีแนวทางแก้ไขเมื่อความสามารถในการชำระหนี้มีน้อยลง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยได้ทดลองกำหนดตัวแปรที่สังเกตได้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดย ซึ่งผลปรากฏว่าความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสอดคล้องกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเช่น พฤติกรรมการเรียนรู้ อัตราส่วนทางการเงินส่วนบุคคล ทฤษฎีวัฏจักรชีวิต เพื่อหาว่าอะไรเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ข้าราชการทหารในกองทัพพบมีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมากขึ้น

2) การวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเฉพาะด้าน เช่น การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนหนี้สิน การวางแผนการออม และการลงทุน การวางแผนทางภาษี และการวางแผนการเกษียณ เพื่อหาว่าการวางแผนแบบใดส่งผลต่อภาวะหนี้สินของข้าราชการ และนำข้อมูลที่ได้มาส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่กำลังพลเฉพาะด้าน เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินได้อย่างตรงจุด

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต. (2543). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 9).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต. (2563). *อีคิว : ความฉลาดทางอารมณ์*. สืบค้นจาก
<https://www.dmh.go.th/ebook/dl.asp?id=10>
- กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยา วานิชย์บัญชา, และธิตา วานิชย์บัญชา. (2558). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์
ข้อมูล* (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามลดา.
- กุลพัฒน์ ศิริกมล. (2559). *การพัฒนาโปรแกรมจำลองแผนการเกษียณอายุ (Independent Study)*.
สืบค้นจาก <http://cmuir.cmu.ac.th/jspui/handle/6653943832/66846>
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2551). *รายงานผลการวิจัยเรื่องการจัดการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษาเฉพาะ
กลุ่มวัยทำงาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จิตระการ สุกรดี. (2543). *การรับรู้ความสามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของ
สตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ (Master's thesis)*. สืบค้นจาก
<http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/29966>
- ดำรงศักดิ์ ก่อวิทย์กิจ. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ บุคลิกภาพ ความพึง
พอใจในการทำงานกับคุณภาพการบริการของพนักงานต้อนรับภาคพื้น บริษัท
การบินไทย จำกัด (มหาชน) (Master's thesis, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)*.
สืบค้นจาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน). (2562). *ทำอย่างไรเมื่อเป็นหนี้*. สืบค้นจาก
[https://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-
bin/main_php/print_informed.php?id_count_inform=11932](https://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/main_php/print_informed.php?id_count_inform=11932)
- นครศ ราชจรีต. (2551). *พฤติกรรมกรบริ โภคของครูที่มีหนี้สินในจังหวัดพะเยา (Master's thesis)*.
สืบค้นจาก <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/11146>
- นางพาง ลิมสุวรรณ. (2547). *เลี้ยงลูกถูกวิธี ชีวิตเป็นสุข* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แปลน
พรีนติ้งเพลส.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปิยปรานปริยา ผดุงจิตฺติ. (2559). *พฤติกรรมการออมของบุคคลในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่* (Independent Study). สืบค้นจาก https://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/
- ปยุตดา ราชรองไชย. (2553). *การจัดการการเงินส่วนบุคคลตามหลักแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- ภาวิณี กาญจนภา. (2554). การบริหารส่วนประสมการค้าปลีกและการจัดการเชิงกลยุทธ์การตลาดของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 34(132), 37 – 57.
- วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2558). *ตำราหลักการตลาด*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สยาม เกิดจรัส. (2560). *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษา ชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร* (Independent Study). สืบค้นจาก http://www.northbkk.ac.th/research_/?news=research&id=000401
- สรศักดิ์ วิชัยปะ. (2547). *การจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน : กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจจราจร กองบัญชาการตำรวจนครบาล* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สันฐิติ ทองช่วง. (2558). การวางแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เอ็กเซล. *วารสารนักบริหาร*, 35(1), 14 – 22.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). *สำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน*. สืบค้นจาก <http://www.nso.go.th/siters/2014/Pages/New/2562/N17-10-62.aspx>
- สำรวจ จงเจริญ. (2546). การศึกษาวิจัยปัญหาหนี้สินข้าราชการครู 2544. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 43(1), 187–211.
- เสนาะ กลิ่นงาม, วิมล พงสาธร, โสภภาพ กล่ำสกุล, เชิดชัย ชูระแพง, สรภพ อิศรไกรศีล, ทิฆัมพร ชิยะพัฒน์, และคณะ. (2549). *การศึกษาสถานภาพเศรษฐกิจ สังคม และภาวะหนี้สินของครัวเรือนของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรกัลลหอง จำกัด ในพื้นที่โครงการจัดพัฒนาที่ดินตามพระราชประสงค์หนองพลับกัลลหอง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดเพชรบุรี*. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- อนุชิตา ประเสริฐศักดิ์. (2559). การใช้ข้อมูลสารสนเทศจากการทำบัญชีครัวเรือนเพื่อวางแผนการเงินส่วนบุคคล. *วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน*, 22(3), 412 – 423.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2552). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ (Independent Study). สืบค้นจาก <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/8876>
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Prentice - Hall : New Jersey.
- Bandura, A. (1997). *Self-Efficacy: The Exercise of Control*. New York: W.H. Freeman and Company.
- Baron, R. (1997). *Emotional quotient inventory: A measure of emotional intelligence (Technical manual)*. Toronto: Multi-Health System.
- Baron, R. (1989). *Psychology The Essential Science*. Boston: Renslaer Polytechnic Institute.
- Berry, L. L., & Parasuraman, A. (1990). *Delivering Quality Service*. New York: Free Press.
- Evans, R. (1989). *Albert Bandura : The man and his ideas – A dialogue*. New York : Praeger.
- Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligence : The Theory in Practice*. New York : Basic Books.
- Gardner, H. (1998). *Multiple Intelligence: Theory in Practice*. New York : Basic Books.
- Goleman, D. (1995). *Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Hanna, N., & Wozniak, R. (2001). *Consumer Behavior : An Applied Approach*. New Jersey: Prentice Hall.
- Hauser, P.M., & Duncan, O.D. (1959). *The Study of Population : An Inventory and Appraisal*. Chicago: University of Chicago Press.
- James, S. (1977). *Business Cycles and Economic Growth*. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Macshane, S. L., & Von Glinow, M. A. (2005). *Organizational Behavior* (3rd ed.). New York : McGraw-Hill.
- Mayer, D., & Dipaolo, M. (1990). Perceiving Affective Content in Ambiguous Visual Stimuli : Component of Emotional Intelligence. *Journal of Personality Assessment*, 54(1990), 772 – 781.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Salovey, P., & Mayer, J. D. (1997). *Emotional development and emotion intelligence: Educational implications*. New York: Basic Books.
- Tell, A., & Ayeni, C.O. (2006). *The Impact of Self-Efficacy and Prior Computer Experience on the Creativity of New Librarians in Selected Universities Libraries in Southwest Nigeria*. Lincoln: University of Nebraska Lincoln.
- Wagner, R. K., & Sternberg, R. J. (1985). *Practical Intelligence: Nature and Origins of Competence in The Everyday World*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wechsler, D. (1958). *The Measurement and Appraisal of Adult Intelligence* (4th ed.). Baltimore (MD): Williams & Witkins.
- Yamane, T. (1973). *Statistics : An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York : Harper & Row.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

“การตระหนักรู้ ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่ส่งผลต่อ
การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก”

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต โดยจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ที่ส่งผลต่อ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการทหารในกองทัพบก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำผลที่ได้รับไปพัฒนา/ปรับปรุงข้าราชการทหารในกองทัพบก ให้มีการวางแผนทางการเงินให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการดำรงชีวิตข้าราชการในกองทัพบกต่อไป

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อวัดความฉลาดทางอารมณ์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 20 ปี 2. 20 – 30 ปี
 3. 31 – 40 ปี 4. 41 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส
 3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่

4. ระดับชั้นยศ

1. ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน
 2. ข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร
 3. ลูกจ้างประจำ
 4. พนักงานราชการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาแต่ละระดับ ดังนี้

ข้อ	ความฉลาดทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
1	เวลาโกรธหรือเกิดความไม่สบายใจฉันสามารถรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน					
2	ฉันอธิบายไม่ได้ว่าอะไรที่ทำให้ฉันรู้สึกโกรธ					
3	เมื่อถูกทำให้ไม่พอใจฉันมักจะรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้					
4	ฉันสามารถรอคอยเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่พอใจ					
5	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย					
6	เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบฉันจะอธิบายเหตุผลให้ผู้อื่นจนยอมรับได้					
7	ฉันสามารถสังเกตได้เมื่อพบว่าคนใกล้ฉันมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป					
8	ฉันไม่มีความสนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่เคยรู้จัก					
9	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิดไว้					

ข้อ	ความฉลาดทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
10	ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็มีเหตุผลที่จะไม่พอใจใน การกระทำของฉัน					
11	ฉันรู้สึกที่ผู้อื่นเรียกร้องความสนใจมากเกินไป					
12	แม้จะมีภาระที่ต้องทำก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของ ผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ					
13	เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบเทียบกับผู้อื่นเมื่อมี โอกาส					
14	ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน					
15	เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำว่า“ขอโทษ”ผู้อื่นได้					
16	ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก					
17	ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉันก็ ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม					
18	ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อ ผู้อื่น					
19	ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร					
20	แม้จะเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้					
21	เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ					
22	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเต็ม ความสามารถ					
23	เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรค ฉันจะไม่ยอมแพ้					

ข้อ	ความฉลาดทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
24	เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ					
25	ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ					
26	บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข					
27	ฉันรู้ดีกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน					
28	เมื่อต้องการทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง					
29	ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย					
30	ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีกฎระเบียบขัดกับความเคยชินของฉัน					
31	ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย					
32	ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน					
33	ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรับรู้					
34	ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน					
35	เป็นการยากสำหรับฉันที่จะโต้แย้งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ					

ข้อ	ความฉลาดทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
36	เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้					
37	ฉันรู้สึกดีน้อยกว่าผู้อื่น					
38	ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด					
39	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด					
40	ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก					
41	แม้ว่าสถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น					
42	ทุกปัญหามีทางออกเสมอ					
43	เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้					
44	ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุด					
45	ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน					
46	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่					
47	ฉันไม่รู้ว่าทำอะไรทำเมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย					
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ					
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้					

ข้อ	ความฉลาดทางอารมณ์	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
50	ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ด เหนื่อยจากภาระหน้าที่					
51	ฉันไม่สามารถทำใจให้มีความสุขได้จนกว่าจะได้ ทุกสิ่งที่ต้องการ					
52	ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้น เสมอ					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ ของตนเอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาแต่ละระดับ ดังนี้

ข้อ	การรับรู้ความสามารถของตนเอง	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
1	เมื่อฉันวางแผนไว้ฉันมั่นใจว่าสามารถทำตาม แผนที่วางไว้ได้					

ข้อ	การรับรู้ความสามารถของตนเอง	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
2	ปัญหาของฉันก็คือ ฉันไม่ค่อยเอาใจใส่งานทั้ง ๆ ที่ควรต้องทำ					
3	ถ้าฉันไม่สามารถทำงานให้สำเร็จในครั้งแรกได้ ฉันก็ยังคงจะทำงานนั้นต่อไปจนสำเร็จ					
4	เมื่อใดก็ตามที่ฉันตั้งเป้าหมายสำคัญไว้กับตัวเอง แล้วฉันไม่ค่อยประสบความสำเร็จได้ตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้					
5	ฉันมักจะล้มเลิกการทำงานต่าง ๆ ก่อนที่ฉันจะ ทำงานนั้นสำเร็จ					
6	ฉันมักจะหลีกเลี่ยงในการเผชิญปัญหาและ อุปสรรค					
7	เมื่อใดก็ตามที่ฉันเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างที่ยุ่งยาก หรือซับซ้อน ฉันจะไม่พยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ					
8	ถึงแม้ว่าฉันจะต้องทำในสิ่งที่ฉันไม่ถูกใจ ฉันก็ จะพยายามสู้ จนงานนั้นสำเร็จ					
9	ถ้าฉันตัดสินใจทำสิ่งใดแล้ว ฉันก็จะมุ่งมั่นที่จะ ทำต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ					
10	เมื่อฉันมีความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่ฉัน ไม่สามารถทำได้สำเร็จตั้งแต่เริ่มแรก ฉันก็จะ เลิกที่จะทำสิ่งนั้นต่อไป					

ข้อ	การรับรู้ความสามารถของตนเอง	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
11	เมื่อมีปัญหาที่ไม่ได้คาดคิดไว้เกิดขึ้น ฉันจะไม่พยายามจัดการกับปัญหานั้น					
12	ฉันพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ถ้าฉันพบว่าสิ่งนั้นทำให้ฉันยุ่งยากหรือเกิดปัญหา					
13	ความล้มเหลวทำให้ฉันสู้ต่อไป					
14	ฉันรู้สึกมั่นใจในความสามารถของตัวเอง					
15	ฉันเป็นคนมั่นใจในตัวเอง					
16	ฉันเป็นคนยอมแพ้อะไรง่าย ๆ					
17	ฉันไม่ชอบที่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาแต่ละระดับ ดังนี้

ข้อ	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
1	การประเมินสถานะภาพการเงินของตนเอง ท่านมีการจัดบันทึกบัญชีครัวเรือนของตนเอง					
2	ท่านมีการตรวจสอบจำนวนเงินออมของตนเอง					
3	ท่านมีการตรวจสอบจำนวนหนี้สินของตนเอง					
4	การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน ท่านมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินอย่าง ชัดเจน					
5	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่วัดผลได้					
6	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่ปฏิบัติได้จริง					
7	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับ ตนเอง					
8	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีระยะเวลาที่ แน่นอน					

ข้อ	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
9	การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือก การเงิน ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อเพิ่มรายได้ และลด ค่าใช้จ่ายให้กับตนเอง					
10	ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อการออม และการลงทุน					
11	ท่านมีการปรึกษากับผู้มีความรู้ทางการเงิน					
12	ท่านหาข้อมูลเพื่อสร้างทางเลือกก่อนการ ตัดสินใจ					
13	การปฏิบัติตามแผนการเงิน ท่านมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามแผนการเงิน					
14	ท่านมีวินัยทางการเงินในการปฏิบัติตาม แผนการเงิน					
15	ท่านมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตาม แผน การเงินได้					
16	บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุนและปฏิบัติ ตามแผนการเงินไปด้วยกัน					
17	การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน ท่านมีการทบทวนผลการปฏิบัติตามแผนการเงิน					
18	ท่านพยายามแก้ไขปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติ ตามตามแผนการเงินที่วางไว้					

ข้อ	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
		5 เป็น จริง ที่สุด	4 ค่อนข้าง เป็น จริง	3 เป็น จริง ปาน กลาง	2 ค่อนข้าง ไม่ เป็น จริง	1 ไม่ เป็น จริง ที่สุด
19	ท่านมีการปรับปรุงแผนตามสถานการณ์การเงิน ของตนเอง					
20	ท่านนำความรู้ทางการเงินใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ กับแผนการเงิน					

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อ ว่าท่านมีความเห็นอยู่ในระดับใด แล้วทำการประเมิน

- +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับเนื้อหาของคำถามซึ่งตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจกับเนื้อหาของคำถามซึ่งตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเนื้อหาของคำถามซึ่งไม่ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
เพศ 1.ชาย 2.หญิง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
อายุ 1. ต่ำกว่า 20 ปี 2. 21 – 30 ปี 3. 31 – 40 ปี 4. 40 ปีขึ้นไป	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
สถานภาพ 1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ระดับชั้นยศ 1. ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน 2. ข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร 3. ลูกจ้างประจำ 4. พนักงานราชการ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์

ข้อ ที่	ข้อความถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	เวลาโกรธหรือเกิดความไม่สบายใจฉันสามารถรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ฉันอธิบายไม่ได้ว่าอะไรที่ทำให้ฉันรู้สึกโกรธ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	เมื่อถูกทำให้ไม่พอใจฉันมักจะรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ฉันสามารถรอคอยเพื่อให้อารมณ์สงบเข้ามายังที่พอใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบที่รุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบฉันจะอธิบายเหตุผลให้ผู้อื่นจนยอมรับได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	ฉันสามารถสังเกตได้เมื่อพบว่าคนใกล้ชิดมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ฉันไม่มีความสนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่เคยรู้จัก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิดไว้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็มีเหตุผลที่จะไม่พอใจในการกระทำของฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ฉันรู้สึกว่าผู้อื่นเรียกร้องความสนใจมากเกินไป	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	แม้จะมีภาระที่ต้องทำก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
13	เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบเทียบกับผู้อื่น เมื่อมีโอกาส	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำว่า “ขอ โทษ” ผู้อื่นได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉันก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	แม้จะเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถ ทำได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมด กำลังใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่าง ๆ อย่าง เต็มความสามารถ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันจะไม่ยอมแพ้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไป ไม่สำเร็จ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา โดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	บ่อยครั้งที่ฉัน ไม่รู้ว่าอะไรทำให้ฉัน ไม่มี ความสุข	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
27	ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	เมื่อต้องการทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีกฎระเบียบขัดกับความเคยชินของฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรับรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	เป็นการยากสำหรับฉันที่จะได้แข่งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	ฉันรู้สึกดียกกว่าผู้อื่น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
41	แม้ว่าสถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มี ความหวังว่าจะดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42	ทุกปัญหาที่มีทางออกเสมอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
43	เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมัก ปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลายหรือ สนุกสนานได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44	ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวัน สุดสัปดาห์และวันหยุด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	ฉันไม่รู้อะไรจะทำเมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่ง ที่ฉันชอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลาย อารมณ์ได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45	ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดี ๆ มากกว่าฉัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	ฉันไม่รู้อะไรจะทำเมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่ง ที่ฉันชอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลาย อารมณ์ได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
47	ฉันไม่รู้อะไรจะทำเมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
48	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่ง ที่ฉันชอบ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลาย อารมณ์ได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
50	ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะ เหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
51	ฉันไม่สามารถทำให้เป็นสุขได้จนกว่า จะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
52	ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ เกิดขึ้นเสมอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถ ของตนเอง

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	เมื่อฉันวางแผนไว้ฉันมั่นใจว่าสามารถทำ ตามแผนที่วางไว้ได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ปัญหาของฉันก็คือ ฉันไม่ค่อยเอาใจใส่ งานทั้ง ๆ ที่ควรต้องทำ	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
3	ถ้าฉันไม่สามารถทำงานให้สำเร็จในครั้ง แรกได้ฉันก็ยังคงจะทำงานนั้นต่อไปจน สำเร็จ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	เมื่อใดก็ตามที่ฉันตั้งเป้าหมายสำคัญไว้กับ ตัวเองแล้วฉันไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
5	ฉันมักจะล้มเลิกการทำงานต่าง ๆ ก่อนที่ ฉันจะทำงานนั้นสำเร็จ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ฉันมักจะหลีกเลี่ยงในการเผชิญปัญหาและ อุปสรรค	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
7	เมื่อใดก็ตามที่ฉันเห็นว่ามียางสิ่งบางอย่างที่ยุ่งยากหรือซับซ้อน ฉันจะไม่พยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ถึงแม้ว่าฉันจะต้องทำในสิ่งที่ไม่ถูกใจฉันก็จะพยายามสู้ งานนั้นสำเร็จ	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
9	ถ้าฉันตัดสินใจทำอะไรแล้ว ฉันก็จะมุ่งมั่นที่จะทำต่อไปจนกว่าจะสำเร็จ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	เมื่อฉันมีความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่ฉันไม่สามารถทำได้สำเร็จตั้งแต่เริ่มแรก ฉันก็จะเลิกที่จะทำสิ่งนั้นต่อไป	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ฉันพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ถ้าฉันพบว่าสิ่งนั้นทำให้ฉันยุ่งยากหรือเกิดปัญหา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	ความล้มเหลวทำให้ฉันสู้ต่อไป	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ฉันรู้สึกมั่นใจในความสามารถของตัวเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ฉันเป็นคนมั่นใจในตัวเอง	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
16	ฉันเป็นคนยอมแพ้อะไรง่าย ๆ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ฉันไม่ชอบที่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
1	การประเมินสถานะภาพการเงินของตนเอง ท่านมีการจัดบันทึกบัญชีครัวเรือนของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
2	ท่านมีการตรวจสอบจำนวนเงินออมของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ท่านมีการตรวจสอบจำนวนหนี้สินของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน ท่านมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่วัดผลได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่ปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมกับตนเอง	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
8	ท่านสามารถกำหนดเป้าหมายที่มีระยะเวลาที่แน่นอน	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
9	การกำหนดทางเลือกและประเมินผลทางเลือกการเงิน ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อเพิ่มรายได้และลดค่าใช้จ่ายให้กับตนเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ท่านมีการหาข้อมูลเพื่อการออมและการลงทุน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ท่านมีการปรึกษากับผู้มีความรู้ทางการเงิน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ท่านหาข้อมูลเพื่อสร้างทางเลือกก่อนการตัดสินใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	การปฏิบัติตามแผนการเงิน ท่านมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามแผนการเงิน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ท่านมีวินัยทางการเงินในการปฏิบัติตามแผนการเงิน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3		
15	ท่านมีอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผน การเงินได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	บุคคลในครอบครัวให้การสนับสนุนและปฏิบัติตามแผนการเงินไปด้วยกัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน ท่านมีการทบทวนผลการปฏิบัติตามแผนการเงิน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	ท่านพยายามแก้ไขปัญหาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามตามแผนการเงินที่วางไว้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ท่านมีการปรับปรุงแผนตามสถานการณ์การเงินของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	ท่านนำความรู้ทางการเงินใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับแผนการเงิน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	พันตรี เดชดำรง บุญเต็ม
วัน เดือน ปีเกิด	4 สิงหาคม 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (เกียรตินิยมอันดับ 2), 2550 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, 2564
ทุนการศึกษา	ทุนความร่วมมือระหว่างสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กับมหาวิทยาลัยรังสิต
ที่อยู่ปัจจุบัน	41/10 ถนนเทอดคำริ แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนทหารการเงิน กรมการเงินทหารบก
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์โรงเรียนทหารการเงิน กรมการเงินทหารบก